

2009. JANUÁR 12., HÉTFŐ

ELNÖKÖL: PÖTTERING úr

elnök

(Az ülést 17.05-kor megnyitják)

1. Az ülészak folytatása

Elnök. – Az Európai Parlament 2008. december 18-án csütörtökön berekesztett ülészakát újból megnyitottnak nyilvánítom.

Hölgyeim és uraim, mindannyiuknak egy olyan boldog újévet és sikerekben gazdag 2009-et kívánok, amely remélhetőleg közelebb visz majd bennünket Európa egyesítéséhez. Remélhetőleg a világ minél több régiójában sikerül majd megvalósítani a békét. Most pedig egy nyilatkozatot kívánok tenni.

2. Az elnök nyilatkozata

Elnök. – Hölgyeim és uraim, az elnökök értekezlete arra kért engem, hogy nyilatkozzak a közel-keleti eseményekkel kapcsolatban. A vitára szerda délután kerül sor, amelyen részt vesz majd Schwarzenberg cseh külügyminiszter, a Külügyminiszterek Tanácsának elnöke is. Ezt azért említtem, mert eddig ez nem volt egészen egyértelmű. Komoly erőfeszítéseket tettünk ennek érdekében, ő pedig késznek mutatkozott részt venni ezen a vitán még ha rövid időre is, annak ellenére, hogy még ugyanazon a napon Dél-Afrikába kell utaznia, szeretném megragadni az alkalmat és ezt őszintén megköszönni a cseh elnökségnek.

Hölgyeim és uraim, miközben mi plenáris ülést tartunk az újév elején, a Közel-Keleten emberek halnak meg.

Személy szerint nekem, és biztos vagyok abban, hogy ez szinte mindenkire érvényes, keserű *déjà vu* érzésem van, amikor a televízióban látom a képeket.

Az Európai Parlament nevében szeretném kifejezni legmélyebb sajnálatomat az Izrael és a Hamász között kialakult gázai konfliktus eskalálódása miatt.

Kategorikusan kijelentem: elfogadhatatlan, hogy népek szenvedjenek, hogy az erőszak folytatódjon, és hogy az ENSZ alkalmazottak fegyvertűzbe keveredjenek. Mennyi időnek kell addig elteltie, amíg a józanész és az értelem győzedelmeskedik az erőszakspirál fölött?

Az erőszaknak, mindkét oldalon azonnal véget kell vetni. Teljes mértékben elfogadhatatlan és a legélesebb bírálattal kelletni azt a tényt, hogy a Hamász izraeli városokra és településekre lő rakétákat, és nem szabad megfélemlenünk arról, hogy a Hamász volt az, aki megszegte a tűzszünetet. Ugyanakkor, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a válaszlépés során bevetett eszközök arányosságának kérdését sem.

A Közel-Keleten minden ember ugyanannyit ér. Egy állam önmaga megvédéséhez való elidegeníthetetlen joga nem igazolja az erőszakos akciókat, aminek elsődleges következménye a polgári lakosság szenvedése.

A Gázai-övezet lakosságának azonnali segítséget kell nyújtani. A palesztinok ugyanannyit érnek, mint az izraeliek, az európaiak vagy az amerikaiak – a földön minden ember egyenlő. Nem engedhetjük meg, hogy továbbromoljon a humanitárius helyzet!

Felelős politikusokként meghatározó mértékben kell hozzájáruljunk ahhoz az útkereséshez, ami rövid távon, tartós kiutat talál ebből az erőszakspirálból.

Az a törekvés, hogy a biztonság kérdését kizárólag katonai szempontokra vezessék vissza, véleményem szerint eleve kudarcra van ítélve. Ezért a közel-keleti problémára nem lehet kizárólag katonai megoldást találni. A végső megoldásnak politikai megoldásnak kell lennie. Ez egyben azt is jelenti, hogy levontuk a korábbi sikertelen megközelítések tanulságát. Ezért tehát olyan intézkedéseket kell tenni, amelyek nemcsak életképesek de mindenekelőtt fenntarthatóak is.

Az elmúlt napokban, telefonkapcsolatban voltam Shimon Peresszel, az izraeli elnökkel, Salam Fayyaddal, a Palesztin Nemzeti Hatóság elnökével, Dalia Itzikkal, a Knesszet elnökével, és természetesen Javier Solanával, az az EU közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőjével, aki már egy jó ideje a térségben tartózkodik.

Kapcsolatban voltam továbbá az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés alelnökével, mivel jelenleg én töltöm be ennek a Közgyűlésnek az elnöki tisztét, Abdel Hadi Al-Majalival a jordán parlament elnökével, az olasz képviselőház elnökével, Gianfranco Finivel és a marokkói parlament elnökével, Mustapha Mansourival.

E megbeszélések során mindig egyértelművé tettem, hogy az Európai Parlament teljes mértékben kiáll azon követelések mellett, amelyeket az Európai Unió nevében a Miniszterek Tanácsa fogalmazott meg, és amelyeket az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2009. január 8-i határozata megerősít.

Nyomasztó, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának ezt a jogilag kötelező erejű határozatát, amelynek az elfogadását az amerikai tartózkodás tette lehetővé, a konfliktusban résztvevő egyik fél, azaz Izrael és a Hamász sem tartja be.

Egy azonnali és tartós tűzszünetnek kell életbe lépnie. A tűzszünetet Egyiptom közvetítésével és minden érintett fél bevonásával kell létrehozni. Biztosítani kell a humanitárius segély azonnali és akadálytalan bejutását, valamint az ENSZ Segélyező és Munkaközvetítő Hivatala a Közel-Keleten (UNRWA) akadálytalan működését. És hadd tegyem hozzá: nemcsak napi három órában!

Amikor már a humanitárius szervezetek és az ENSZ sem tudja már ellátni munkáját, mert a hadban álló felek nem tartják tiszteletben semlegességét, akkor a nemzetközi jog és az emberiség olyan mélypontjára süllyedtünk, ami elfogadhatatlan.

A harmadik követelést a békefolyamat megerősítése jelenti. A tartós béke egyetlen életképes alapja jelenleg és a jövőben is, a kétállamos megoldás Izraellel és Palesztinával, mint két biztonságos határral rendelkező szuverén állammal.

Az Európai Uniónak a Közel-Kelettel foglalkozó kvartett tagjaival, a mérsékelt arab partnerországokkal és a konfliktus minden érintett résztvevőjével közösen, sürgősen újra kell kezdenie a békétárgyalásokat az ENSZ égisze alatt. Egy átfogó megoldáshoz azonban, egyértelműen szükség van megbékélésre és különösen a palesztin frakciók közötti megbékélésre.

Mára meg kell kérdőjeleznünk azt a módszert, amelyet idáig használtunk az úgynevezett „békefolyamat” során. Még néhány héttel ezelőtt is azt feltételezhettük, hogy a tárgyalások helyes úton haladnak, a nehéz körülmények és az alig érzékelhető előrelépés ellenére. A nemzetközi közösség és mindenekelőtt mi, mint Európai Unió, támogattuk ezeket a tárgyalásokat határozott kötelezettségvállalásunkkal és pénzügyi segítséget is nyújtottunk a palesztin állam létrehozásához szükséges alapvető feltételek megteremtéséhez.

De politikailag elég erőteljes volt-e a kötelezettségvállalásunk? Fel kell tennünk magunknak ezt a kérdést. Most megint eszkalálódik a helyzet. Érthető, hogy válságkezelés esetén hajlamosak vagyunk rövid távon gondolkodni. Most rögtön, azonnali tűzszünetre és izraeli csapatok teljes kivonására van szükség, amelyet az ENSZ biztonsági tanácsi előírásának megfelelően kell végrehajtani.

Az elmúlt évtizedek tapasztalataiból megtanultuk, hogy a Közel-Keleten nem lehet béke, ha azt kizárólag a térségre bízjuk. Azonban az is igaz, hogy csak abban az esetben lehet béke, ha megbékélés jön létre a konfliktusban szembenálló felek között.

Ezért a nemzetközi közösségnek mindent el kell követnie – jobban mint eddig bármikor – a közel-keleti béke előmozdítása érdekében, hogy a múlt évtizedek fájdalmas eseményei ne maradhassanak fájdalmas tapasztalatok az elkövetkező évtizedek számára.

A nemzetközi erők tudnak segíteni, de segíteniük is kell a tűzszünet fenntartásában. Ezért mindannyiunknak mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a Gáza határainak biztosítását célzó nemzetközi mechanizmus bevezetésére vonatkozó egyiptomi-francia terv sikeres legyen, amelyet természetesen alá kell rendelni annak a prioritásnak, hogy véglegesen megszűnjön a Gázai-övezetbe való fegyver- és rakétacsempészet. Az Európai Unió már az annapoliszi folyamat kezdetén világossá tette a stratégiai dokumentumában, hogy ilyen módon hajlandó a közreműködésre.

Engedjék meg, hogy kiemeljek egy dolgot: elképzelhető, hogy az európai és nemzetközi biztonsági erők bevetése rövid távon nem garantálja a tűzszünetet. Olyan világos politikai célt kell követni, ami mind az izraeliek, mind a palesztinok biztonságának garantálásával megteremti a békétárgyalások befejezéséhez szükséges bizalmat. Ez azt jelenti, hogy a csapatok bevetésével – amire csak egyhangú meghatalmazás esetén kerülhet sor – mindkét félre nagyobb politikai nyomás fog nehezedni egy békés megoldás érdekében.

Nem csak a gyakran hangoztatott béke iránti elkötelezettségünkre van szükség, amelyet a múltban már oly sokszor meghatároztunk célként. Amire szükségünk van, az nemcsak a béke iránti hajlandóság, de annak

megvalósítása is mielőtt az évtizedek során felhalmozott gyűlölet tovább eszkalálódna és háborúk kirobbanásához vezetne.

Befejezésképpen, szeretném emlékeztetni Önöket, hogy a 2008-as év a kultúrák közötti párbeszéd európai éve volt. Szeretném továbbá arra is emlékeztetni Önöket, hogy mi, mint az Európai Parlament mennyit tettünk azért, hogy ez az év a remény éve legyen és olyan politikai prioritásokat fogalmazzunk meg, amelyek hangsúlyozzák, hogy a kultúrák közötti összecsapás nem felel meg a természet törvényének.

A gázai háborúval kapcsolatos világszerte megnyilvánuló reakciók megmutatják, hogy milyen gyorsan semmissé lehet tenni a kultúrák közötti párbeszédre tett kísérleteket, ha azokat a hírekben naponta látott képek realitása elnyomja. Ami még ennél is rosszabb, hogy ez a valóság azoknak a szélsőségeseknek és fundamentalistáknak a kezére játszik, akiknek nem a béke, hanem a konfrontáció spiráljának fenntartása a célja.

Az erőszak további erőszakot szül. Ezt a koncepciót nem lehet elég sokszor elismételni. Csak a párbeszéd és a tárgyalások tudják megmutatni a válságból kivezető utat. Ezek önmagukban nem jelentenek célokat, de bátorsággal kell lefolytatni őket, hogy az izraeli és palesztin nép valódi biztonságban, békében élhessen és hogy emberi méltóságát tiszteletben tarthassa.

(Taps)

3. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

4. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

5. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

6. Adatvédelem (az európai adatvédelmi biztos és helyettes adatvédelmi biztos kinevezése): lásd a jegyzőkönyvet

7. Együttdöntéssel elfogadott jogi aktusok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

8. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

9. Szóbeli választ igénylő kérdések és írásbeli nyilatkozatok (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet

10. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet

11. Megállapodások szövegeinek a Tanács általi továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

12. Ügyrend

Elnök. – Az elnökök értekezlete 2009. január 8-án csütörtökön tartott ülésén az eljárási szabályzat 130. és 131. cikke értelmében elfogadta a napirend végső tervezetét, amelyet Önöknek is szétosztottak. A tervezet alábbiak szerinti módosítását kérték.

Hétfő:

Mivel Andrikienė asszony nem tud ma este jelen lenni, hogy benyújtsa az ENSZ Emberi Jogi Tanácsáról és az EU szerepéről szóló jelentését, erről a jelentésről szerdán lesz szavazás a tervezetnek megfelelően, általános vita nélkül.

Kedd: Nincs módosítás.

Szerda:

A Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja javasolja, hogy állásfoglalásra irányuló indítvány benyújtásával zárjuk le a gázai helyzetről folytatott általános vitát. Most Cohn-Bendit úr fogja megindokolni az indítványt.

Daniel Cohn-Bendit, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mindenki tisztában van a Gázában kialakult helyzettel. Teljesen természetes, hogy ezt megvitadjuk, itt a Parlamentben. Felszólítjuk azonban a Biztonsági Tanácsot, hogy alakítsa ki álláspontját, és ugyanerre szólítjuk fel a testületeket és az Európai Uniót is, de mi itt a Parlamentben ugyan megvitátunk kérdéseket, de nem akarunk állást foglalni. Én azonban úgy hiszem, tekintettel a gázai helyzet sürgősségére, hogy rendkívül fontos, hogy a Ház véleményt nyilvánítson, és pontosan mondja meg, hogy mit akar, annak érdekében, hogy véget érjen a Közel-Keleten jelenleg is tartó mészárlás. Elfogadhatatlannak tartom, hogy a Parlamentnek egy ilyen vita után nincs meg sem a bátorsága, sem pedig a tisztánlátása, hogy az állásfoglalás mellett szavazzon. Ezért képviselőcsoportunk követeli az elnökök értekezletén hozott határozat felülvizsgálatát és azt, hogy állásfoglalással zárjuk le a gázai helyzetről lefolytatott vitát, egy olyan állásfoglalással, amely megmutatja a Parlament, egy többség egyértelmű és határozott álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a gázai mészárlásnak véget kell vetni. Állásfoglalást akarunk, mivel tisztában kell azzal lennünk, hogy politikai felelősségünk van a jelenlegi helyzetben, és a politikai felelősség nem lehet pusztán vita, egy állásfoglalást jelent, egy olyan állásfoglalást, ami egyértelműen megfogalmazza, hogy mi az, amit akarunk és mi az, amit elutasítunk!

Hannes Swoboda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Természetesen alaposan átgondoltuk ezt a kérdést. Lehetséges, hogy Cohn-Bendit úr túlértékeli az állásfoglalás jelentőségét, de az ENSZ Biztonsági Tanács határozatával megvan az az alap, amelyet támogatnunk kell, és mint ahogy a Parlament elnöke már korábban említette, mindkét felet felszólítjuk arra, hogy törekedjen a békére, tegye le a fegyvereket és tartsa be az ENSZ Biztonsági Tanács határozatát. Szeretném azonban megjegyezni, hogy ennek kell állásfoglalásunk lényegét képeznie. Ebben az esetben, támogatni tudjuk. Ebben az összefüggésben hajlandóak vagyunk együttműködni és támogatni Cohn-Bendit úr indítványát.

Elmar Brok, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az elnökök értekezletének ajánlása nagy bölcsességről tanúskodik. A mai napon meghallgattuk a Parlament elnökének nyilatkozatát, akit – ha jól tudom – a Ház valamennyi képviselőcsoportja támogatott. Ez egy nagyon fontos alapelv és egy fontos parlamenti nyilatkozat. A következő napokban nagyon sok információt fogunk kapni: a Külügyi Bizottság ülésein keresztül, a delegációktól a Tanács elnöksége és a Bizottság által kiadott közleményeken keresztül. Ezért ma még nem vagyunk abban a helyzetben, hogy elfogadjunk egy olyan állásfoglalást, amelynek valójában a csütörtöki állapotnak kellene megfelelnie.

Múlt héten két napot töltöttem a Gázai-övezet határán és mindkét oldalon láttam a lakosság szörnyű szenvedését. Úgy gondolom, hogy önmagában a tűzszünet nem lesz elég. A tűzszünetet a jövőben össze kell kapcsolni a Gázába történő fegyvercsempészet megakadályozásával. A mai napon Egyiptomban tartott tárgyalások részleteinek kulcsfontosságú jelentősége van. Ezen most csak rontanánk egy érzelmek vezérelte állásfoglalással. Ezért vagyok amellett, hogy tartsuk meg az elnök értekezletének állásfoglalását.

Elnök. – (A Parlament elfogadta az indítványt)

A határidők a következők: az indítványok esetében ma este 8 óra, a módosítások és az állásfoglalásra irányuló közös indítványok esetében pedig szerda délelőtt 10 óra.

Csütörtök: nincs módosítás.

Daniel Cohn-Bendit, (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, még egy megjegyzésem lenne a következő vitához, amely az Ukrajna és a Szovjetunió közötti gázvitával és a válsággal... Oroszország!

– (FR) Elnézést Francis, hogy felhozom a múltat, nem volt szándékos.

. – (DE) Ami ezt a vitát illeti: egyszerűen csak szeretnénk egy vitát és reméljük, hogy minden frakció egyetért abban, hogy ennek a vitának foglalkoznia kell azzal, hogy Szlovákia jogellenesen újra akarja indítani egyik atomerőművét. Csak azt akartam...

(Kellemetlenkedő hozzászólás)

Te vagy a megfelelő ember erre a munkára. Maradj csak csendben, cimbora! Csend legyen! Te vagy az! Csak biztos akartam lenni. A Parlamentben vagyunk, cimbora.

Elnök. – Felkérem Cohn-Bendit és Ferber urakat, hogy fejezzék be vitájukat. Mindent, aminek köze van ezekhez a vitákhoz el lehet mondani a viták során.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, mivel Szlovákia és Bulgária kérdése nagyon fontos ügy, én is arra szeretném Önt kérni, hogy kérje meg az Európai Bizottságot, amely végső soron a Szerződés és a csatlakozási szerződés őre, hogy tájékoztasson bennünket arról, hogy pontosan mi is történik, és miért döntött így ez a két ország.

Elnök. – A Bizottság ezt nyilvánvalóan tudomásul veszi és figyelembe fogja venni.

(Az ügyrendet elfogadják.)

13. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Elnök. – A következő napirendi pont az egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, engedje meg, hogy tájékoztassam a Házat Törökországnak, Görögországgal szemben folytatott agresszív magatartásáról.

Állandóan megsérti a görög légteret, a katonai repülőgépek alacsonyan repülnek a lakatlan görög szigetek felett, akadályozza a biztonságos hajózást a Görögországhoz tartozó felségvizeken, valamint akadályozza a tengeri kutató és mentőakciókat az Égei-tengeren, amely kizárólagos görög fennhatóság alá tartozik, továbbá káros következményekkel jár az egész térség stabilitására nézve az a jelentős segítség, amelyet Törökország az illegális bevándorlóknak nyújt.

El kell ítélnünk ezt az agresszív magatartást, ami Törökország részéről egy uniós tagállam, nevezetesen Görögország szuverenitására, folyamatos stratégiai kihívást jelent, és egyértelműen ki kell mondanunk, hogy ez a magatartás veszélyezteti az Európai Unióhoz való csatlakozási kilátásait.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Az Európa intézményeiben dolgozó új tagállamokbeli alkalmazottakat érintő 2004-ben hozott, majd 2008-ban az Európai Közösségek Bírósága által jogellenesnek ítélt diszkriminatív intézkedések után egy újabb diszkriminatív döntésre szeretném felhívni a figyelmet.

Eltelt négy és fél év, és még mindig másodrangú állampolgároknak érzik magukat az új tagállambeliek. Az történt ugyanis, elnök úr, hogy az Európai Parlamentben dolgozó magyar tolmácsok vezetőjének posztjára tavaly pályázatot írtak ki, amelyre bármely tagállam állampolgára pályázhatott. A tolmácsszolgálat vezetője koordinatív, adminisztratív feladatok mellett azzal is kell, hogy foglalkozzon, hogy az európai uniós nyelvet átültesse magyar nyelvre.

Elnök úr, felháborító, hogy két alkalmas jelölt, egy magyar és egy brit jelölt közül a brit jelöltet választották ki. El tudja-e ön képzelni, hogy a francia nyelvi szolgálatot egy angol vagy egy spanyol töltse be? Elnök úr, ez elfogadhatatlan megkülönböztetés, és súlyos károkat okoz az Európai Unió dokumentumainak nyelvi lefordítására nézve. Minden új tagállam nevében tiltakozom.

Elnök. – Természetesen választ fog kapni a felvetésére.

Marian Harkin (ALDE). - Elnök úr, ma délután meghallgattuk az Ön és mások nyilatkozatát a Gázában uralkodó borzalmas helyzetről és az azonnali tűzszünet és az izraeli fegyveres csapatok Gázából való kivonásának szükségességéről. El kell mondanom, hogy ezzel összefüggésben egyetértek Cohn-Bendit úrral abban, hogy a Parlamentnek állást kell foglalnia – nem lehetünk határozatlanok.

Bizonyos értelemben, kicsit földhöz ragadt dolog a mindennapi kenyerünket adó témákkal is foglalkozni miután meghallgattuk az eddig elmondottakat, de a mindennapi kenyerünket adó kérdések minden polgárunkat érintik. Múlt hétvégén Írországnak, a Dell azon bejelentése, hogy 2000 munkahelyet telepít át, súlyos csapásként érte Írország közép-nyugati és nyugati részének közösségeit. Olyan időben, amikor globális pénzügyi visszaesést tapasztalunk ez nemcsak a Dell dolgozói, de beszállítói és mások számára is rendkívül nehéz helyzetet teremt.

Ezzel összefüggésben az Európai Globalizációs Alap különösen fontos szerepet játszhat a dolgozók szakmai átképzésében és segítséget jelenthet az önálló vállalkozói tevékenység előmozdításában. Kulcsfontosságú, hogy az ír kormány azonnal benyújtsa igényét a Globalizációs Alaphoz, hogy a munkavállalóknak legalább a jövőbe vetett hite megmaradjon és hogy lássák, hogy az EU foglalkozik a munkavállalók megsegítésével, ami ez esetben Írország nyugati és dél-nyugati munkavállalóit jelenti.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Elnök úr, épp most sikerült megállapodásra jutnunk, amelynek következtében az orosz gázszállítás végre újból megindulhat azon tagállamainkba, amelyek gázellátása leállt. Érdemes kiemelni a tagállamok részéről a kérdésben tanúsított szolidaritást, igaz sajnálatos módon a kezdetekben ez nem volt nyilvánvaló. A témát illetően, az egyes országok nagyon eltérő álláspontot képviseltek. Szerencsére azonban, a végén sikerült egységesen fellépniük.

Mivel két nap múlva megvitátjuk ezt a témát, két dolgot szeretnék kiemelni. Először is, ez a téma egyértelművé teszi, hogy Oroszország a tisztán gazdasági kérdéseket úgy kezeli, mintha azok pusztán politikai eszközök lennének. Másodszor, ez a kérdés azt is világossá teszi, hogy mint Unió kell kidolgoznunk egy közös energiapolitikát. Ez az, amire szükségünk van, nem pedig arra, hogy a legnagyobb országok saját energiapolitikával rendelkezzenek, amelyek saját kezdeményezésre csővezetékét építenek a Balti-tenger alatt.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Elnök úr, tisztelt képviselőtársak! A kóla és a chips egészségtelen eluralkodásának globális korszakában a világviszonylatban is jelentős Kárpát-medencei magyar szőlő- és borkultúra védelmében emelem fel a szavam. A rosszul felfogott EU-direktívák értelmében manapság azokat támogatják európai pénzekkel, akik kivágják szőlőültetvényeiket, és nemegyszer azokat büntetik, akik új, nemes szőlőfajtákat telepítenek.

A Kárpát-medencében, a történelmi Magyarországon volt található egykor Európa egyik legnagyobb szőlőfelülete mintegy 600 ezer hektár kiterjedésben. 1948-ban Magyarországon még 260 ezer hektáron termett borszőlő, mára azonban ez a terület 40 ezer hektárra zsugorodott. Meddig tarthat tovább a Kárpát-medencei borászat, a szőlőgazdák és a természeti környezet ilyen módon való tönkretétele?

Bort, búzát, békességet! Ezzel a magyar népi köszöntéssel kívánok áldott új esztendőt.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – Elnök úr, Palesztina kérdéséhez kívánok hozzászólni. Tudom, hogy korábbi megjegyzéseiben tartózkodott attól, hogy Izraellel kapcsolatban állást foglaljon: 900 palesztin halott, ennek egyharmada gyermek, és ennek ellenére nem vagyunk képesek ebben az ülésteremben teljes mértékben elítélni az izraeli brutalitást.

Nemcsak hogy aránytalan ez a támadás; de teljes mértékben alaptalan is. Ezt nem az izraeli biztonsági igények vezérlik; ez valójában nem a Hamász, hanem a palesztin lakosság ellen intézett cinikus és klinikai támadás. Úgy gondolom, hogy a tagállamoknak most erkölcsi kötelességük, hogy Izraellel kapcsolatban maximális mértékben be vessék diplomáciai és politikai erejüket, hogy vége legyen végre ennek az erőszaknak.

Sohasem fog segíteni, ha csak lábujjhegyen járjuk körbe az izraeli kormányt; ahogy ez eddig sem segített. Izraelnek meg kell értenie, hogy cselekedeteinek igenis vannak következményei. Ezért minden európai parlamenti képviselőt felszólítok arra, hogy követelje az euro-mediterrán megállapodás és az EU és Izrael közötti kedvezményes kereskedelmi megállapodások azonnali felfüggesztését. Hasonlóképpen, meg kell hiúsítanunk minden olyan törekvést, amely az EU és Izrael Állam közötti kapcsolatokat magasabb szintre kívánja emelni, mivel Izrael ostrom alatt tartja Gazát és brutalizálja a palesztin népet.

Az emberi jogokról elhangzott szónoklatokat, amelyektől oly gyakran visszhangzott ez a terem, most szavakban és tettekben is tiszteletben kell tartani. Ez az egyetlen lehetőség arra, hogy a Közel-Keleten sikeres legyen a békefolyamat.

Elnök. – A téma összetettsége abban is megmutatkozik, hogy milyen hosszúra sikeredett a beszéde. 50%-kal túllépte az időkeretét. A vitára szerda délután kerül sor.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök úr, választókerületemet súlyos csapásként érte az a múlt héten tett bejelentés, mint ahogy azt Harkin asszony is elmondta, hogy a Dell üzemben közel 2000 munkahely szűnik meg. Ez további 2000 olyan munkahely megszűnését is jelenti, amelyek az ír Dell termelésétől függenek. A Dell a lengyelországi Łódźba helyezi át termelését, a közel 52 millió EUR összegben kapott állami támogatás segítségével.

A Bizottság képes-e biztosítani engem afelől, hogy ez az állami támogatás, amelyet Lengyelország használ, megfelel az uniós versenyszabályoknak, és képes-e biztosítani engem afelől, hogy az Európai Globalizációs Alap megfelelő mértékű támogatást fog majd biztosítani ahhoz, hogy az elbocsátott munkaerőt felkészíthessük az új munkára?

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hölgyeim és uraim, két nappal ezelőtt Burgasz városában, négy iskola falára festettek fel rasszista jelszavakat. A falakra olyan feliratokat fűjtak: „Készítetek szappant a bolgárokból!” és

„Halál a gyaurokra!”. A „gyaur” egy lekicsinylő török kifejezés, amelyet az Ottomán Birodalomban használtak a nem muzulmán alattvalók és a nem török származásúak jelölésére. A török gondolkodásban egy gyaur kevesebbet ér, mint az ember, ezért a török nyelvben ez a legdurvább rasszista sértésnek felel meg. A „gyaur” volt az a szó, amelyet Nihat Kabil, a korábbi mezőgazdasági miniszter és a Mezőgazdasági Minisztérium török tisztviselői használtak, utalva a minisztériumhoz csatlakozó bolgárookra, akik ezután nem sokkal a törököket kedvezményes elbánásban részesítették.

Hölgyeim és uraim, legyen ez az eset egy olyan intő jel az Önök számára, ami megmutatja, hogy milyen a török gondolkodásmód a XXI. században. Már önmagában ez a példa is megmutatja, hogy Törökországnak nincs helye az Európai Unióban, mert ez egy rasszista, idegengyűlölő ország, amely támogatja és előmozdítja a rasszizmust és az idegengyűlöletet a szomszédos országokban. Ez az eset megmutatja, hogy a bolgárok nemcsak a gyűlölet forrásai, de egyben a gyűlölet és az etnikai intolerancia áldozatai is.

Az Európai Parlament mindig is határozottan kiállt a rasszizmus és az etnikai intolerancia ellen. Ezért azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, ennek a Háznak a képviselőihez, hogy ismét tegyék ezt meg és támogassák írásbeli nyilatkozatunkat, amelyben elítéljük a bolgárokkal szemben megnyilvánuló török rasszizmust.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Köszönöm elnök úr! Méltányolom a cseh elnökség azon erőfeszítéseit, amelyet a jelenlegi földgázválság kezelésére tett, de azzal, hogy az egymást követő válságokban csak közvetítő szerepet játszik, nem jelent megoldást. Az EU nem lehet örökké babysitter; egy *enfant terrible* babysittere. Egy következtetést biztosan levonhatunk: arra számítani, hogy Oroszországgal, mint megbízható energiaellátóval sikerül kialakítani egy kölcsönös előnyökön alapuló szövetséget, stratégiai tévedés. A jelenlegi válság gyökerei nem Ukrajnában, hanem magában a Gazpromon belüli válságban találhatók, amely nem tett eleget saját kötelezettségvállalásainak.

Nyolc egymást követő évben, a Gazprom gáztermelése változatlan szinten stagnált. Ez tipikus esete annak, ha a termelés állami irányítás alatt áll. Az a tény, hogy nem tudtak gázt szállítani az orosz fogyasztóknak és ezzel egy időben nem tudták teljesíteni külföldi kötelezettségeiket, készítette valószínűleg arra Putyin urat, hogy politikai válságot idézzon, és hogy bűnbakként mutogasson Ukrajnára. Ez még fontosabb teszi számunkra, hogy új energiaforrások keresésére koncentráljunk.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Elnök úr, képviselőtársaim, a gazdasági válság, amelyet kezdetben sokan a média ijesztgetésének vélték, ma itt van Európában, lesújt országra, régióra, helyi közösségre, vállalkozásra és benne a családra, a munkavállalóra. Két képviselőtársam is szólt erről. A recesszió következményeivel, ahogy erre a Bizottság közleményében felhívja a figyelmet, nem egyformán szembesülünk. Európa és a társadalom peremén a negatív hatások hatványozottan érvényesülnek.

Ahhoz, hogy a jelenlegi helyzet ne vezessen a méltó munka elvének kiüresedéséhez és el tudjuk kerülni a szegénység robbanását, az erőforrások összpontosítására kell törekedni. Ezért üdvözlöm a Bizottság közleményét, valamint Špidla biztos elkötelezett figyelemfelhívását, aki a leginkább veszélyeztetett társadalmi csoportok védelmében sürgeti az európai erőfeszítéseket most, a csökkenő gazdasági aktivitás időszakában.

Reményre ad okot a Bizottság differenciált megközelítése, hogy az egységes Európa ne jelentsen erőltetett egyformaságot, különösen a válság időszakában nem. Remélem és elvárom, hogy ebben az Európai Parlamenttől támogatást kapjon.

Magor Imre Csibi (ALDE). - Elnök úr, napjainkban egy paradoxonnal állunk szemben. Annak ellenére, hogy az európai fogyasztók többsége újra és újra kijelentette, hogy a GMO-k ellen van, a felmérések azt mutatják, hogy ha az élelmiszer-áruházakban kapható géntechnológiával módosított élelmiszer, akkor azt mégis megveszik.

Sok fogyasztó nem is tudja, hogy Európában géntechnológiával módosított élelmiszereket árusítanak, vagy egyszerűen beleesik az illegális címkék csapdájába és végső soron nem is tudja, hogy pontosan mit vásárol.

Egy lehetséges megoldás az lenne, ha feltüntetnék a címkén, hogy GMO-t nem tartalmazó élelmiszerről van szó. De jelenleg nem léteznek a GM-mentes címkézésre vonatkozó közös rendelkezések, így tehát a tagállamokra van bízva ennek eldöntése. Ez a fogyasztók megtévesztéséhez és a belső piac torzulásához vezet, mivel egyes tagállamok már bevezették a GM-mentes címkézésre vonatkozó rendelkezéseket, míg mások nem engedélyezik ennek az információnak a feltüntetését.

Az emberek az élelmiszerek között, saját értékeik és nem biztonsági hatásvizsgálatok alapján akarnak választani. Ha törődünk a fogyasztók aggodalmával, akkor minden szempontból átláthatónak kell lennünk

és valódi választási lehetőséget kell felkínálnunk számukra. Ezért felszólítom a Bizottságot, hogy európai szinten teremtsen meg, az önkéntes GM-mentes címkézéshez szükséges jogi keretet.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Elnök úr, szeretném megragadni az alkalmat, hogy felhívást intézzek a Tanácshoz, hogy az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 13. cikke értelmében, megfelelő lépéseket tegyen az etnikai származás alapján történő hátrányos megkülönböztetés leküzdésére Litvániában.

A lengyel kisebbség három politikusát választották meg képviselőnek a közelmúltban lezajlott litván parlamenti választásokon. Ezt követően a litván hatóságok megpróbálták megvonni tőlük képviselői mandátumukat. Ezt azzal magyarázták, hogy a három személy rendelkezik a *Karta Polaka*-val. Ez egy olyan okmány, ami igazolja, hogy birtokosa a tágabb értelemben vett lengyel nemzethez tartozik. Ennek célja a lengyel kultúra és nemzeti identitás megőrzése a világ különböző pontjain élő lengyel származású emberek körében. A litván hatóságok szerint ez egy külföldi ország iránti hűséget jelent. Ez nyilvánvalóan nevetséges és felháborító. Ráadásul ez még etnikai származás alapján történő hátrányos megkülönböztetést is jelent, valamint megsérti a nemzeti kisebbség jogait, ami méltatlan magatartás egy uniós tagállam részéről. Bízom abban, hogy a litván hatóságok reagálni fognak a témára.

Daniel Stroj (GUE/NGL). – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Bernd Posselt, aki a bajor CSU pártot képviseli itt a Parlamentben, és aki a Szudétánémet Társaságot vezeti azt javasolta, hogy a Cseh Köztársaság, elnökségi ideje alatt törölje el az úgynevezett Benes-dekrétumokat. Ez egy felháborító követelés, amelyet a Cseh Köztársaság semmiképpen sem teljesíthet. Bizonyára ismert, hogy a Dekrétumok a második világháború után jöttek létre a győztes hatalmak akarátát tükrözve, és egészen a parlament megválasztásáig ezek képezték a jogi normákat. Ez nem az európai parlamentáris rend rákos daganata, mint ahogy azt ő állította. Véleményem szerint Posselt úr szervezete hasonlít egy rákos daganathoz, mivel tevékenysége kifejezetten ellentétben áll az EU által követett modern európai integráció célkitűzéseivel. Miközben Posselt úr támadja a Cseh Köztársaságot, több ezer német polgár él és dolgozik boldogan ott, és nagyszámban vannak azok a korábban szudétánémetek, akik nyugdíjas éveiket töltik ott. Az én példám is azt igazolja, hogy a Cseh Köztársaságban ma nem létezik németellenes agresszió, mivel ebben a Parlamentben, mint német állampolgár képviselem a Cseh Köztársaságot.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Elnök úr, a földgázválság hatására, 17 európai országban több százezer háztartás maradt fűtés nélkül a fagyos hideg időjárásban. Leginkább Kelet- és Közép-Európát sújtotta ez a vita, aminek következtében üzemeket és iskolákat kellett bezárni.

Még akkor is, ha Kijev és Moszkva aláírja az uniós tisztviselőkkel folytatott több órás tárgyalások után, uniós közvetítéssel létrejött megállapodást, a Gazprom közölte, hogy az Ukrajnán keresztül Európába szállítandó gáz újraindítása késlekedni fog, mivel még nem kapták kézhez a megállapodás példányát.

Az Európai Bizottság által kiküldött szakértői csoport ellenőrizni fogja, hogy az orosz gáz befolyik-e az ukrán vezetékekbe, és ha valóban újraindul Ukrajnába a gázszállítás, akkor is 36 órába telhet, amíg az megérkezik az uniós tagállamokba. Ebből következik, hogy Európának egységes energiabiztonsági politikára van szüksége annak érdekében, hogy a jövőben elkerülhessük az ilyen konfliktusokat, valamint szükség van arra is, hogy energiaellátását több forrásból biztosítsa.

Üdvözlöm, hogy a Parlament részt vállal ebben a vitában és remélem, hogy mielőbb sikerül megállapodásra jutni annak érdekében, hogy elkerüljük a konfliktus súlyosbodását.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Tavaly ünnepeltük az atomsorompó-szerződés 40. évfordulóját, és tavalyelőtt, ebben a Parlamentben elfogadtunk egy állásfoglalást, amely felszólította az elnökséget, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fokozottabb erőfeszítéseket tegyen a hatékonyabb többoldalúság és a szerződés szigorúbb végrehajtása érdekében, amely – mint tudjuk – szerződés megakadályozta a nukleáris fegyverzet elterjedését, de sajnos nem vezetett a nukleáris fegyverzet számának csökkenéséhez. Az állásfoglalás felszólította az Egyesült Amerikai Államokat is, hogy az európai területekről vonja ki az atomtöltetű robbanófejeket, és arra szólította fel az Egyesült Királyságot és Franciaországot, hogy állítsák le a nukleáris rakéta programjukat.

Amikor tavaly november megkezdtem munkámat a Parlamentben, feltettem azt a kérdést, hogy milyen mértékben és milyen módon kaptunk választ ezekre a felhívásainkra, vagy még inkább, mennyire voltak sikeresek ezek az erőfeszítések, ha abból indulunk ki, hogy megint szóba került, hogy amerikai rakétaelhárító pajzsot telepítenek a Cseh Köztársaság és Lengyelország területére, és ha ez a projekt – mint ahogy az előrelátható volt – újabb feszültségekhez vezet a Nyugat és Oroszország között, és megjeleníti egy újrainduló és veszélyes nukleáris fegyverkezési verseny kilátásait és veszélyeit?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) A gázválságról folytatott vita szenvedélyes volt, és ez vonatkozik a ma esti ülészakra is.

Minden felszólaló elmondja, hogy mennyire komoly és milyen veszélyt jelent az Európai Unió energiafüggőségének mértéke. Mindenki ugyanazt mondja: a megoldást az jelentheti, ha továbbcsökkentjük az egyetlen energiaforrástól való függőségünket.

Ugyanakkor nem szabad megfeledkeznünk egy másik, szintén szükséges dologról: az energiatakarékosságról.

Nehéz jelenleg megállapítani, hogy az Európai Unióban milyen magas az energiapazarlás szintje. Egyes elemzők szerint ez a szám a teljes fogyasztás egyharmadát teszi ki. Ez azt jelenti, hogy ha Románia évente 14 millió tonna olajnak megfelelő orosz földgázt importál, akkor közel egy millió tonnának megfelelő gázt pocsékol el évente, a lakóépületek hiányos hőszigetelése következtében.

Sajnos a közösségi jogszabályok nem alkalmasak a problémák megoldására, mivel érthetetlen módon behatárolják a fűtési rendszerek felújítását célzó projektre megállapított európai pénzeszközöket.

Úgy gondolom, hogy mindennap el kell tűnődnünk azon, hogy mi az egyszerűbb? Új energiaforrások és új tranzitútvonalak keresése, vagy emlékezni arra, hogy egyszerű módszerekkel nagyon sok elpazarolt energiát tudnánk megtakarítani?

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Idén ünneplejük az euró 10. évfordulóját és Szlovákia 2009. január 1-jén, az euróövezet 16. tagja lett.

Hazám feladta identitásának egy részét, de ezt büszkén tette. Ahogy tiszteletben tartottuk saját fizetőeszközünket, az euró használatának bevezetésével a szlovák lakosság többsége egyre inkább ezt is sajátjának érzi. Mindössze öt éves uniós tagság után került sor az euró bevezetésére, és mint ahogy Fico miniszterelnök úr újév napján elmondta, az euróra olyan szerencsetalizmánként tekintünk, amely stabilitást hoz számunkra és a mostani gazdasági válságban lehetővé teszi Szlovákia számára, hogy még jobban fejlődjön. Szeretnék dicsérettel illetni mindenkit, aki hozzájárult az euró Szlovákiában való bevezetéséhez és szeretném méltatni a szlovák lakosságnak az új fizetőeszközhöz való pozitív hozzáállását.

Minden szlováknak sok sikert kívánok az euróhoz, az integrált és virágzó Európa jelképéhez.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, mivel a Parlamentben nem lesz erről vita, szeretném hangsúlyozni, hogy mennyire jelentős az Európai Közösségbeli Hajótulajdonosok Egyesülete és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége között létrejött megállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelv az Európai Unió számára.

Ez a tengerészek munkájával foglalkozó irányelv a tengerészeti munkaügyi egyezmény értelmében, lehetővé teszi, hogy az Európai Unióban megfelelő munkakörülményeket biztosítsanak a tengerészek számára.

Támogatni kell ezt az ágazatot, mert hozzájárul a fejlődéshez és a termelékenységhez. Az Európai Uniót körülvevő tengereknek rendkívül fontos szerepük van a nemzetközi kereskedelemben, továbbá a fiataloknak jövőt kellene látniuk a tengeri munkavállalásban és részt kellene vállalniuk a hajózás megsegítésében.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Elnök úr, a felszólalásom háttérét a 2008. október elején, Ausztriában felfedezett illegális kölyökkutya szállítmány adja. 2008. október eleje óta szerettem volna időt kapni az egyperces felszólalásokban, és most örülök annak, hogy végre szót kaptam. Érdekes, hogy Rogalski úr ez idő alatt háromszor kapott felszólalási lehetőséget.

Most azonban térjünk a tárgyra! Ausztriában a rendőrség megállította egy teherautót, amely 137 kölyökkutyát szállított. Súlyos hiányosságok merültek fel a szállítólevéllel kapcsolatban és az állatútlevelek is hamisítványok volt, mivel a kutyák még nem érték el azt a korhatárt, ami a szállíthatóság feltétele. A szállítmány Szlovákiából indult és Spanyolországba tartott. Ez nem egy egyedi eset, és ismételten arra hívja fel a figyelmünket, hogy a nyereségérdekelt szervezetek kriminális módon, folyamatosan megszegik az Európában most hatályos állatvédelmi rendelkezéseket. Az állatok szállítását átfogó módon kell ellenőrizni Európában és amennyiben megszegik az előírásokat, megfelelő pénzbírságot kell kiszabni. Az Európai Uniónak közösen kell elfogadnia az állatvédelemre vonatkozó minimumnormákat, amelyeket a kormányoknak kell végrehajtani és nyomon követni. Ez arra kötelezné, azokat az országokat is, amelyek idáig egyáltalán nem foglalkoztak az állatvédelem kérdésével, hogy konkrét normákat vezessenek be.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) A palesztinok Gázában zajló, véres és könyörtelen mészárlása az emberi tehetetlenség és a kettős mérce jelképe és égbekiáltó igazságtalanság. Miért kell megvárni, hogy a palesztin

halottak száma tízezer fölé emelkedjen, mielőtt a nemzetközi szereplők alkalmaznák azokat a közvetítői mechanizmusokat, amelyek a konfliktus első napjától kezdve a rendelkezésükre álltak?

Az Európai Unió a nemzetközi kapcsolatokban aktív erőnek és globális politikai szereplőnek képzei magát. De valójában az lenne? Valóban aktív erőnek nevezhetjük-e magunkat, amikor az izraeli hadsereg, a kifinomult hírszerzése ellenére megtámad egy uniós pénzből fenntartott iskolát, amely civilekkel van tele? Mondhatjuk-e, hogy létezik nemzetközi humanitárius jog, amikor az izraeli hadsereg erőszakkal átköltözteti a palesztinokat egy olyan házba, amelyet aztán másnap alapos ágyútűz alá vesz?

Többször jártam már Izraelben, Sderotban is, jól tudom, hogy mi folyik ott, de ez az izraeli fellépés aránytalan, túlzott és embertelen. Ez a fellépés erkölcstelen, perverz és bizzar, mert alapvetően ez alapvetően nem más, mint egy előválasztási kampány. Ez egy gyilkos előválasztási kampány.

Liam Aylward (UEN). - Elnök úr, szeretném megragadni az alkalmat, hogy kifejezzem támogatásomat azzal kapcsolatban, hogy a 2010-ben, Varsóban rendezendő európai paralimpiai játékok és a 2011-ben Athénban tartandó paralimpiai világbajnokságok pénzügyi támogatást kapjanak az Európai Uniótól.

A Bizottság 5 millió EUR összeget fordított a paralimpiai játékok támogatására, amikor azt 2003-ban, Írországból rendezték, amely csodálatos alkalmat és élményt jelentett sokunk számára, akik jelen voltunk a játékokon. Nekünk itt az Európai Unióban vezető szerepet kell játszaniuk az önkéntes sport támogatásában.

Hadd tegyem hozzá, hogy a kérdéssel kapcsolatban készült egy írásbeli nyilatkozat, amelyet a képviselők aláírhatnak ezen a héten az ülésükön kívül, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy írják alá ezt a nyilatkozatot, támogatva e rendkívül fontos paralimpiai játékok uniós finanszírozását.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Boldog újévet, elnök úr! Hölgyeim és uraim! Szeretném elmondani, hogy nagyon csodálkozom azon, hogy a sors különös ironiája folytán a cseh kormány, amely jól ismert arról, hogy milyen különös módon viszonyul az Oroszországgal folytatott tárgyalások kérdéséhez, még nem tépte szét a fátylát és még nem szórt hamut a fejére. Még az energiabiztonságról Oroszországgal folytatandó tárgyalásokat is elhalasztotta. Ami engem azonban ennél is jobban megdöbbent, az az Európai Bizottság álláspontja. Szankciókkal fenyegeti Szlovákiát és Bulgáriát, sőt, hallhattuk, hogy Cohn-Bendit úr szintén szankciókat ajánl arra az esetre, ha a leállított atomerőműveket újra beindítanák. Azt szeretném javasolni a biztosoknak és az Európai Bizottság szóvivőinek, hogy szerezzenek be maguknak meleg ruhát, zárják el maguknál a fűtést és magyarázzák el családjuknak, hogy ezt a szlovákok és a bolgárok iránti szolidaritásból teszik. Vagy talán ez csak egy rossz újévi vicc volt?

Emmanouil Angelas (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, én is a földgáz kérdéséhez kívánok hozzászólni, mivel világossá vált, hogy a kérdéssel kapcsolatban az elmúlt tíz nap során egy olyan konfliktus kialakulásának voltunk tanúi, amely az Európai Unióban azon tagállamait érintette, amelyek energiaellátása a földgázra épül, problémát okozva a polgárok, a vállalkozások és az ipar számára is.

A szembenálló felek között folytatott megbeszélések, amelyeket a gyanakvás, a bizalmatlanság és az egymásnak ellenmondó bejelentések jellemeznek, valamint az európai elnökség és a Bizottság beavatkozásának hatására úgy tűnik, hogy sikerült valamilyen megoldást találni.

Világosan látszik, hogy a szándékok és a szétosztások ellenére, a probléma újra jelentkezhet, ha nem hozunk meg bizonyos intézkedéseket. Ezért tehát meg kell vizsgálnunk azt a kérdést, hogy más energiaforrások bevonásával hogyan lehet az Európai Unió energiadoktrínáját átalakítani.

Az Európai Uniónak egyértelművé kell tenni, hogy nem hagyja magát zsarolni, és részt kell venni abban a vitában, ahol kidolgozzák a biztonságos és folyamatos földgázellátás alternatív útvonalait. Az a célkitűzés, hogy 2020-ra 20%-kal csökkentik az energiaszükségletet nem valósítható meg abban az esetben, ha ilyen kiszámíthatatlan és bizonytalan marad a helyzet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Az Európai Uniónak prioritásként kell foglalkoznia egy közös energiastratégia kialakításával és egy, az Európai Unió energiabiztonságának javítására irányuló cselekvési terv kidolgozásával.

Amikor Ukrajna elvágta az uniós tagállamok felé irányuló földgázszállítást, egyértelművé vált, hogy az EU még mindig a hagyományos beszállítóitól függ. Az idei télen mért nagyon alacsony hőmérséklet továbbá működési problémákat jelentett az energiaszolgáltatók számára, akik rekordfogyasztást mértek.

Az EU-nak ki kell dolgoznia egy európai stratégiát energiahálózatának modernizálására, az energiahatékonyság növelésére és további energiaellátási források felkutatására. A Nabucco-projekt végrehajtása, a cseppfolyósított gázterminálok létrehozása az európai kikötőkben, a biztonságos atomerőművekbe történő beruházások, az energiahatékonyság növelése és a megújuló energiaforrások felhasználásának fokozása, ezeknek kell azok között a közös prioritások között szerepelni, amelyek célja az EU energiabiztonságának javítása.

Az Európai Bizottságnak, az Európai Beruházási Bankkal és a tagállamok kormányaival közösen kell ezeknek a kiemelt fontosságú projekteknek a finanszírozását meghatározni és biztosítani.

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

Gay Mitchell (PPE-DE). - Elnök asszony, Zimbabwe kérdését kívánom felvetni. Úgy tűnik számomra, hogy ha nem látunk képeket Zimbabweről a televízió képernyőjén, akkor nem foglalkozunk az ott felmerülő kérdésekkel. A közelmúltban történt Jestina Mukoko, a zimbabwei békeprojekt vezetőjének és a zimbabwei emberi jogi nem kormányzati szervezetek fóruma igazgatósági tagjának az esete, akiket elraboltak és a külvilágtól elzárva 21 napig tartottak fogva, azelőtt, hogy kihallgatták volna őket a hararei bíróságon. A kínzásnak és a rossz bánásmódnak a nyomait lehetett rajtuk látni – mindezt azért a büntetért, mert emberi jogi aktivisták.

Mukoko asszonyt jelenleg magánzárkában tartják egy maximális biztonsággal őrzött börtönben és a jövője, a korábban fogva tartott többi aktivistához, önkéntes munkáshoz és átlagpolgárhoz hasonlóan, a Mugabe rendszer kezében van.

Ebben a teremben, de a nemzeti parlamentekben is többször elítéltük és kifejeztük aggodalmunkat, a zimbabwei átlagemberek számára azonban, még mindig nem ért véget ez a rémálom. Úgy gondolom, hogy itt az ideje, hogy ismét figyelmet fordítsunk erre a kérdésre és követeljük, hogy a Tanács és a Bizottság tegyen lépéseket annak érdekében, hogy egyszer s mindenkorra vessenek véget a bűncselekményeknek, amelyeket az emberi jogi harcosok ellen követnek el Zimbabweban.

Proinsias De Rossa (PSE). - Elnök asszony! Üdvözlöm az elnök úr ma este elhangzott, Gázára vonatkozó nyilatkozatát, illetve a Parlament határozatát, hogy szülessen állásfoglalás ezzel a kérdéssel kapcsolatban, amely a gázai konfliktusban résztvevő feleket egyoldalú tűzszünetre szólítja fel. A több mint 900 halott fájdalmasan bizonyítja, hogy mennyire értelmetlen a háborúskodással folytatott politizálás. Követelni kell, hogy Izrael vessen véget a mészárlásnak. Gáza a világ legnagyobb börtöne, több mint 1,5 millió bebörtönzöttel; Gáza mára sajnálatos módon egy vágóhíddá vált, ahol férfiak, nők és gyermekek egyszerűen azért halnak meg, mert palesztinok.

Vajon milyen bünt követhettek el a palesztin gyermekek, akik meghalnak ebben a konfliktusban? Milyen elfogadható magyarázatot adhatunk mi európaiak arra, hogy továbbra is folytatjuk az üzleti kapcsolatokat Izraellel, miközben Izrael kíméletlenül mészárol le ártatlan embereket? Az Európai Tanácsnak abba kell hagynia a mentegetőzést, a veszekedést és össze kell fognia egy olyan közös fellépés érdekében, amely véget vet ennek a mészárlásnak. Szóba sem jöhet, hogy az Európai Unió magasabb szintre emelje Izraellel fenntartott kapcsolatát addig, amíg Izrael nem hajlandó konstruktív párbeszédet folytatni a palesztin nép minden képviselőjével.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Az Európai Uniónak, amely olyan országok szervezete, amelyeket közös értékek kötnek össze, minden rendelkezésére álló forrást fel kell arra használnia, hogy megakadályozza a gyűlölet elterjedését. A francia Eutelsat üzemeltetője azonban helyénvalónak tartja, hogy annak az Al-Aqsa televízióállomásnak sugározza az egyik műsorát, amely kapcsolatban áll a Hamással és nyíltan felszólít az izraeli polgári lakosság elleni támadásokra.

Ezzel az Eutelsat ismét megmutatta, hogy az etikai üzletelés fogalma távol áll azoktól, akik felelősek a társaság irányításáért, főleg ha arra gondolunk, hogy a független kínai televíziós társaságnak, az NTD TV-nek több hónapra megszakították adását. A számos tiltakozás ellenére az Eutelsat vezetése nem hajlandó visszavonni döntését, amelyet egyértelműen a kínai kormány nyomására hozott meg. Az Eutelsat vezetése által hozott, meglepő és teljesen erkölcstelen döntések alapján, felvetődik az az aggály, hogy vajon a felelősök szándéka mögött kizárólag üzleti érdekek húzódnak-e?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Elnök asszony! Izrael támadása Gáza ellen, egy háborús bűncselekmény és az emberiség ellen elkövetett bűn. Ami most történik, az tragédia: 900 palesztin halt meg, nagyon sok közöttük a gyermek és több ezren megsebesültek.

Követelnünk kell a Gáza ellen folyó támadás leállítását. Követelnünk kell az izraeli blokád megszüntetését, ami Gázából koncentrációs tábort csinál. Ezért csatlakozunk a világ minden kontinenséről és a világ minden országából érkező azon emberekhez, akik a megszárlás ellen tiltakoznak: mindazokhoz, akik az összes kontinens minden országában fel vannak háborodva és kimennek az utcára, és azt mondják: „Elég a gyilkolásból!” Kulcsfontosságú, hogy az Európai Parlament és más felelős uniós testületek is követeljék a Gáza elleni támadás azonnali leállítását és az izraeli blokád megszüntetését.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Köszönöm, elnök asszony. A közelmúltban megdöbbsentem értesültem arról, hogy számos cseh biztosító társaság azoknak a nőknek, akik kötelező gépjármű biztosítást akarnak kötni, nem ad bónuszt. Ezt a hatályba lépő új megkülönböztetésellenes törvényre való hivatkozással indokolták. Újra és újra látjuk, hogy egyes politikusok és nem kormányzati szervezetek, meglehetősen szélsőséges álláspontot képviselnek a nemek közötti egyenlőség kérdésében. Az egyik ilyen szélsőséges álláspontot a biztosítási matematika tagadása jelenti, amely nap mint nap bizonyítja, hogy a férfiak és a nők másképp viselkednek az élet különböző területein, ezért eltérő biztosítási és kockázati szintet képviselnek. Ezeknek a különbözőségeknek a tagadása nem az egyenlő jogokért folytatott harcot, sokkal inkább a két nem konformitására és egyezőségéért folytatott harcot jelenti. Egy ilyen harc, eredménytelen és nevetséges is. A férfiak és nők pontosan azért különböznek egymástól, mert a két nem hasznos és előnyös módon egészíti ki egymást a mindennapi életben, a társkapcsolatokban és a társadalomban.

Gerard Batten (IND/DEM). – Elnök asszony! Most jelentették meg a „Mozgalom a Független Britanniáért” (Campaign for an Independent Britain) által végzett közvélemény-kutatás eredményeit. A megkérdezettek nagy része azt mondta, hogy az Európai Unió távol áll tőlük, korrupt és túl sokba kerül; a megkérdezettek 83%-a azt akarja, hogy az Egyesült Királyság törvénye legyen a mérvadó és nem fogadja el az uniós jog elsőbbségét; 71% pedig népszavazást akar a brit uniós tagságról. Sajnos erre nincs sok esély, mivel a Munkáspárti kormány még a Lisszaboni Szerződésről sem hajlandó népszavazást tartani, amire pedig ígéretet tett a választási kiáltványában.

A britek szabad kereskedelmet akarnak, Európával és a világ országaival barátságban és együttműködésben, nem pedig az Európai Unió irányítása alatt akarnak élni. Ha tartanának egy valóban tisztességes népszavazást, ahol megkérdeznék a briteket, hogy még szorosabb politikai és gazdasági integrációt akarnak-e az EU-val, vagy pedig inkább a kilépés mellett döntenek, elsöprő többség szavazna a kilépés mellett.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök asszony! Szeretném kifejezni aggodalmam azzal kapcsolatban, hogy egyre kevésbé tudományosan megalapozottak azok a javaslattervezetek, amelyeket a Bizottság a Parlamenthez benyújt és időnként ez érvényes azokra a jelentésekre és módosításokra is, amikért mi, parlamenti képviselők vagyunk felelősek. A megbízható tudományt egyre inkább felváltják a populista és érzelmi indíttatású reakciók, amelyeket gyakran az elővigyázatosság elvének leplébe burkolnak.

Vegyük a növényvédő szerek kérdését! Lemondtunk a kockázateértékelés tudományos elvéről. Nincs részletes uniós hatásvizsgálat és az endokrin zavarokat okozó anyagoknak nem létezik tudományos meghatározása, kezelése pedig nem áll összhangban a REACH-iránnyal.

Az egyre növekvő mértékű tudományos megalapozatlanság és a megbízható tudományosság hiánya miatt fogjuk aláásni az uniós jogszabályok hitelességét és fogjuk rossz hírét kelteni nemzetközi viszonylatban.

Slavi Binev (NI). – (BG) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A gázválság, amely 2009 elején sújtotta Európát, rövid idő alatt megmutatta, hogy milyen mértékű katasztrófát jelent Bulgária számára, amely nem rendelkezik alternatív gázellátási lehetőséggel. Nem kívánom megvitatni a bolgár kormány szégyenteljes és szűklátókörű döntését, aminek következtében, hazám az Oroszország és Ukrajna között kialakult konfliktus túszává vált, mivel ez mindenki számára ismeretes.

Számunkra most sokkal fontosabb, hogy meghatározzuk azokat az intézkedéseket, amelyekkel sikerül a válságot megoldani. Ez esetben ez azt jelentheti, hogy Bulgáriának egy alternatívát kell találnia, ami lehetővé teszi számára, hogy elszakadjon a külső függőségtől. Ezért hiszem, hogy Európának és a Balkán országainak – mint például Bulgáriának – is feltétlenül követnie kell a szlovák példát, és el kell határoznia a Kozloduy atomerőmű I., II., III. és IV. blokkjának újraindítását. Pillanatnyilag Bulgária számára kizárólag ez az egyetlen lehetőség létezik, ez egy kis függetlenséget biztosít számára, és lehetővé teszi, hogy csökkentse mind a

közvetlen károkat, mind pedig a gáz helyettesítésére jelenleg használt fűtőolaj miatt a jövőben jelentkező károkat.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Mivel a 2009-es év csak most kezdődött, szeretném elmondani Önöknek, hogy véleményem szerint ez egy rendkívüli év lesz.

2009-ben van a 20. évfordulója a hidegháború végének és a berlini fal lebontásának, amely magát Európát és az országokat is keletre és nyugatra osztotta, ahol az egyik oldalt a szabadság és demokrácia, a másik oldalt pedig a totalitárius rendszerek jellemezték.

Mint az Európai Parlament román képviselője, de egyben, mint olyan román állampolgár, aki megismerte, hogy mit is jelent a diktatúra, hiszem, hogy ez a két évtized néhányunk számára az átmenetet, míg a többiek számára az elfogadást jelentette.

Hasonlóképpen hiszem, hogy a jelenlegi hangulat ellenére, 2009 lesz az az év, amikor a mi és az Európai Bizottság cselekedeteit is célnak kell alárendelni, hogy minden európai polgár számára egy egyesült Európát teremtsünk. Egy olyan Európát, ahol mind az 500 millió állampolgár biztos lehet jogai garantálásában, a valódi szolidaritásérzésben, abban, hogy senkit sem lehet hátrányosan megkülönböztetni és senkinek sem kell kívülállónak vagy megtűrtnek éreznie magát egy egyesült Európában, ahol mi mind európai polgárok vagyunk, akik ugyanazt érezzük és gondoljuk, függetlenül attól, hogy 1989 előtt hol voltunk.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Elnök asszony! Az Európai Parlament több alkalommal is foglalkozott már a környezetvédelem kérdéseivel. Egy olyan kérdést szeretnék kiemelni, amelyre a természetes környezet iránt érdeklődő iskolások hívták fel a figyelmem. A fémhulladékért, papírért és üres üvegekért fizetett ár drasztikusan csökken. Nem éri meg összegyűjteni az ilyen anyagokat. Ezen túlmenően több város is elvitette vagy egyszerűen nem üríti ki a szelektív gyűjtésre alkalmas konténereket.

Mostanában sok szó esik az újrahasznosított papírról. A Lengyelországban kialakult helyzetet a következőkben lehet összefoglalni. Azok, akik a papírhulladék gyűjtésével foglalkoznak azt állítják, hogy a túlságosan alacsony ár miatt nem éri meg ezzel foglalkozni. Másrészt viszont azok, akik az újrahasznosított papírból állítanak elő papírt, azt állítják, hogy az előző túl drága számukra és a jelenlegi árak mellett nem érdemes beruházni az újrafelhasználáshoz szükséges berendezésekbe. Ezért környezetbarát lépésekre szólítok fel a probléma megoldása érdekében. A dolgok jelenlegi állása szerint a gyerekek oktatási céllal gyűjtik a papírhulladékot, amely azonban a lakossági szeméttelpekre kerül.

Elnök. - Hölgyeim és uraim, minden tőlem telhetőt elkövettem, hogy minél több képviselőnek adjak szót.

A napirendi pontot lezárom.

14. A peszticidek fenntartható használatáról szóló keretirányelv – növényvédő szerek forgalomba hozatala (vita).

Elnök. - A következő napirendi pont az alábbi jelentésekről szóló közös vita:

– Christa Klass A6-0443/2008 jelentése a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság nevében a peszticidek fenntartható használatáról szóló keretirányelvről (06124/5/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD));

– Hiltrud Breyer A6-0444/2008 jelentése a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság nevében a növényvédő szerek forgalomba hozataláról (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD)).

Christa Kläß, előadó. – (DE) Elnök asszony, Vassiliou biztos asszony, Dimas biztos úr, hölgyeim és uraim! Néha indulatoktól sem mentes, sok vita és tárgyalás előzte meg azt az eredményt, amely most itt van előttünk, és amelyről holnap lehetőségünk lesz szavazni. Nem könnyítettük meg a saját dolgunkat. A helyes megoldás megtalálása érdekében, tárgyalásaink során nem volt mindig könnyű dűlőre jutni a Tanáccsal és a Bizottsággal. Megállapítottuk, hogy a tudomány sem nyújt minden esetben segítséget a helyes irány kijelöléséhez. További tudományos segítség szükséges ahhoz, hogy elemezni tudjuk ennek az új szabályozásnak az eredményeit. Ezért mindenekelőtt őszinte köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik konstruktív javaslatukkal hozzájárultak ehhez a pozitív eredményhez, a képviselőtársaimnak itt a Parlamentben, az Európai Bizottságnak, a Tanács francia elnökségének – sajnálom, hogy a Tanács cseh elnöksége ma este nincs jelen – és köszönetet szeretnék mondani a munkatársaknak is.

A növényvédő szerek fenntartható használatáról szóló jelenlegi irányelvvel egy óriási lépést teszünk egy egységesebb környezet- és fogyasztóvédelem irányába. A fenntarthatóság – mint átfogó európai mezőgazdasági fogalom – biztosítani fogja az egészséges élelmiszereket és az egészséges környezetet. Ez az első alkalom, hogy a növényvédő szerek használatának harmonizálása európai szinten valósul meg. A „csak amennyire szükség van, amilyen keveset csak lehetséges” alapelv átfogó és alapos ismereteket feltételez. A növényvédő szerek tulajdonképpen gyógyszerek a növények számára. Ahhoz, hogy valóban hatásosak legyenek, megfelelően kell azokat használni – a megfelelő terméket a megfelelő mennyiségben és a megfelelő időpontban kell használni. Idetartozik az is, hogy végig kell gondolnunk, hogy vajon vegyi növényvédelemre vagy inkább mechanikai intézkedésekre van-e szükség. A legmegfelelőbb technológia és a bevált permetező gépek kiválasztása mind a környezet, mind a felhasználó védelmét szolgálni fogja és a jó terméssel fog hozzájárulni a művelet sikeréhez. A tagállamok olyan intézkedéseket fognak beépíteni a nemzeti cselekvési tervükbe, amelyek a növényvédő szerek használatának csökkentését szolgálják.

A kockázatsökkentés jelenti az elsődleges célt. Az integrált növényvédelmi alapelvek alkalmazása 2014-től kötelező lesz az egész Európai Unió számára. A vízügyi keretirányelv előírásainak betartása is prioritás. A tagállamoknak a vízterületekkel határos pufferrónákat kell létrehozniuk, amelyeket a talaj jellemzőinek feltételeihez és a földrajzi körülményekhez kell igazítani. A helyi hatóságok által, illetve a védett területeken használt növényvédő szereket minimálisra kell csökkenteni, vagy meg kell szüntetni, amennyiben ez szükséges. Léteznek a berendezések ellenőrzésére vonatkozó rendeletek, és meghatározzák majd, hogy milyen időközönként kell rendszeres fenntartást végezni. A kockázatsökkentés azt jelenti, hogy a hivatásos felhasználóknak a növényvédő szerekkel kapcsolatos megbízható és folyamatos képzésben kell részesülniük. A növényvédő szerek vásárlása során jól képzett eladóknak kell tájékoztatni azok alkalmazásáról és kockázatáról azokat a magánfelhasználókat, akik nem vesznek részt szakirányú képzésben, a helytelen használat következtében komoly károkat okozhatnak a magántulajdonban álló kertekben.

Ez az irányelv azt jelenti, hogy a tagállamok eddigi eltérő szabályozását egy magasabb, közös szinthez fogják igazítani. A javasolt intézkedések a környezet, a fogyasztók és a felhasználók javát szolgálják. Az Uniószerte azonos feltételek, azonos biztonsági előírásokat és azonos termelési feltételeket fognak biztosítani. Nem fogják engedélyezni azoknak az anyagoknak a használatát, amelyek bizonyítottan károsak az egészségre, ebben egyetértünk. A tiltásnak azonban tudományosan megalapozott eredményeken és nem politikai dogmákon kell alapulnia. A növényvédő szereknek való kitettséggel szintén foglalkoznunk kell, mivel a növényvédő szerek esetében, mint ahogy ez az élet más területére is igaz, az adagolás mértéke az, amely miatt fennáll a mérgezés kockázata. A fejfájás elleni tablettát áldást jelent, de ha 20 tablettát veszünk be, akkor veszélyessé, sőt életveszélyessé válik.

Sikerült jó kompromisszumra jutnunk. Harmonizálni fogja a környezetvédelmet és gazdaságpolitikát és remélem, hogy a holnapi napon a jelentés egyhangú elfogadásával, sikerül nagyobb nyomatékot adni ezeknek a követelményeknek.

Még egy technikai pontot érintenék, egy hiba csúszott a 14. cikk (4) bekezdésébe. Hivatkozás történik a 4. cikk (3) bekezdésében említett internetes portálra, holott a 4. cikkben nincs (3) bekezdés. Ezt ki kell javítani.

Hiltrud Breyer, előadó. – (DE) Elnök asszony, tisztelt biztosok, hölgyeim és uraim! Ez a megállapodás mérföldkő, mérföldkövet jelent az európai egészségvédelem és fogyasztóvédelem, de a környezetvédelem és a gazdaság számára egyaránt. Először is, köszönetet szeretnék mondani az árnyékelőadóknak a kiváló együttműködésükért. Köszönet illeti a munkában érintett személyzetet is, a Bizottságot és Önt, Dimas úr, a Tanács francia elnökségét, és köszönöm azoknak a képviselőtársaimnak a munkáját is, akiket nem rémisztettek el az iparágtól kapott túlzott számok.

Az Európai Parlamentben 200 módosítást fogadtunk el első olvasatban, és így megpróbáltunk a megállapodással kapcsolatos közös állásponton jelentősen javítani. A világos kizárási kritériumokkal véget fogunk vetni ennek a tudománytalan, számokkal való végtelen játszadozásnak, ennek a határértékek körüli hókuszpókuszoknak. Senki sem tudja a kockázatot mennyiségileg meghatározni. Biztonságot tehát, csak teljes tilalommal lehet elérni. A növényvédő szereknek és egyéb rákkeltő, mutagén és reprodukciót károsító anyagoknak semmi, de semmi keresnivalójuk sincs az élelmiszerekben. A sikeres környezetvédelmet a tartósan megmaradó, a biológiailag felhalmozódó és mérgező anyagok (PBT) kizárásával fogjuk elérni. Különösen elégedett vagyok azzal, hogy az endokrin anyagokra sikerült világos kritériumokat kialakítani és megállapítani, és bízom abban, hogy a Bizottság az elkövetkező négy év során további kritériumokat fog javaslatot tenni.

Annak azonban különösen örülök, hogy az Európai Parlamentnek most először sikerült meghatározott engedélyezési kritériumokat megállapítani a méhek védelmére is. Vezető német és francia tudósok becslése

szerint a beporzás gazdasági értéke éves szinten 150 milliárd EUR, a kár pedig akár 310 milliárd EUR is lehet, amennyiben elveszítjük a méheket mint beporzókat. Ezért különösen kérem Önöket, hogy holnap utasítsanak el minden benyújtott módosítást. Ezek felhígnák ezt a kompromisszumot. Ezt a kompromisszumot a Tanács már jóváhagyta. Eddig mindig az volt az egységes gyakorlat, hogy a közös kompromisszumokat nem támadjuk meg. Annak is nagyon örülök, hogy sikerült közösen javítanunk az immunotoxikus és neurotoxikus anyagok szabályozásán, mert egy olyan Európában, amely állítólag egy tudásalapú társadalom, nem engedhetjük meg, hogy a gyermekek agyának fejlődését hosszú távon ezek, az agyban fejlődési rendellenességet okozó neurotoxikus anyagok súlyosan károsítsák. Egyértelműt mondhatunk a harmonizációra anélkül, hogy ez bármilyen korlátozást is jelentene a tagállamok jogszabályaira nézve, az engedélyezési eljárás területén pedig, megfelelő mozgásteret biztosítunk számukra.

A hármas jogalap is megmutatja, hogy nagyon nagy jelentőséget tulajdonítunk az egészségnek, és a tilalmak alól való mentesítéseket, például a helyettesítési tervhez kapcsolódó korlátozásokhoz kötöttük, hogy ne a kivétel váljon szabállyá, hanem éppen fordítva. Örülök annak is, hogy sikerült az állatvédelmet is belevenni a rendeletbe, és hogy képesek vagyunk nagyobb átláthatóságot elérni, igaz a Bizottság részéről még nagyobb bátorságot vártam volna el. Remélem, hogy könnyebben hozzá tudunk majd férni az alkalmazási jegyzőkönyvekhez és képesek leszünk egy elektronikus engedélyezést bevezetni. Ez nemcsak a környezetvédelem és a fogyasztóvédelem szempontjából mérföldkő Európában, de szerintem ez egyben varázslatos pillanat is Európa számára. Ez egy varázslatos pillanat Európa számára, mert ez a nagyon mérgező növényvédő szerek kivonásáról szóló döntés, példátlan és egyedülálló a világon, amely az Európai Unióban felgyorsíthatja az áttörést az egészségvédelem területén és ezzel Európa a világ éllovasa lesz.

Ez a rendelet hozzáadott értéket jelent majd a polgárok számára, akik tudják, hogy az Európai Unió elsősorban a fogyasztók és az egészség érdekeit tartja szem előtt és nem hajol meg az iparág érdekei előtt. Ráadásul ez egy olyan helyzet, amiben az iparág csak nyerhet, mivel olyan innovációs ösztönzőkhöz fog jutni, amiknek a segítségével a jövőben jobb és biztonságosabb termékeket tud majd előállítani.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani és gratulálni az előadónak, Klass asszonynak és Breyer asszonynak, valamint a Parlament Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottságának a növényvédő szerek fenntartható használatáról szóló keretirányelvre vonatkozó javaslatokkal és a rendelet felülvizsgálatával és javításával kapcsolatban végzett kiváló munkájáért.

Különösen örülök annak, hogy sikerült a megállapodást második olvasatban elfogadni. Ez a megállapodás biztosítja a Bizottság eredeti javaslatának környezetvédelmi integritását, és néhány fontos kérdéssel kapcsolatban még ambiciózusabb környezetvédelmi célokat fogalmaz meg.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a polgárokat nagyon nyugtalanítja a növényvédő szerek használata. Ezért volt arra szükség, hogy először is az egyes növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1991-es irányelv módosításával megszigorítsuk a jelenlegi jogi keretet és másodszor, hogy az e termékek használata során meglévő hiányosságokat közösségi szinten pótoljuk.

Azzal hogy sikerült egyetértésre jutni az irányelvvel kapcsolatban, az Európai Unió bizonyosságot adott annak a politikai szándékának, hogy a közegészségügy- és a környezetvédelem területén is hatékony intézkedéseket kíván hozni.

A Parlament hozzájárult ahhoz, hogy az irányelv bizonyos fontos pontokban ambiciózusabb legyen, mint amilyen a Tanács közös álláspontja volt. A tagállamoknak most kötelezettséget kell vállalniuk egy nemzeti cselekvési terv kidolgozására, amelyben mennyiségi célokat határoznak meg, részben a növényvédő szerek használatával járó lehetséges kockázatok korlátozása, másrészt bizonyos szerek használatának a csökkentése érdekében.

Ez nem volt egyszerű, mivel az előadónak meg kellett győznie arról a tagállamokat, hogy bizonyos körülmények között a kockázat csökkentésének hatásosabb módját egyes növényvédő szerek használatának a korlátozása jelenti, és ez sikerült is neki. Az a tény, hogy sikerült egyetértésre jutni, jelentős előrelépést jelent az Európai Unióban a közegészség- és a környezetvédelem szempontjából.

Az Európai Bizottság ezért most kész elfogadni a kompromisszumos javaslatcsomagot annak érdekében, hogy sikerüljön második olvasatban megállapodásra jutni az irányelvvel kapcsolatban.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Először is szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Klass és Breyer asszonynak és az árnyékelőadónak a javaslattal kapcsolatos pozitív

hozzáállásukért, a francia elnökségnek és mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy a Bizottság javaslatát második olvasatban sikeresen lezárhassuk.

A növényvédő szerek fontos szerepet játszanak a mezőgazdaságban, a növénytermesztésben, az erdészetben és a kertészetben. Ugyanakkor, hatással vannak az emberi egészségre, az állatok egészségére és a környezetre is. Ezért mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a szabályozásuk hatékony és kiegyensúlyozott legyen.

Az eredeti javaslat előkészítése során a Bizottság széleskörű megbeszéléseket folytatott az összes érintett ágazat érdekelt feleivel és elkészített egy átfogó hatásvizsgálatot. A legfőbb prioritást az jelentette – és jelenti még ma is –, hogy a lehető legmagasabb szintű védelmet biztosítsuk az emberi és az állati egészség, valamint a környezet számára. Örömmel látom, hogy ez tükröződik az uniós intézmények közötti viták kimenetelében is.

A ma előttünk lévő kompromisszumtervezet több rendelkezéssel is megerősíti ezt a magas szintű védelmet. A hatóanyagok jóváhagyását világos és szigorú kritériumokhoz fogják kötni. A gyártóknak, szállítóknak és hivatásos felhasználóknak nyilvántartást kell vezetniük, amelyet kérés esetén be kell mutatniuk egy harmadik félnek, mint például a szomszédoknak, más helyi lakosoknak, illetve a vízgazatnak. A tagállamoknak szigorúbban kell felügyelniük a forgalmazást és a felhasználást, és a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a tagállamok által végzett ellenőrzéseket. Az állatok párhuzamos tesztelése megszűnik majd. Annak érdekében, hogy a mezőgazdaságban előmozdítsuk a fenntarthatóságot, biztonságosabb alternatív megoldásokat kell találni a veszélyesebb szerek felváltására.

Az átfogó tájékoztatás biztosítása érdekében, a Bizottság meg fogja azt is vizsgálni, hogy léteznek-e olyan alternatív anyagok amelyeket, az endokrin zavarokat okozó anyagokként ismert anyagok kiváltására lehet felhasználni. Ez, természetesen, a rendelet biztonsági előírásainak sérelme nélkül történne.

Az átfogó kompromisszum részeként, a méhek kockázatértékelésével kapcsolatban az alábbi szöveget szeretném javasolni: „A 8. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett hatóanyagokra és növényvédő szerekre vonatkozó adatszolgáltatási követelmények felülvizsgálata során a Bizottság különös figyelmet fordít azokra a kutatási jegyzőkönyvekre, amelyek olyan kockázatértékelést tesznek lehetővé, amely figyelembe veszi, hogy a méhek elsősorban a nektár és a virágpór összegyűjtésével, valójában milyen mértékben vannak kitéve ezeknek a szereknek.”

A kompromisszumtervezet még biztonságosabb keretet teremt az Európai Unióban a növényvédő szerek használatára, megerősíti környezetvédelmi biztosítékainkat és fokozottabban óvja polgáraink egészségét. Tükrözi a lisszaboni stratégiát is, mivel a bürokrácia csökkentéséhez vezetne. A jóváhagyási folyamat például rövidebb és sokkal hatékonyabb lesz. Ezen túlmenően, a tagállamok nem egymástól elszigetelve fognak működni, mivel az engedélyek kölcsönös elismerése lesz az általános szabály, nem pedig a kivétel. Ez megszünteti a belső piac felaprózódását és a növényvédő szerek szélesebb körű elérhetőségét biztosítja a mezőgazdasági termelők számára.

Végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy ez teljes mértékben összeegyeztethető képviselőtársam, Dimas biztos úr hatáskörébe tartozó fenntartható növényvédő szerek használatáról szóló irányelvre irányuló javaslattal és teljes mértékben ki is egészíti azt.

Erna Hennicot-Schoepges, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony! Először is szeretnék köszönetet mondani az előadóknak, a Bizottságnak és az intézményeknek, különösen a francia elnökségnek. Nagyon sokat dolgoztak azért, hogy megszülessen ez a kompromisszum, amely egyensúlyt teremt az emberi egészség és a mezőgazdasági termelés között.

Ami a mezőgazdasági termelőket illeti, a háromzónás rendszer harmonizációja elősegíti majd a termékekhez, valamint a kisebb jelentőségű felhasználások számára létrehozandó alaphoz való hozzáférést, amelyet a Bizottság már korábban előírt és garantált, ami azt jelenti, hogy olyan termékek fognak forgalomba kerülni, amelyeket kisebb jelentőségű termesztési és kertészeti célokra terveztek. Így tehát garanciánk van arra vonatkozóan, hogy 2020-ra a bizonyítottan káros hatású szereket, mint a CMR-anyagokat és az endokrin zavarokat okozó anyagokat kivonják a forgalomból.

Ebből következik, hogy ennek a javaslatsnak jelentősen csökkentenie kell azokat a betegségeket és különböző rákos megbetegedéseket, amelyekről már tudományosan bebizonyosodott, hogy a növényvédő szerekhez köthetők, beleértve a degeneratív megbetegedéseket is, amelyek hatásait szintén bizonyították.

Még azt a fontos tényezőt kell kiemelni, hogy mindent el kell követni a méhek védelmére hozott intézkedések jobb betartása érdekében. A Bizottság pont most tett egy nyilatkozat ezzel kapcsolatban. Szeretném tudni, hogy az imént felsorolt szempontok alapján a Bizottság vajon felülvizsgálja-e a 2007/52/EK irányelvet? A biológiai ellenőrzési mechanizmusok is kiemelt szerepet kapnak, ennek a területnek a Bizottság által támogatott és finanszírozott kutatása azonban további hatékony tevékenységet igényel. Biztos vagyok abban is, hogy ez a szöveg jó hírként szolgál majd, és megadja majd azt az ösztönzést, amely a nagy konvencionális vegyi növényvédőszer-gyártók kutatási és innovációs tevékenységének ösztönzéséhez szükséges.

Ami a Bizottságot illeti, a jelentés időközi jelentéseket ír elő, amely a nyomon követés garantálását jelenti. Remélem, hogy a nemzeti testületek szintén mindent elkövetnek annak érdekében, hogy bebizonyítsák ennek a javaslatnak a megalapozottságát.

Dan Jørgensen, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök asszony! Amikor a Bizottság javaslatát közzétették, azonnal vezető hírként szerepelt egy jelentős dán napilapban. Az újság címlapján ez volt olvasható: „Az EU veszélyezteti a dán felszín alatti vizeket”. Dániában, mi nagyon büszkék vagyunk arra, hogy nagy mennyiségű tiszta felszín alatti vízünk van, amely tisztítás nélkül is iható. Ezért tehát a csapvíz – amely felszín alatti víz – anélkül is iható, hogy először tisztítanunk kellene. Ha a Bizottság javaslata az eredeti formában került volna végrehajtásra, az azt jelentette volna, hogy Dániában közel kétszeresére nőtt volna a piacon megjelenő növényvédő szerek száma. Ez nagy valószínűséggel azt is jelentette volna, hogy a növényvédő szerek nagy része bekerült volna a felszín alatti vizekbe – pont azok a növényvédő szerek, amelyeket azért nem használunk, hogy ne kerüljenek a felszín alatti vizekbe, mert ez esetben képtelenek lennénk tisztítás nélkül meginni a vizet. Egyértelmű katasztrófa lett volna – és nemcsak Dánia számára –, ha a Bizottság eredeti javaslata kerül elfogadásra. Ahogy az én hazámban a felszín alatti vizeinkre vigyázunk, amelyet most itt példaként hoztam fel, természetesen vannak más országok, ahol más környezeti és egészségügyi területeket kívánnak megóvni, és az EU sohasem kényszeríthet egyetlen országot sem védelmi szintjének csökkentésére. Ezért nagyon örülök annak, hogy sikerült – nem a Bizottság, nem a Tanács, hanem a Parlament erőfeszítéseinek köszönhetően – biztosítani azt a rugalmasságot, amely lehetővé teszi, hogy az egyes tagállamok, ahol speciális szempontok merülnek fel, „nem”-et mondhassanak azokra a növényvédő szerekre, amelyeket nem akarnak engedélyezni, amennyiben ez lenne a helyzet.

Egy másik pozitív dolog, aminek nagyon örülök az, hogy elfogadtunk, hogy mostantól kezdve tiltott lesz, és fokozatosan kivonható lesz a növényvédő szerekben megtalálható legveszélyesebb anyagok egy része. Ezek olyan anyagok, amelyeket a néhány évvel ezelőtt megalkotott, REACH-ként ismert rendelet útján más alkalmazásoknál már betiltottak. Ezek olyan anyagok, amelyek annyira veszélyesek, hogy használatuk egyáltalán nem engedélyezett a textíliákban, az elektronikus termékekben, a játékokban, azonban engedélyezzük őket a növényvédő szerek esetében, amely aztán bekerül az élelmiszerünkbe! Ez, természetesen, teljes mértékben elfogadhatatlan és nagyon örülök annak, hogy most végre megszabadulunk ezektől a növényvédő szerekben található veszélyes anyagoktól.

Szeretnék megemlíteni egy harmadik dolgot is. Úgy gondolom, hogy rendkívül pozitív dolog, és nagyon örülhetünk annak, hogy az egyes tagállamok számára csökkentési célokat vezettünk. Bevezettük a cselekvési terveket az egyes tagállamok növényvédőszer-használatának minőségi és mennyiségi csökkentése céljából. A minőségi kifejezés arra a tényre utal, hogy léteznek anyagok, amelyek veszélyesebbek a többinél, és természetesen ezekkel az anyagokkal különösen óvatosan kell bánnunk, de jó elképzelés a mennyiségi értelemben vett csökkentés is, ami a növényvédő szerek használatának teljes körű csökkentését jelenti. Ez nyilvánvalóan azt eredményezi majd, hogy csökkenni fog azon anyagok használata, amelyek végül vidékeinkre és az élelmiszerünkbe kerülnek.

Összefoglalásként azonban azt is el kell mondani, hogy vannak olyan dolgok, amelyeket jobban lehetett volna csinálni. Ilyenek például a neurotoxikus anyagok. Ezek olyan anyagok, amelyek károsan hatnak a gyermek agyának fejlődésére. Az a tény, hogy ezeket az anyagokat nem vonjuk ki a forgalomból – véleményem szerint – igénytelen és szégyenletes. Szégyenletesnek tartom azt is, hogy lehetővé tettük, hogy mentességet kapjanak ezek az anyagok abban az esetben, ha az iparág bebizonyítja szükségességüket. Úgy gondolom, hogy sokkal igényesebben kellett volna eljárunk. Összességében azonban örülök és elégedett vagyok. Ez győzelmet jelent az egészség és a környezetvédelem számára.

Anne Laperrouze, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Remélem elérkeztünk a növényvédőszer-csomag elfogadásának pillanatához. A szavazásra bocsátandó mindkét kompromisszumos javaslatot több oknál fogva is kiegyensúlyozottnak és támogatásunkra érdemesnek tartom.

Jelentős előnyöket biztosít a gyártók és felhasználók számára: az engedélyezési eljárás leegyszerűsítése, többek között a három zónára való felosztáson és az ezzel járó kölcsönös elismerési eljáráson keresztül. Én jobban örültem volna csak egy zónának, ami még nagyobb összhangot biztosított volna az EU területén, de a tagállamok túlságosan óvatosan viszonyultak ehhez. Az eladók és vevők részére egyaránt előírt egyre magasabb képzési elvárások – amely során jobban megismerik a növényvédő szereket és azok használatát – nemcsak a jobb egészségvédelem, de a nagyobb haszon garanciái is.

Az előnyök az állatvédők számára is jelentősek, ez részben az állatkísérletek adatainak összevonásának köszönhető. Az egészség és környezetvédelem számára is rendkívül jelentős előrelépést jelent; hosszútávon a legveszélyesebb anyagokat kevésbé veszélyes anyagokkal fogjuk kiváltani.

Beszélnem kell az endokrin zavarokat okozó anyagok nagyon ellentmondásos kérdéséről. Mostanáig ezeknek az anyagoknak nincs pontos meghatározása. Egyetlen jogalkotási szöveg sem foglalkozott ezzel a kérdéssel. A kompromisszummal a Bizottság négy évet kap arra, hogy tudományosan megalapozott javaslattervezeteket készítsen arra vonatkozóan, hogy milyen intézkedések szükségesek az endokrin zavarokat okozó anyagok tulajdonságainak a meghatározásához. A tudományos meghatározás lehetővé teszi majd a termékek osztályozását, annak alapján, hogy hatásuk okoz-e zavarokat vagy sem, és az iparág számára biztosítja a szükséges tudományos jogi keretet.

A kompromisszumos javaslat figyelembe veszi a méhek kérdését és az ökoszisztémában betöltött kulcsfontosságú szerepüket is. Valóban úgy gondolom, hogy a kompromisszumban található megfogalmazás és az Európai Bizottság nyilatkozata óriási előrelépést jelent. Nemcsak azt kell figyelembe venni, hogy a hatóanyagok a méhek általános fejlődésére milyen hatással vannak, hanem azt is, hogy a nektárra és a virágporra milyen hatással vannak. Szeretném megnyugtatni azokat az érintetteket, akikben a hatóanyagok és termékek hozzáférhetőségével kapcsolatban kétségek merültek fel. A háromzónás rendszer garantálja a tagállamok számára, hogy minél több termék engedélyezéséről döntsenek. Azonban eltérésekre is lehetőséget kínál.

A kisebb jelentőségű felhasználásokkal kapcsolatban a Parlament harcolt azért, hogy a Bizottság rövid időn belül készítsen javaslattervezeteket egy európai alap létrehozására. Ezenkívül létezik még a felülvizsgálati záradék, amely felszólítja az Európai Bizottságot, hogy elemezze, hogy milyen hatást gyakorol ez a jogszabály a mezőgazdaság sokszínűségére és versenyképességére.

Végül, de nem utolsósorban – és erre a képviselőtársaim is rámutattak – arra ösztönözzük a növényvédőszer-gyártókat, hogy olyan új és hatékony termékeket fejlesszenek ki, amelyek tiszteletben tartják az emberi egészséget és a környezetvédelmet.

Végezetül szeretném kiemelni, hogy a növényvédő szerek a növények számára gyógyszerek, amelyeket csak ellenőrzött és megfontolt módon szabad használni. Ezek a javaslatok elismerik és a jövőben még inkább hangsúlyozzák majd az integrált gyártás jelentőségét, amikor biztos és fenntartható mezőgazdaságról van szó. A két szövegnek – a jelenlegi formájukban – sikerült egyensúlyt teremteniük az egészség- és környezetvédelem, valamint mezőgazdasági termelők rendelkezésére álló termékek között.

Befejezésképpen szeretném elmondani, hogy milyen öröm volt együttműködni Önökkel, hölgyeim és uraim, ezen a nagyon kényes témán. Úgy gondolom, hogy a munkánk során sikerült megvalósítani az egymásra figyelmet, egymás megértését és az együttműködést. Köszönöm hölgyeim és uraim, különösen szép munka volt a két előadónk, Klass és Breyer asszony részéről, akik kiváló tárgyaló feleknek bizonyultak a Tanáccsal kialakítandó kompromisszumos megoldás keresése során.

Liam Aylward, az UEN képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! A mezőgazdaság, az egészség és a környezetvédelem szempontjából kritikus szavazás estéjén mondjuk el véleményünket itt a Parlamentben. Szögezzük le: bárki, aki közülünk, jogalkotók közül meghatározott vagy felvetett egy problémát a jogalkotási folyamat során, azt a mezőgazdaság és a jövőbeni élelmiszerellátás iránti aggodalomból tette.

Természetesen engem is aggodalommal tölt el a túlzott mértékű növényvédőszer-használat és annak hatásai. Kétségtelen, hogy megnőtt a rákos megbetegedések aránya. Növekedett a levegőnkben, a vizeinkben és az élelmiszerben található maradékanyagok szintje, amely kihat az egészségre és a környezetre. Azt is tudomásul kell venni, hogy a mi mezőgazdasági termelőink azok, akik leginkább közvetlen kapcsolatba kerülnek a növényvédő szerekkel. Ennek a jogszabálynak az a célja, amelyet nagyon üdvözlök, hogy megvédje polgáraink egészséget, a környezetet és a mezőgazdaságot.

Jogalkotókként azonban mindig egyensúlyra kell törekednünk és a jogalkotást megalapozott tudományos alapokra kell építenünk. Elvont értelemben nem alkothatunk jogszabályokat és nem is szabad ezt tennünk.

Azzal, hogy a Bizottság eredeti tudományos és kockázatalapú megközelítésétől elmozdultunk egy veszélyalapú megközelítés irányába, már az első akadálnál elbuktunk. Egy megfelelő hatásvizsgálat nélkül – amelyet közülünk többen, számos esetben kértek – senki sem tudja megmondani, hogy pontosan hány anyagot fognak betiltani.

Írországnak egyedülállóan mérsékelt, de nedves éghajlata van. Ettől a burgonyánk és a téli gabonaterményeink érzékenyebbek a gyomokkal és az olyan betegségekkel szemben, mint például az elsárgulás. A közel 22 anyagnak a kivonása, beleértve a Manzocebet és az Opust is, hatással lesz a termények hozamára.

A 18 hónap után, amely ehhez a jogszabályhoz kellett, mi most a kilátás? Egészen addig hozzá lehet férni azokhoz a növényvédő szerekhez, amelyek a jelenleg hatályos jogszabálynak megfelelően forgalomban vannak, amíg az érvényes engedélyezésük le nem jár. Ha Írországból bizonyítani tudjuk, hogy egy bizonyos anyag, amelyet ki kellene vonni a forgalomból, szükséges a növényegészséget fenyegető komoly veszély leküzdéséhez, és nincs biztonságosabb helyettesítő anyag, akkor ezt az anyagot a tilalom ellenére, további öt évre jóvá lehet hagyni.

Elméletben, ez működhet. A gyakorlatban pedig mindent el kell követnünk, hogy működjön. A jelenlegi helyzetben nem engedhetjük meg, hogy visszaessen az uniós élelmiszertermelés és gyengüljön piacvezető versenyhelyzetünk. Az iparágat rá kell kényszerítenünk és annak irányába kell löknünk, hogy alternatív, biológiailag megbízható termékekbe fektessen, amelyek legalább ennyire vagy még inkább hatékonyak. Van erre egy példánk. Mindannyian láttuk a nem vegyi, természetes, olcsó és hatékony gyógyító hatású permetet, amelyet világszerte használnak a fehér szőlő megővése érdekében.

Üdvözlöm a Parlament módosítását, amely részben kitér a méhek védelmére, amelyeknek a beporzás révén kulcsfontosságú jelentősége van a mezőgazdasági termelők és az élelmiszerellátás számára.

Végül arra kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák az UEN 182. módosítást és utasítsák el a 169. módosítást. A Bizottságnak és a szakértőknek négy évük van arra, hogy meghatározzák az endokrin zavarokat okozó anyagok megfelelő tudományos alapját. Nem tehetjük tönkre ezt a tudományos értékelést nem tudományos alapú meghatározásokkal.

Hiltrud Breyer, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Valójában Klass asszony jelentéséről akartam beszélni, de most megragadom az alkalmat, hogy válaszoljak az előző felszólalónak.

El kellene olvasnia a megállapodást! Ön most azt mondta, hogy mi a módosítással azt akartuk elérni, hogy az endokrin anyagokat ne lehessen további négy évig forgalmazni. Az Ön módosítása épp fordított helyzetet eredményezne. Kérem, nézze meg újra! Talán holnap vissza tudja vonni a módosítását, mivel az épp ellenkezője annak, amit Ön az imént mondott.

A növényvédőszer-ipar azt akarja, hogy ne állítsunk fel semmilyen kritériumot sem. Itt ebben a Parlamentben, természetesen mindenkinek fel kell magának tennie azt a kérdést, hogy meghajlik-e a növényvédőszer-ipar előtt, vagy pedig inkább az emberek, az egészség és a környezet számára hoz létre hozzáadott értéket. Ez képezi a vita sarkalatos pontját. Egyébként – mint ahogy eddig mindig – mi most is minden intézkedést megtettünk a mezőgazdaság támogatása érdekében. A dán példa különösen jól megmutatja: húsz év alatt sikerült a felére csökkenteniük a növényvédő szerek használatát, kétszeresére javítani a vízminőséget és felére csökkenteni a növényvédőszer-maradékanyagok mennyiségét anélkül, hogy a mezőgazdaságnak hátránya származott volna ebből.

Most rátérek Klass asszonyra, nagyon köszönöm munkáját! Képviselőcsoportunk szeretett volna azonban világos célkitűzéseket és világos időpontokat látni. Mindamellet reméljük, hogy ez arra ösztönzi majd a tagállamokat, hogy abban versengjenek egymással, hogy melyikük tudja a legkomolyabban venni a növényvédelmet és a fenntartható védelmet.

És természetesen, több jogot szerettünk volna biztosítani a mezőgazdasággal határos területek lakóinak. Ezzel összefüggésben remélem, hogy a brit legfelsőbb bíróság áttörést jelentő bírósági határozata, amely világosan ösztönzi és támogatja a polgárok tájékoztatásra vonatkozó kérését, talán alkalmas lesz arra is, hogy az információkhoz hasonló hozzáférést biztosítson az európai tagállamok polgárai számára. Remélem továbbá, hogy a nagyobb átláthatóság irányába is sikerült egy kis haladást elérnünk.

Roberto Musacchio, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A szóban forgó intézkedésekkel – a növényvédő szerekről szóló irányelvvel és rendelettel kapcsolatos párbeszéd nagyon nehéz volt. A Parlament helyesen ragaszkodott egy olyan jogszabályhoz, amely hatékony és megfelelő

a feladathoz. Vita folyt a Parlamenten belül is, de erős volt az ellenállás a Tanács részéről, és a gazdasági erők is lépéseket tettek érdekeik védelme érdekében.

De nekünk valójában a közérdek miatt kell aggódnunk. Biztosítani kell, hogy a fogyasztók maradékanyagoktól mentes élelmiszert ehessenek, hogy a polgárok élvezhessék a növényvédő szerektől mentes, romlatlan környezetet, és a mezőgazdasági termelők biztonságban és egy új, minőségi termék kialakításán dolgozhassanak.

A mezőgazdaságban a vegyi anyagok túlzott használata tapasztalható, ami mindent tönkretesz – az élelmiszerünket, a környezetet, a mezőgazdasági termelők pedig arra kényszerülnek, hogy magas árat fizessenek ezért az ipari terményért. A vegyi anyagokkal való visszaélés egy régi mezőgazdasági modellhez kötődik, ahol az értéket a mennyiség, nem pedig a minőség jelenti és ahol a termény nem a földtől, az évszaktól és a munkásoktól függ. Ez a modell mindenki számára költséges, és az üvegházhatásra gyakorolt hatása miatt egyben káros is. A most elfogadásra kerülő jogszabály egy olyan folyamat része, amely a minőségi mezőgazdaság egy modernebb, egészségesebb modelljét hozza létre, amely megfelel a polgárok és a környezet igényeinek, amely nagyobb elkötelezettséget érez a munka iránt és nagyobb jövedelmet biztosít.

El kell mondanom, hogy erőfeszítésünk meghozta gyümölcsét, hála mindkét előadó kitartásának és az összes szakértőnek, akik együttműködtek a tanácsi kollégáikkal. A növényvédőszer-használat – és nemcsak az azokkal összefüggő veszélyek – csökkentésére irányuló célkitűzés bekerült azon kötelezettségvállalások közé, amelyeket kizárólag a nemzeti tervek alapján kell teljesíteni. Ez elsősorban a nagy kockázatot jelentő anyagokat érinti.

Ha így tehát, a nem vegyi módszereknek, a talaj és a vízellátás védelmének és sértetlenségének biztosítunk prioritást, kiküszöbölve a közös erőforrásoknak, mint például a víznek mindenféle szennyeződését, akkor az egyes országoknak rendelkezniük kell annak felelősségérzetével, hogy csökkentsék a növényvédő szerek használatát a fenntartható használat javára. Gyakorlatilag tilos a légi permetezés, ahol nincs más életképes alternatíva, ott a helyi lakosokat előre tájékoztatni kell a permetezés összetételéről, időpontjáról és időtartamáról. Haladást értünk el a tájékoztatáshoz való jog, és az adatokhoz az interneten keresztül történő hozzáférés tekintetében is.

Azt akartuk, hogy a jogszabály szakítson a merev háromzónás elképzelésével, de a Tanács nem értett egyet, így ez megmaradt. Mindezek ellenére jelentős eredményeket értünk el; ezeket az intézkedéseket azért fogadjuk el, hogy harcoljunk az illegális, hamisított és veszélyes és más, hasonló anyagok tiltott kereskedelme ellen. Egy valódi lépést teszünk előre és remélem, hogy a parlamenti szavazás nem fog veszekedésbe torkolni!

Johannes Blokland, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony! A növényvédő szerek fenntartható használatáról és forgalomba hozatalának engedélyezéséről szóló vita nagyon összetett. Nehéz egyensúlyt teremteni a jó és a rossz között. Miközben a vegyi anyagok kárt okoznak a környezetben és az egészségben, mezőgazdaságunk nem tud nélkülük létezni, mivel ez túlságosan megnövelné a növényeket fenyegető betegségek kockázatát. Ez viszont pont az ellenkező hatást váltaná ki az élelmiszertermelésben és a gazdaságban.

A politikai döntéshozók és a politikusok előtt álló legfontosabb feladatot azt jelenti, hogy egy egészséges egyensúlyt sikerüljön találniuk a fenntarthatóság és a mezőgazdaság gazdasági helyzete között. Véleményem szerint ezek a mostani kompromisszumos javaslatok bizonyos mértékben ennek az egyensúlynak az irányába tesznek lépéseket, ezért tudom támogatni azokat. Örülök például annak, hogy fenntartjuk a kockázatsökkentési rendszert, és nem támaszkodunk kizárólag a használat csökkentésére, mivel a gyakorlatban, önmagában a használat csökkentése nem garantálja a kockázat csökkentését. Vannak olyan esetek, amikor ugyan csökkentették a növényvédő szerek mennyiségét, a használt anyag koncentrációtartalma viszont magasabb volt, ez pedig nem válik sem a környezet, sem az egészségünk javára.

Annak is örülök, hogy az engedélyezés szabályozása nem lett olyan szigorú, mint ahogy azt a Parlamentben, első olvasatban javasolták. Az anyagok engedélyezése során újabb szigorítások kerülnek bevezetésre, és helyesen teszik ezt, ezeknek azonban nem lesz aránytalanul káros hatása a mezőgazdaságra.

Szeretném mindkét előadónak őszintén megköszönni együttműködését és az eredmény elérése érdekében tett erőfeszítéseiket.

Ashley Mote (NI). - Elnök asszony! Délkelet-Anglia minden részéről üzentekkel árasztottak el a növénytermesztők, akik szinte katasztrofálisnak tartják ezt a javaslatot. Elmondták, hogy szerintük ennek az lesz az eredménye, hogy kevesebb lesz majd a hozam és magasabb lesz az ár, és megnyílik az út az

importőrök előtt, akik más kritériumok alapján termelnek. Munkahelyek fognak megszűnni, egyes üzemegységek életképtelenné fognak válni és a termelés le fog állni. Az én választókerületemben bezárások lesznek, mivel bizonyos esetekben, nem létezik alternatív megoldás azokra a kulcsfontosságú anyagokra, amelyeket a szakértő növénytermesztők használnak.

Több országban – kivéve a saját hazámat – készült reménytelenül gyenge hatásvizsgálat, és a kockázatértékelésről a veszélyértékelésre való áttállással kapcsolatos véleményt már hallhattuk korábban. Ha a veszélyeket akarjuk kritériumként meghatározni, akkor akár a benzint és a koffeint is betilthatnánk. Még a tudomány is ellenünk van; a kártevőkben kialakult rezisztencia problémája egyre súlyosabbá válik, és egyre jobban csökken a biológiai sokszínűség. Az integrált kártevő programok máris csökkentették a növényvédő szerek iránti igényt. Ami valóban fontos, az a választási lehetőség, és nem a mennyiség. Úgy tűnik, hogy egyáltalán nem vették figyelembe a vetésforgó által jelentett előnyöket. Nincs joguk tönkretenni a még megmaradt néhány életképes brit ágazat egyikét csak azért, hogy enyhítsék a dánok vonakodását, hogy ki tudják nyerni az ivóvizet a földből.

Marianne Thyssen (PPE-DE). - (NL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Előadók nagy keményen dolgoztak a megállapodáson, amely támogatásunkra érdemes, elsősorban azért, mert ambiciózus környezeti és egészségügyi célkitűzések megvalósítására törekszik, másrészt viszont mezőgazdasági-gazdasági vonatkozásban racionális marad, ami azt jelenti, hogy mind az élelmiszerellátás biztonságának, mind az Unióban végzett gazdálkodás életképességének szempontjait is figyelembe veszi.

Mint mindig, egy kompromisszum az adok-kapokról szól. Nekem még mindig nehézségeim vannak a kizárási (cut-off) kritériumokkal kapcsolatban. Jobban szerettem volna egy tudományosan megalapozott kockázatelemzésen alapuló kiválasztást látni, noha el kell ismernem, hogy az eltérés lehetősége továbbra is biztosítja a dolgok működőképességét.

Ami a pozitív oldalt illeti, elsősorban a következő pontokat kívánom kiemelni. Először is a tagállamoknak ráhagyási lehetőségük van a mennyiségi csökkentés célkitűzéseinek meghatározásakor. Másodsorban, az Uniót három zónára osztották fel, amelyekben kölcsönösen elismerik az engedélyeket, ami közelebb visz bennünket egy egységes piac megvalósításához, ahol kisebb a bürokrácia és gyorsabban lehet hozzájutni a jobb növényvédő szerekhez. Harmadsorban üdvözlöm azt a tényt, hogy a tagállamok megfelelő rugalmassággal rendelkeznek ahhoz, hogy meghatározzák a folyóvizek körül kialakított pufferzónák kezelésének módját. Végül szintén üdvözlendő az a tény, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy megkönnyítsék a kisebb jelentőségű terményeknél alkalmazott növényvédő szerek használatát. Ez különösen azoknál az országoknál fontos, ahol kis földterületen folytatnak intenzív mezőgazdasági tevékenységet, ezért remélem, hogy a kisebb jelentőségű felhasználók számára létrehozandó alap megfelelő pénzforrásokkal fog rendelkezni.

A helyes irányadó elv a növényvédő szerek használata tekintetében: a lehető legkevesebbet és a lehető legbiztonságosabban, de annyit, amennyi egy biztonságos és nyereséges növénytermesztéshez szükséges. Ha megfelelő érzékenységgel ismerünk el és követünk nyomon, ha szakszerű és felelősségteljes használatra törekszünk, és ha figyelembe vesszük, hogy a mezőgazdasági termelés egy globális piac keretei között folyik, akkor sikerül megteremtünk a helyes egyensúlyt, és ezért támogatjuk ezt a kompromisszumot.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Elnök asszony, tisztelt biztosok! Először is köszönetet szeretnék mondani az előadóknek. Tisztában vagyunk ma azzal, hogy annak ellenére, hogy a növényvédő szerek jelentős mezőgazdasági növekedést tettek lehetővé, bizonyos esetekben igen negatív hatással vannak az egészségre és a környezetre. Ezért a bevezetendő jogszabályok mellett sürgős szükség van egy járványügyi nyilvántartásra, amely lehetővé teszi, hogy megmérjük, milyen mértékben vannak a növényvédő szerek hatásának kitéve a hivatásos felhasználók és családtagjaik, és természetesen a fogyasztók. Egyes régiókban azt tapasztaljuk, hogy egyre nagyobb számban fordulnak elő a különböző rákos megbetegedések. A felhasználók és különösen a mezőgazdasági termelők gyermekeit is érinti ez a betegség. Az emberi egészség kulcsfontosságú kérdése mellett a környezetre gyakorolt hatást is mérni kell. Már egy ideje tisztában vagyunk bizonyos vegyi anyagoknak a talajvizekre és a folyókra gyakorolt káros hatásával. Szeretném a kérdéssel kapcsolatban azt is elmondani, hogy nem tartom kielégítő megoldásnak azt a javaslatot, hogy a pufferzóna kérdését a különböző nemzeti hatáskörökbe utalják. Azt hiszem, hogy a Bizottságnak erre a témára nagyon oda kell figyelnie.

Napjainkban egy növekvő mértékű talajerózióknak is szemtanúi vagyunk, ami az elkövetkező évtizedekben veszélyt jelenthet az Európai Unióban mezőgazdasági célra felhasznált földterületek nagy részére. Jelentős mértékben csökken ennek a földnek a termékenysége. Az Európai Unió lépéseket tesz a kockázatok kiküszöbölésére, ami helyes, de a mezőgazdasági termelőket is támogatni kell abban, hogy a káros növényvédő

szereket minél kisebb mennyiségben, sőt egyáltalán ne használják. A jövőbeni közös agrárpolitikának tartalmaznia kell ezt a célkitűzést és pénzügyileg jobban figyelembe kell venni a magas színvonalú termelés és a mezőgazdaság közötti kapcsolatot. A mezőgazdaság és ökotoxikológia területén végzett kutatásokat, valamint a mezőgazdasági termelők képzését új termelési módszerek kidolgozásának a támogatására kell felhasználni, és ezeknek igazodniuk kell a területek egyedi jellemzőihez.

Befejezésképpen egy most megjelent film címét idézem, amely a ma esti témánkkal foglalkozik, és aminek a címe: „*Demain nos enfants nous accuseront*” [Holnap a saját gyermekeink fognak minket vádolni].

Mojca Drčar Murko (ALDE). - Elnök asszony! Hadd csatlakozzam azokhoz a képviselőkhöz, akik a második olvasatban elért megállapodást egy jól kiegyensúlyozott kompromisszumnak tekintik, hiszen nagyon összetett kérdésről van szó. Ez a megállapodás megmutatja azt az utat, amely révén további javulás érhető el az ágazatban, amely a növényvédő szerek hatékonyabb és biztonságosabb használatának irányába mutat, és amely elég rugalmas ahhoz, hogy elkerülhetőek legyenek azok a helyzetek, amelyek az egyes növényvédő szerek tilalma következtében – végső soron – a mezőgazdasági termények fedhetetlenségének egyértelmű csökkenéséhez vezet.

Különösen üdvözlöm, hogy sikerült javítani a Bizottság eredeti javaslatán, aminek célja a párhuzamos tesztek és tanulmányok elkerülése és a nem állatokon végzett vizsgálatok támogatása volt.

Remélem, hogy ez kihat majd más, kapcsolódó ágazatra, mint például a növényvédő szerekkel kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségekre, amelyek felülvizsgálata jelenleg folyamatban van.

Még akkor is, ha a növényvédő szerek – a vegyi anyagokkal ellentétben – mérgezőek és ezért a biztonsági értékelésük különleges kérdés, nem jelenti azt, hogy feleslegesen kell állatvizsgálatokat végezni, vagy hogy a tudományos ismeret ne fejlődhetne olyan módon, hogy további feleslegeket állapíthatna meg, és az állatokon végzett vizsgálatok számának visszaszorítását ne tenné a jövőben lehetővé. Meg kell jegyezni, hogy az új mezőgazdasági peszticidek vagy növényvédő szerek fejlesztéséhez és nyilvántartásához akár több mint 12000 állatot is felhasználnak a több tucat különböző és gyakran egymást átfedő vizsgálatok során.

Leopold József Rutowicz (UEN). – (PL) Elnök asszony! A növényvédő szerek károsak a környezetre és az állatokra is. Szeretnék rámutatni arra, hogy nagyon sok országban a régi növényvédő szerek tárolásának körülményei veszélyt jelentenek mind a környezetre, mind az emberekre. A szegény országok nem fogják tudni megoldani ezt a problémát az Unió támogatása nélkül.

A növényvédő szerek fenntartható használata fontos kérdés. Az információszolgáltatás és a felhasználók képzése alapvető jelentőségű éppúgy, mint a felhasználóknak az agro-technikai szolgáltatásokon keresztül nyújtott támogatás. Egyes szakértők szerint a felhasznált növényvédő szerek mennyisége lényegesen meghaladja a szükséges mértéket. Ez a leggyakrabban a kisfelhasználók esetében fordul elő, mivel ezek az emberek több témában sem rendelkeznek a szükséges agro-technikai ismeretekkel.

A többi fontos kérdés a növényvédő szerek forgalomba hozatala, a területtel kapcsolatos tudományos kutatások és minden egyéb olyan lépés, amely a növényvédő szereknek az egészségre és környezetre gyakorolt káros hatását csökkenti anélkül, hogy hatékonyságuk romlana. Szeretném nagyon megköszönni Klass és Breyer asszonynak a jelentésüket. Fel szeretném hívni a figyelmet arra is, hogy ennek az irányelvnek csak akkor van értelme, ha hatékonyan végre is hajtják, és ha a mezőgazdasági gyakorlat részévé válik.

A Nemzetek Európájáért Unió Képviselőcsoport támogatja az irányelvet.

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Elnök asszony! A növényvédő szerek fenntartható és kockázatcsökkentő használatáról szóló irányelv és a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló rendelet egyaránt rendkívül szükséges és hasznos. A fenntartható élelmiszertermelés és fogyasztás – végső soron – alapvető emberi jog. Itt van előttünk a Parlament és a Tanács között létrejött két kompromisszum. Képviselőcsoportunk mindkét dokumentumot jóvá fogja hagyni annak ellenére, hogy természetesen egy határozottabb végső állásfoglalást szeretnénk volna látni. Ami azt illeti, engem eléggé meglepett a gazdálkodó lobbinak és a növényvédőszer-iparnak az ezen anyaggal kapcsolatos hozzáállása és erőteljes tiltakozása, hiszen a jogszabályok, amelyekről holnap szavazunk, nagyobb védelmet fognak biztosítani az emberek és a környezet számára, és végső soron további innovációhoz és biztonságosabb helyettesítő szerek használatához fognak vezetni.

Senki sem érthet egyet a gazdálkodó lobbival megfogalmazott kifogással, miszerint a növényvédő szerek több mint fele el fog tűnni. Valójában már a mezőgazdasági szervezetek is elismerik, hogy a termékek nem több mint 9%-át kell kivonni és ezt sem azonnal, hanem több évre elosztva, fokozatosan. Ennek a témának

kulcskérdését, mint ahogy eddig is, a közegészségnek a rákkeltő anyagokkal szembeni védelme jelenti, amelyek a DNS-ben okozhatnak elváltozást, hatással lehetnek a termékenységre és felboríthatják a hormonháztartást. A témára vonatkozó, előttünk lévő két jelentés tiszteletre méltó, és kellő mértékben veszi figyelembe a mezőgazdasági termelők világát. Még abban is egyetértés volt, hogy amennyiben egy konkrét gazdálkodó ágazat esetében nehézségek merülhetnek fel, akkor egy külön tervet lehet készíteni annak érdekében, hogy az ágazat több időhöz jusson.

Véleményem szerint, egyrészt az ökológia és másrészt a mezőgazdasági gazdaság között létrehozott tisztességes és elfogadható kompromisszumot terjesztünk elő.

ELNÖKÖL: ROTHE asszony

alelnök

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Elnök asszony! Számos példa van olyan megbízható uniós környezetvédelmi politikára, amely az uniós polgárok életének javulását eredményezi és természetesen sok példa van arra is, hogy az EU felesleges adminisztratív intézkedésekkel korlátozza a vidék gazdaságának és az életmódunk fenntartásának lehetőségét. Sajnos úgy gondolom, hogy a növényvédő szerekkel kapcsolatos csomag az utóbbi kategóriába sorolható.

Az intézkedésekkel kapcsolatos aggályaim megfogalmazásával világossá akarom tenni, hogy nem az iparra, hanem a gazdálkodó közösségekre gondolok – mezőgazdasági termelőkre, akik – és erre az előttem felszólaló figyelmét kívánom felhívni – pont annyira aggódnak az emberi egészségért, mint bármely más állampolgár, és akiket ezzel kapcsolatban semmilyen rossz szándék sem vezérel.

Ebből a csomagból hiányzik az a tudományos alaposság, amely szükséges gazdaságunk, és egészségünk megvédéséhez. Az a tény, hogy nem készült alapos hatásvizsgálat, amely figyelembe veszi a környezetünket, egészségünket, a gazdaságunkat ért hatásokat és a vidéki közösségek fenntarthatóságát, a megfelelő alaposság alkalmazásának hiányát támasztja alá.

Attól tartok, hogy a csomaggal az előremutató szándékaink helyett pont az ellenkező hatást fogjuk elérni. Az a jó szándékú kísérlet, hogy egy fenntarthatóbb vidéket teremtsünk végül hátrányosan érintheti a vidéket azáltal, hogy túlzottan szigorú szabályokat vezetünk be, egy már amúgy is nehézségekkel küszködő, gazdálkodásból élő lakosságra.

Figyelmesen meghallgattam az ír mezőgazdasági termelők egyhangúlag megfogalmazott véleményét és úgy gondolom, igazuk van abban, hogy aggódnak a csomag miatt és amiatt, hogy ezek az intézkedések nem biztosítják polgáraink és a vidéki közösségek hosszú távú érdekeinek védelmét.

A háromoldalú álláspont előrelépést jelent a jelentéssel kapcsolatban, de a tényleges aggályok megszüntetése céljából a rendelet még további módosításra szorul.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Tisztelt elnök asszony! Ritka alkalom egy olyan euroszeptikus számára, mint jómagam, hogy dicséretre méltónak találjon egy javaslatot, és azt ajánlja a tisztelt Háznak, hogy mellette szavazzon. Ennek az az oka, hogy határokon átnyúló környezeti problémákkal és a belső piac működőképességének kérdésével foglalkozunk. Annak ellenére, hogy a javaslatokra általában az értelmetlen bürokratikuság a jellemző – ezt ez esetben nem lehet elmondani.

Ez a javaslat kerül minden felesleges bürokráciát. Az előadónk helyes irányba halad. Ez a javaslat szigorú és szorosabb ellenőrzést javasol. Az alkoholhoz és dohányhoz hasonló mérgek használatának egyéni elhatározáson kell alapulnia. Együttesen biztos, hogy meg tudjuk magunkat védeni a toxicitással szemben. Erről szól a javaslat.

A javaslatban szerepel a rugalmasság, a kölcsönös elismerés, a zónákra történő felosztás, és az itt felsorolt és az ezeken kívül még létező növényvédő szerek betiltásához való nemzeti jog, amely egyszerűen tökéletes. A már jóváhagyott növényvédő szereket nem vonják ki. Ezzel kapcsolatban azonban fenntartásaim vannak. Ilyen mérgek esetében nagyon szigorúan kell eljárunk.

Szeretném emlékeztetni Önöket arra, amit képviselőtársunk, Mote úr mondott azzal kapcsolatban, hogy ha az EU-ban szigorúbb szabályok kerülnek bevezetésre, akkor fennáll annak a veszélye, hogy a polgárok más országokból szerzik be a termékeket. Én nem hiszem, hogy ez fog történni. Ehhez fontos azt feltüntetni, hogy a termék uniós tagállamból származik. Az emberek elsősorban ezeknek a termékeknek a megvásárlása mellett fognak dönteni. Ezért ajánlom tehát, hogy a Ház e kitűnő kompromisszum mellett szavazzon.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, természetesen gratulálni kívánok az előadónak, és üdvözlöm ezt a megállapodást, amely az Európai Bizottság és Tanács támogatása mellett végzett figyelemre méltó munkájuknak köszönhető. Itt van most előttünk egy különösen jelentősnek tűnő dokumentum, mivel egy kiegyensúlyozott megállapodásról van szó, amely minden érintett fél érdekét figyelembe veszi, amely azt jelenti, hogy figyelembe veszi a fogyasztók egészségének védelmét – azoknak a fogyasztóknak, akik már a növényvédő szerek pusztta említésétől nyugtalanná válnak, akik aggódnak, amikor meghallják, hogy a növényvédő szerek maradáktanyagai megfertőzik a gyümölcsöt, a zöldséget és a gabonaféléket. Ezért nagyon fontos a megállapodásban megfogalmazott, a karcinogén és genotoxikus anyagok kivonása révén történő csökkentésre vonatkozó célkitűzés.

A környezet és a biológiai sokszínűség megóvása, a méhek problémájával, a vízvédellel és a földünk védelmével egyetemben, kulcsfontosságú tényezők. Ez vonatkozik a mezőgazdasági termelők védelmére is, hiszen ezeket a mezőgazdasági termelőket érinti legelőször az ilyen növényvédő szerek használata és akik elégedetten fogják fogadni a jogszabályok összehangolását és az eljárások egyszerűsítését, és továbbra is használni tudnak majd bizonyos anyagokat, amelyekre a mezőgazdaságban szükségük van, és amiről reméljük, hogy fenntartható mezőgazdaság lesz. A vegyiparnak, amelyre a mezőgazdaságnak szüksége van, szintén kötelessége, hogy alternatív megoldásokat találjon és dolgozzon ki. Ezzel a szöveggel megszűnik a veszély és a kockázat fogalma körüli zűrzavar. Nyilvánvaló, hogy a növényvédő szerek veszélyesek, de valójában a használatuk módja határozza meg, hogy veszélyt jelentenek-e a hivatásos felhasználók, a fogyasztók és a környezet számára. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a hivatásos felhasználók megfelelő képzésben részesüljenek, hogy a nyilvánosság tájékoztatást kapjon, és hogy létrejöjjön a bevált gyakorlatok iskolája.

Befejezésképpen el kívánom mondani, hogy az importellenőrzésének teljes harmonizációjára van szükség, mivel nem tehetjük meg, hogy miközben saját mezőgazdasági termelőinktől különböző dolgokat követelünk meg, olyan termékeket hozunk be az Európai Unióba, amelyek nem felelnek meg jogszabályainknak. Ez igazságtalan versenyhez vezethet.

Thomas Wise (NI). – Elnök asszony, nem tudom, hogy mi folyik itt, de Vlagyimir Iljics Lenin jut eszembe, akinek az egyik leghíresebb idézete „minél rosszabb, annál jobb”. Miközben képviselőségem utolsó hat hónapját kezdem meg, azt látom, hogy pontosan ez történik itt. Minél rosszabb annál jobb! Az én meglátásom szerint azért jobb, mert minél előbb felismerik az emberek, hogy az EU milyen káros hatással van a bevételekre, a megélhetésükre és az élelmiszertermelésükre, annál jobban járunk, ha nem csinálunk semmit – és ez az, amit én képviselek.

Ez a jelentés egyáltalán nem felel meg a veszélynek vagy a kockázatnak; nem tud különbséget tenni a kettő között. Hadd mondjam el akkor Önöknek! Minden tiszta jég odakint – ez veszély. Fennáll annak a kockázata, hogy hazafelé menet elessek. Egyikre sem lehet jogszabályt alkotni.

Káros hatással lesz az élelmiszertermelésre. A mezőgazdasági termelők munka nélkül fognak maradni. Az élelmiszerárak növekedéséhez fog vezetni, különösen az Egyesült Királyságban. Azért szavazok ez ellen, mert a rosszabb a jobb, és amikor kijut ez az üzenet, akkor mi Nagy-Britanniában kilépünk az EU-ból.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Elnök asszony! Szeretnék hasonlóképpen köszönetet mondani az előadónak és az árnyékelőadónak is. Az a kompromisszum, amelyet sikerült elérnünk, véleményem szerint egy lépést jelent a fenntarthatóbb gazdálkodás irányába, és erre nagyon nagy szükség van. Felesleges elmondani, hogy a növényvédő szerek kulcsszerepet játszanak a betegségek és a kártevők által terjesztett pestisek megelőzésében, de a vegyi növényvédő szerek szennyezik a környezetet és az egészségre is káros hatással lehetnek. Ezért olyan fontos, hogy felelősségteljes módon szűkítsük a hagyományos gazdálkodás és a biogazdálkodás közötti tátongó szakadékot. Ez a jogszabály pontosan ezt teszi, és főleg három, ebből a szempontból fontos intézkedés segítségével teszi ezt.

Először is, a legveszélyesebb vegyi növényvédő szerek közül néhányat betiltanak. Kivételre csak ott van lehetőség, ahol a helyettesítő termékek még nem állnak rendelkezésre. A tulipántermesztés nincs veszélyben, ezért semmilyen káros hatást sem jelentene, ha a toxinszint enyhén visszaesne.

Másodszorban – és ez legalább annyira fontos – a jogszabályba olyan ösztönzők kerültek be, amelyek a fenntarthatóbb termékek és kisebb jelentőségű terményeknél használt termékek kifejlesztését mozdítják elő. A kisebb jelentőségű termények olyan termények, amelyeket csak kis mennyiségben termesztnek, mint például a paradicsom, a kelbimbó és a tulipán. A kertészeti ágazat több szereplője attól félt, hogy a jogszabály következtében veszélybe kerülnek ezek a termények, de szerencsére félelmük alaptalannak bizonyult. Ennek

valójában pont az ellenkezője igaz, mivel a jogszabály előírja egy olyan különleges alap létrehozását, amely a kisebb jelentőségű növénykultúráknak megfelelő termékek kutatását kívánja előmozdítani.

Egy harmadik, szintén jelentős intézkedést az jelenti, hogy a tagállamoknak ezzel összefüggésben terveket kell készíteniük, amelyek a megmaradt növényvédő vegyszerek használatának kockázatcsökkentésére irányulnak. A növényvédő vegyszerek használatát mindenhol csökkentik, különösen az érzékeny, mint például az iskolákhoz közeleső területeken. Ez is nagyon fontos.

Ezek mind olyan intézkedések, amelyek a környezet és a közegészségügy hasznára válnak. Ha rajtam múlt volna, én ugyanakkor a neurotoxikus szereket is betiltottam volna, mivel ezek kihatnak az emberi idegrendszer működésére, ezért azokat nem szabad mezőgazdasági terményekre permetezni.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Elnök asszony! Az európai polgárok ma örülhetnek annak, hogy a Bizottságnak, a Tanácsnak és természetesen az előadók sikerült megállapodásra jutnia a növényvédő szerek kérdésében, és így – hogy most itt végighallgattam a vitát – látom, hogy erre elsősorban, az Egyesült Királyságban és Írországból folytatott alapos és hatékony lobbitevékenység mellett került sor.

Ez tehát egy olyan jogalkotási csomagot jelent, amely összeegyezteti az egészséget és a környezetet a versenyképességgel és az innovációval, és nem pedig szembeállítja őket, mint az sok esetben jellemző. Fontos észben tartani, hogy annak ellenére, hogy a szóban forgó közel 800 kémiai molekula vitathatatlanul fontos szerepet játszik abban, hogy a növényi kultúrát megvédjék a kártevőktől, sokan nem értenek azzal egyet, hogy a lakosság elkerülhető egészségügyi kockázatoknak legyen kitéve, és itt elsősorban a mezőgazdasági termelőkre gondolok, akik másoknál sokkal nagyobb mértékben vannak kitéve a káros anyagoknak, mint például a CMR-anyagoknak és az endokrin zavarokat okozó anyagoknak.

A WHO-tól kapott számadatok azt tanúsítják: évente a növényvédő szerek következtében egy millió komoly mérgezési esettel és 220 000 halálesettel számolunk. Ez az a filozófia, amely mindenhez vegyi anyagot használ, amely koktélnak vált ki, és amely a mezőgazdaságra rövidtávon tekint és amit ma megkérdőjelezünk. Egy szükséges irányváltás megy most végbe, természetesen csak abban az esetben, ha holnap a plenáris ülésen elfogadásra kerül a kompromisszum, amely hivatalosan is elindít egy ambiciózus, realista és határozottan modern növényvédőszer-politikát. Ambiciózus, mert az európaiak – hozzáink hasonlóan – meg akarnak szabadulni a veszélyes termékektől; ők is támogatják a légi permetezés betiltását és a közterületek fokozottabb védelmét. Realista, mert tiszteletben tartja a gazdasági életciklusokat, a forgalomba hozott szerek kétharmada biztonságos és ezért 10 évre engedélyezett, megújítható alapon, és a gyártóknak semmilyen joguk sincs az aggodalomra.

Befejezésképpen elnök asszony, a növényvédő szerekkel foglalkozó csomag korszerű, mert a növényvédő szerek integrált szabályozása alapvető része egy új agrárpolitikának, amely Európa számára kevesebb, de jobb növényvédő szereket jelent.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Elnök asszony! A növényvédő szerek fenntartható használatáról és a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló jelentésekkel kapcsolatos vita során elhangzott három kérdésre szeretném felhívni a figyelmet.

Először is a tárgyalt rendelkezések esetében a vegyi termékek használatának csak két szakaszáról beszélünk, nevezetesen a forgalomba hozatalukról és az ezt követő használatukról. A mai napig nem létezik olyan megfelelő szabályozás, amely az ilyen anyagok piacról való kivonásával és ártalmatlanításával foglalkozna. Hazámban, Lengyelországban, a növényvédő szerek ártalmatlanítása fontos kérdés. A jelentős pénzügyi támogatás elsőbbséget élvez az újabb jogszabályi rendelkezésekkel szemben. Azok a helyi hatóságok, amelyek területén található az ilyen jellegű anyagok lerakódótelepe, pénzügyi segítségre szorúlnak ezek ártalmatlanításához. Másodsorban, a szubszidiaritás elve szerint kívánatos lenne, hogy a saját piacukon az egyes tagállamok maguk hozzassák meg a végső döntést arról, hogy engedélyezik, szigorítják vagy elutasítják-e a vegyi termékek használatát. Harmadsorban, szeretném kifejezni azon reményemet, hogy a növényvédő szerek használatával kapcsolatban a Parlamentben elfogadott megoldások azonos versenyfeltételeket teremtenek majd minden európai mezőgazdasági termelő számára. Bízom abban is, hogy ezeknek az anyagoknak a kereskedelmével és használatával kapcsolatos illegális gyakorlat minimálisra fog csökkenni.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Elnök asszony! A jelentés javaslatai helyes irányba mutatnak, és ehhez gratulálni kívánok az előadónak. Annak ellenére, hogy igaz – mint ahogy a Bizottság is mondja –, hogy a növényvédő szerek elsősorban a közös agrárpolitikát érintik, nem kevésbé igaz az, hogy egy ilyen irányelvnek törekednie kell arra, hogy a legfőbb jogi alapját a környezetvédelem és közegészségügy jelentse. Hatályát nem lehet egyszerűen a piacharmonizáció vagy a versenyképesség kérdéseire szorítani.

Ennek bizonyítékát a legkülső francia régiók – Martinique és Guadeloupe – esete jelenti, ahol Martinique esetében a földterület 20%-a, a sziget felszínének 20%-a – azaz, 1000 km² felszíni terület vált véglegesen szennyezetté a klórdekon molekulák hatására, és még nem tudjuk, hogy mennyire tartósan. Ez egy olyan molekula, amely nemcsak a szárazföldet, de a felszíni vizeket, egyes felszín alatti vízterületeket és a part menti szakaszok tengervizeit is beszennyezte, ami komoly kárt okozott gazdaságunknak. Ki az, aki figyelmet fordít jelenlegi közegészségügyi problémákra? Ha még nincs túl késő, azt ajánlom a Parlamentnek, hogy tanulmányozza Martinique esetét, amelyről Franciaország nagyon is tud.

Kulcsfontosságú, hogy ez az irányelv a növényvédő vegyszerek használatának jelentős csökkentéséhez vezessen, nem utolsósorban olyan fenntartható alternatív megoldások támogatásával, mint a biogazdálkodás és a bio-növényvédő szerek. Ez hitelt ad majd a Parlamentnek. Végezetül, ne feledkezzünk meg – és ezt már többször kiemelték – arról a növényvédő szerek által okozott súlyos károsodásról, amely az állatvilágot, különösen a méheket éri. Fontos, hogy a Parlament éberen ügyeljen a szabad kereskedelem alá tartozó termékek, különösen azon országok mezőgazdasági termékeinek importjára, ahol a növényvédő szerek használatára nincsenek szigorú előírások.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök asszony! Mindannyiunk számára közös érdek az egészség védelme, de nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a mezőgazdasági termelők azok, akik az egészségünk alapját jelentő jó, friss és tápláló élelmiszert előállítják. Az én hazám éghajlata nagyon nedves. Mezőgazdasági termelőink állandó harcot folytatnak a gombás fertőzésekkel. A gombák – ellentétben a rovarokkal, amelyek jönnek és mennek – jönnek és itt is maradnak. A gombaölő szerek betiltásával nem lenne lehetséges Írországból burgonya és gabonatermelés, és ennek a jogszabályjavaslatnak máris van egy másik hatása is.

A médiánkban már megjelentek olyan cikkek, amelyek a GM-krumplitermelést támogatják, mintegy válaszként az EU növényvédő szerekkel kapcsolatos szigorításaira. Mi jelent nagyobb kárt a méhekre és a környezetre: a növényvédő szerek további felelősségteljes használata, mint ahogy azt az ír mezőgazdasági termelők teszik, vagy a génmódosított növénytermelés? Állítólag a növényvédő szerek megbonthatják a DNS-t. A génmódosítás a DNS megbontásán alapul. Még sohasem volt ilyen nagy szükség arra, hogy nekilássunk egy átfogó hatásvizsgálat elkészítéséhez.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A Tanács, a Parlament és a Bizottság között lezajlott háromoldalú párbeszédet követően a növényvédő szerekkel kapcsolatos csomagról december 18-án elfogadott szöveg kiegyensúlyozottnak tűnik.

Ténylegesen figyelembe veszi mind a mezőgazdasági termelők érdekeit, mind pedig a környezet – többek között a védett területek – szükséges védelmét. Miután figyelemmel kísértem ezt a témát, örülök az elért eredménynek, mivel lehetővé teszi, hogy a mezőgazdasági termelők úgy folytathassák gazdasági tevékenységüket, hogy nem büntetik őket a peszticidek és növényvédő szerek betiltásával, amelyek használatát szigorú ellenőrzéshez fogják kötni.

Ezzel kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy régióban, Normandiában, már számos éve a savas gyümölcsök és zöltségek jelentik az új mezőgazdasági-környezetvédelmi gyakorlatot. Szerencsére a Tanácsnak és a Parlamentnek sikerült egy rendkívül hasznos területre vonatkozó megállapodást elérnie ebben a bizonytalan időszakban, amit még tovább nehezít a KAP zárómérlege és a mezőgazdasági költségvetés feje felett lebegő veszély.

Befejezésképpen el kívánom mondani, hogy minden esetben a mezőgazdasági termelők mellett fogunk állni, hogy megvédjük a munkaeszközöket és a társadalomban betöltött pótolhatatlan szerepüket, amely mindenekelőtt embertársaik élelmiszerellátásnak biztosításában és a földterület mindenki megelégedését szolgáló átalakításában nyilvánul meg. Ha az ökológusok felelőtlen nyomásgyakorlását figyelembe vesszük, akkor biztató jelnek tartom, hogy a józanész győzedelmeskedett.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Holnap fogunk a növényvédelemmel kapcsolatos új szabályozásokról szavazni és ez egy olyan téma, amely a lakosság körében nagy érzelmet korbácsol fel. Ez tükröződött a parlamenti tanácskozásokban is. Mi mind friss, egészséges, helyi és megfizethető áron kínált, a növényvédő szerek veszélyes maradékanyagaitól mentes élelmiszert szeretnénk. A háromoldalú párbeszéd keretében született eredmény, megteremtette ennek előfeltételét. A növényvédelemről szóló új rendelet nagy előrelépést jelent a nagyobb fogyasztó- és egészségvédelem irányába.

A mentességi kritériumok megállapításakor ismét a tudományos kritériumok kapnak prioritást a politikai dogmákkal szemben. A háromoldalú párbeszéd eredménye óriási előrelépést jelent a Parlamentnek az első olvasat során elért eredményéhez képest. A hatóanyagok közel 80%-a kikerül ebből a körből, és csak azok

lesznek érintve, amelyek kockázatot az emberi egészségre és a környezetre, és mindez tudományos alapon történik. A jövőben is kellő mennyiségű növényvédő szer áll majd a fenntartható gazdálkodás rendelkezésére. A valóban veszélyes anyagokat azonban szintén be fogják tiltani.

A jövőben, a növényvédő szerek engedélyezését többé már nem 27 nemzeti engedélyező hatóság, hanem 3 engedélyezési zóna végzi. A zónákon belül a tagállamoknak elvileg kölcsönösen el kell ismerniük egymás engedélyét. A növényvédő szerekről szóló új rendelet biztosítja majd a növényvédő szerek ágazatában régóta esedékes harmonizációt. Egységesen magas védelmi szintet fogunk elérni anélkül, hogy veszélyeztetnénk a fenntartható mezőgazdasági termelést Európában. Most egy tényleges belső piac alakul ki, egységes versenyfeltételek jönnek létre, és komoly előrelépést teszünk az egészségvédelem területén. Ez csodálatos sikert jelent a fogyasztók és a mezőgazdasági termelők számára egyaránt. Nagyon köszönöm.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) A hatékony gazdálkodási gyakorlatok betartása melletti növényvédőszer-használat elengedhetetlen ahhoz, hogy képesek legyünk megfelelő mennyiségben, jó minőségű élelmiszert előállítani, ami magas szinten biztosítja a fogyasztók egészségének és a környezetnek a védelmét.

Elősegíti a fenntartható gazdálkodás biztosítását a növényvédő szerek használatához kapcsolódó kockázatok és hatások csökkentése és azok a célkitűzések, amelyek az anyagok használatának gyakoriságát kívánják csökkenteni.

Az Európai Unióban fogyasztott élelmiszerekben található magas növényvédőszer-szint ezektől a vegyi anyagoktól való függőség következménye, amikre a fertőzések megfékezése és a termés hatékonyságának fokozása miatt ugyan szükség van, de amelyek a lakosság egészségére káros hatással lehetnek.

Egyes tagállamokban – többek között Romániában – a jelentős mértékű fertőzöttség káros hatással van a mezőgazdasági termőterületre, ilyen esetekben a növényvédő szerek használata tűnik a legjobb megoldásnak a kártevők megszüntetésére.

Ezért a növényvédő szerek integrált szabályozásának bevezetése, az alternatív szerek használata és a kockázatkezelés olyan megfelelő mezőgazdasági termékek termesztését segítik elő, amelyek figyelembe veszik a környezet és a közegészség biztonságát, csökkentve ezáltal a növényvédő szerektől való függőséget.

Ugyanakkor a Románia mezőgazdasági termőterületein található nagyszámú kártevő azt jelenti, hogy alkalmaznunk kell a légi permetezéssel történő kezelést. Azonban az irányelv hatálybalépést követően, ezek a permetezéssel történő kezeléseket csak abban az esetben lesznek alkalmazhatók, ha a kártevők leküzdésének nincs más reális alternatívája, annak érdekében, hogy a környezet számára megfelelő szintű védelmet biztosítsunk.

Elégedett vagyok a kompromisszumos eredménnyel, amelynek sikerült megszereznie a politikai képviselőcsoportok többségének támogatását. Egyensúlyt biztosít majd a növényvédő szerek rendelkezésre állása és a megfelelő mennyiségű élelmiszer között, valamint elősegíti az európai mezőgazdasági termelők versenyképességének fenntartását, és növelni fogja a környezet- és egészségvédelem szintjét.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A növényvédő szerek eddig is és most is alapvető mezőgazdasági erőforrások. A mezőgazdasági termelőknek szükségük van a növényvédő szerek minimális választékára, mert ezzel megvédik a hazai kulturális tájat, kiváló minőségű élelmiszert termelnek és megvédik az erőforrásokat.

A vegyi anyagokról folytatott vitánk túl sokszor irracionális szinten folyik. Racionálisan kell gondolkodnunk és cselekednünk, ha kézzelfogható eredményt akarunk elérni. A Parlament eredeti álláspontjának végzetes következményei lettek volna: a növényvédő szerek teljes tilalma alacsonyabb mezőgazdasági hozamokhoz és végső soron növekvő élelmiszerárakhoz vezetne. Ezért örülök annak, hogy a háromoldalú párbeszéd keretében elfogadható kompromisszumot sikerült létrehozni. Üdvözlöm továbbá, hogy megtartottuk a háromzónás szabályozást, még akkor is, ha egyes tagállamok jelentős mértékű mentességben részesülnek. Egy igazán bátor lépés a következetes belső piaci megoldás irányába, a jelenlegi helyzetben másképp nézne ki:

A létrejött elfogadható kompromisszum mellett törekednünk kell az endokrin szempontból hatékony anyagok végső meghatározására, és meg kell adnunk a Bizottságnak a négy évet arra, hogy kidolgozzon egy tudományosan megalapozott meghatározást. Ellenkező esetben túllépjük az elővigyázatosság elvét.

Sajnálatosnak tartom, hogy nem engedjük, hogy bármilyen hatásvizsgálat is készüljön a most megszületett megállapodásról.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Elnök asszony! Az emberi egészség szempontjából az Európai Unióban fontos kérdések szabályozásához szükséges feladatokat meghatározó munkánk a végéhez közeledik. Úgy gondolom, hogy az elfogadásra kerülő kompromisszumok biztos alapokon nyugszanak. Biztosítaniuk kell, hogy a korlátozások bevezetése az egészség előmozdítását szolgálja anélkül, hogy veszélyeztetné az európai mezőgazdaság fejlődését.

Szem előtt kell azonban tartani, hogy minden olyan változás, amely a mezőgazdaság biztonsági feltételeinek szigorítását célozza, jelentős költségnövekedéssel jár. Ezt mezőgazdasági termelőinknek kell viselniük, akikről közben elvárjuk, hogy javítsák versenyképességüket a nemzetközi piacokon. Mezőgazdasági termelőinknek többet kell majd fizetniük a biztonságosabb növényvédő szerekért. Megismétlem, amit már korábban több alkalommal is elmondtam ebben a Házban. Feltétlenül állítsunk magasabb követelményeket mezőgazdasági termelőink és az élelmiszergyártók elé. Azonban ugyanezeket a követelményeket kell érvényesítenünk az Unión kívüli élelmiszerimportőrökkel szemben is, különben a színvonal javítására tett erőfeszítéseink kontraproduktívak lesznek.

Jim Allister (NI). - Elnök asszony! Nem fogadom el azt a megállapítást, hogy a kérdéssel kapcsolatban egy kiegyensúlyozott csomaggal rendelkezünk. Ez a vita – szerintem – két érthetetlen dologra hívja fel a figyelmet: először is az EU siralmas érthetlenségére, még csak időt sem szán egy hatásvizsgálat elkészítésének gondolatára, szélsébesen betilt számtalan növényvédő szert, nem foglalkozik azzal, hogy nincsenek helyettesítő szerek és azzal, hogy ennek a hazai élelmiszertermelés – különösen a gabona- és a zöldségágazat – fogja komoly kárát látni és ez még nagyobb mértékben fogja növelni az importfüggőséget azoktól országoktól, amelyek egyáltalán nem törődnek ezekkel a kérdésekkel.

Elnök asszony! A vita során sok mindent hallottam a tudományról, de milyen tudomány az, amely nem teszi ki magát egy megfelelő hatásvizsgálatnak?

A második érthetetlen dolgot az jelenti, ami különösen a saját hazámra vonatkozik, amelyet talán a leginkább érintenek a javaslatok, hogy olyan mértékben alávetette magát ezekben a kérdésekben a Tanács minősített többségi szavazásának, hogy most már valószínűleg képtelenek leszünk elutasítani őket. Amiatt az ostobaság miatt kerültünk ebbe a helyzetbe, hogy alávetettük magunkat a minősített többségi szavazásnak, és mégis, egyesek azt mondják, hogy a Lisszaboni Szerződés értelmében mind több témát kell ebbe a kategóriába sorolni.

Richard Seebler (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony! Ez egy kiegyensúlyozott kompromisszum, ezért támogatni fogom. Ezen a ponton szeretnék mindent érintettnek köszönetet mondani. A csomag elkészítése – mint ahogy ebben a vitában is hallhatjuk – meglehetősen nagy érzelmeket korbácsolt fel, de ennek ellenére sikerült közös nevezőre hoznia azokat a különböző védelmi célokat, amelyeket ezzel a jogszabállyal kívánunk elérni.

Európa a növényvédő szerek terén az egyik legkorszerűbb jogalkotó hatalomnak számít a világon és ez óriási előny. Fontos volt számunkra, hogy egyensúlyt találjunk a szóban forgó kérdések és az egészségvédelem, a belső piac célkitűzései és természetesen a környezetvédelem között, de kiegyensúlyozott eredményt értünk el az egyes védelmi célok esetében is. Fontos volt számunkra, hogy megvizsgáljuk a különböző elveket, mint például azt, hogy az egész kérdéskör tényeken és tudományos elveken, ne pedig érzelmeken alapuljon, másodszor fontos volt, hogy megmaradjunk a kockázatalapú megközelítésnél és ne a korábbi veszélyalapú megközelítést válasszuk. Ez rendkívül fontos az egész jogalkotási projekt megvalósíthatósága és egy későbbi időpontban történő végrehajtása szempontjából.

Ugyanakkor arról sem megfeledkezhetünk meg, hogy a végrehajtás során nem szabad kedvezményes elbánásban részesíteni az importot, aminek következtében hátrányos helyzetbe kerülne a nemzeti és az európai termelés. De a Bizottságnak itt még nagy feladata van. Összességében kiegyensúlyozott módon vettük figyelembe ezeket az elveket. Ezért úgy gondolom, hogy együtt tudunk élni a kompromisszummal. Ami a részleteket illeti, különösen fontos számomra, hogy a talajvízvédelem területén a tagállamok megkapták azt a rugalmasságot és szubszidiaritást, amely ahhoz szükséges, hogy megfelelően reagálhassanak sajátosságaikra. Hollandia nem hasonlítható Németországhoz, Görögországhoz vagy Máltához. Fontos továbbá, hogy a Natura 2000 programban résztvevő területeken és a madarak védett területein a növényvédő szerek használata minimálisra csökkenjen. A tagállamok ennek végrehajtáshoz jelentős mozgásteret kapnak. Mindamellet ez egy olyan kompromisszum, amelyet mindenkinek támogatnia kell.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Elnök asszony! Először is szeretnék gratulálni az előadónak kitűnő jelentésükhöz. Az idő rövidege miatt, csak Klass asszony jelentését érintem, és az irányelvre irányuló javaslat bizonyos hiányosságaira kívánok rámutatni.

Az irányelv egy képzési és tanúsítási rendszert állapít meg a forgalmazók és a hivatásos felhasználók számára. A javasolt rendelkezéseknek azonban azt is biztosítaniuk kell, hogy a növényvédő szerek használatáról szóló képzés sikeres befejezését igazoló tanúsítványt a tagállamok kölcsönösen elismerjék. Az irányelv megtartja azt a nemzeti jogszabályokon alapuló szabályozó rendszert, amely a növényvédő szerek alkalmazásának technikai ellenőrzésére és a felhasznált berendezések fenntartására vonatkozik. Úgy gondolom, jobb lenne ezt a kérdést közösségi szinten szabályozni. Ha ezek az ellenőrzések nemzetközi rendelkezések alapján történének, akkor semmi akadálya sem lenne annak, hogy az eredményeket a tagállamok kölcsönösen elismerjék. Ez különösen fontos a határvidékeken elhelyezkedő területek hasznosításával és a hivatalos növényvédelmi fellépéssel kapcsolatban. Egy utolsó észrevételt kívánok tenni, ez pedig az, hogy az erdővédelemmel kapcsolatos sajátos körülményeket teljes mértékben figyelmen kívül hagyjuk. Az erdőket nem lehet megőrizni légi permetezés nélkül.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Elnök asszony! Holland európai parlamenti képviselőként ezt a jogszabályt figyelmesen és megfelelő gondossággal követtem. Az én mélyen fekvő hazámban a helyzet nagyon speciális. Ellentétben Európa más területeivel, a vízfolyások mentén itt nem lehet kialakítani az Európa által előírt pufferzónákat. Ez egyszerűen nem működne. Ez a rendszer fenntartható mezőgazdasági termelést és kertművelést lehetetlenné tenné. Hollandia azonban a kisebb jelentőségű növénykultúráiról is híres, mint a tulipán, a hagyma és a cikória. Ezért kell különös figyelmet fordítanunk a kompromisszum megfogalmazására. A most létrejött kompromisszum óriási előrelépést jelent Breyer asszony javaslatához képest, amelyről a Bizottságban szavaztak. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának tagjaként akkor ez ellen szavaztam. Most olyan megalapozott átmeneti rendelkezések vannak, amelyek – az innovációval és a helyettesítő termékekkel kombinálva – segítik az iparágat. Ezenfelül, a kisebb jelentőségű növényi kultúrák számára hamarosan létrehozott alap nagyobb lendületet ad majd ezeknek az alternatíváknak. Ami a hármas szabályozást, Európának az elismerés és az engedélyezés területén három zónára való felosztását illeti, ez is sokkal jobban illeszkedik a jelenlegi gyakorlathoz.

Egy problémás területet szeretnék még megnevezni, ami nevezetesen az Európai Unión kívüli termékek megengedésének kérdése. Éljenjárunk, amikor jó egyensúlyt kell kialakítani a közegészségügy és a gyakorlati alkalmazhatóság között, de mi van a külföldi importokkal? Ezt a versenylőnyt a párhuzamos import és párhuzamos kereskedelem kérdésével együtt – megítélásom szerint – a WTO-ban kellene felvetni, ahol ilyen jellegű kérdéseket vitatják meg.

A javaslat jóváhagyható. Szeretnék az előadónak, különösen Klass és Hennicot-Schoepges asszonyoknak köszönetet mondani a témában tett erőfeszítésükért. Mindössze egy olyan problémás terület marad, amely fontos a mezőgazdasági termelők számára, nevezetesen az, hogy mi ugyan fenntartható gazdálkodást folytatunk, de mi van a többiekkel? Ez a probléma egyelőre megoldatlan marad, de szívesen hallanám az ezzel kapcsolatos válaszukat.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Kedves képviselőtársaim, az élelmiszerbiztonság kiemelt uniós cél, de ez egy rossz kompromisszum. Magyarország a Tanácsban és a magyar európai parlamenti képviselők ezt a jelentést nem fogadják el, mert ez káros az európai mezőgazdaság számára.

Két különösen nagy problémánk van. A zónarendszer mesterséges és ellentétes az Európai Unió szubszidiaritás elvével, nem teszi lehetővé – éppen a holland képviselőtársam felszólalása is bizonyította – a rugalmas reagálást. Káros az európai mezőgazdaság számára azért is, mert a kockázatok mértéke megnő, a rezisztenciavesztés megnő, nőnek a termelési költségek, és sokan említették, hogy az Unión kívüli tagállamok termékeit nem fogjuk tudni ellenőrizni. Ilyen értelemben ez az irányelv rendkívül komoly veszélyekkel jár.

S végezetül, a radikális környezetvédelmi szempontok azt eredményezik, hogy a növényvédő szerek visszaszorítása a GMO-nak fog teret teremteni, ami pedig nem lenne kívánatos itt Európában.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök asszony! Köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik ezen a két fontos jelentésen dolgoztak. Egyes hozzászólások alapján az ember azt képzelhetné, hogy az EU jelenleg egyáltalán nem ellenőrzi ezeknek a vegyi anyagoknak a forgalmazását és használatát – pedig azt tesszük! Jelenleg is szigorú szabályaink vannak, szabályok a maradékanyagokra és az élelmiszerre. Így a ma esti vita egyik oldalával, illetve szélsőséges álláspontjával sem értek egyet, különösen azokkal nem, akik nem hajlandók elismerni a növényvédő szerek szükségességét az élelmiszertermelésben, és azokkal sem, akik azt mondják,

hogy ez a két jogszabály katasztrófát jelent a mezőgazdasági termelés és az európai élelmiszertermelés számára.

Egy kissé aggódom Dimas biztos úr megjegyzései miatt, amikor azt mondja, hogy az emberek aggódnak a növényvédő szerek miatt. Igen, lehet, hogy ez így van, de fel kell tenni azt a kérdést: mennyire indokoltak ezek az aggodalmak? Bizottságként mit tesznek Önök annak érdekében, hogy bizonyítsa a fogyasztóknak, hogy a növényvédő szerek használatára az élelmiszerek nagy része esetében azért kerül sor, hogy színvonalas, biztonságos élelmiszert biztosítson számunkra? Igen, a vegyi anyagokban használt egyes összetevők nagyon veszélyesek, de a használatukkal járó kockázat a használatuk módjától és az élelmiszerben található maximális maradékanyag-határérték (MRL-ek) betartásától függ. Én, a magam részéről úgy látom, hogy a felhasználók jól képzettek, és lehet, hogy más tagállamokban is fokozni kell a képzést.

Huszonkét szert próbálunk jelenleg kivonni; Írországból és az Egyesült Királyságból máris komoly aggodalmak jelentkeznek a gabona- és burgonyatermeléssel kapcsolatban. Az alábbi kérdések merülnek fel: a mezőgazdasági vegyszereket gyártó iparág reagál-e erre és belekezd-e új termékek gyártásába? A Bizottságnak nincs válasza erre a kérdésre. Vajon működni fognak az eltérések? Mi történik akkor, ha nincsenek alternatívák? Úgy gondolom, hogy ezekkel foglalkozni kell, mert mi Írországból továbbra is szeretnénk gabonát és burgonyát termelni. Az importált élelmiszer kérdése nagyon is valóságos kérdés, és könyörgöm, hogy ezzel kapcsolatban, hadd beszéljek öt másodperccel többet. Ha a Bizottság ebben a kérdésben együttműködne az EU élelmiszertermelőivel, akkor eredményeket tudnánk felmutatni. Egyszerűen nem tartható az az állapot, hogy a Bizottság képes itt ülve azt mondani, hogy Európában betiltjuk az anyagok használatát, de az Európai Unió kívüli országokból továbbra is szállíthatnak hozzánk olyan élelmiszereket, amelyeket ilyen anyagokkal kezeltek. Ez nem jelent versenyhelyzetet, ez tarthatatlan, és kérem, hogy ezt még mindenképpen tárgyaljuk meg ma este.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Elnök asszony! A Breyer-jelentésről szeretnék beszélni. Ki kell jelenteni, hogy az európai mezőgazdasági termelők tisztában vannak azzal, hogy a növényvédő szerek használata során különleges figyelmet kell fordítani az emberi egészségre és a környezetvédelemre. Az ágazat azonban komolyan aggódik azért, mert az Európai Parlament nem érti, hogy milyen hatásai lehetnek ennek a szabályozásnak a jövőben.

A lehetséges hatások vizsgálata azt mutatja, hogy a növényvédő szerek jövőbeni hiánya következtében rendkívül nehéz lesz azoknak a kártevőknek és betegségeknek az ellenőrzése, amelyek hatással vannak az élelmiszerek termesztésére – különösen vonatkozik ez az összes földközi-tengeri terményre – és a dísnövények és vágott virágok termesztésére.

Tisztában vagyok azzal, hogy a háromoldalú párbeszéd során elfogadott megállapodás kemény tárgyalások eredményeként jött létre, ezért el kell ismernem az előadók tevékenységét. Mindamellet fel kell ismerni, hogy az endokrin zavarokat okozó anyagok ideiglenes meghatározása nagyszámú hatóanyag, különösen a mezőgazdasági termelők számára rendkívül fontos rovarölő szerek eltűnéséhez fog vezetni.

A termelőknek kellő mennyiségű hatóanyaggal kell rendelkezniük, ha hatékonyan és biztonságosan akarnak harcolni a növényeket megtámadó kártevők és betegségek ellen, de arról sem szabad megfeledkezni, hogy sok esetben a veszélyt nem maga a termék, hanem annak helytelen használata jelenti.

Ezen okok miatt, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának spanyol küldöttsége támogatja a hatásvizsgálat elkészítésére tett javaslatokat, és Sturdy úr általam is aláírt módosításai mellett fog szavazni, amelyek az endokrin zavarokat okozó anyagokkal foglalkoznak, és azok mellett, amelyek támogatják, hogy vészhelyzetben hozzá lehessen jutni növényvédő szerekhez.

Továbbá, amennyiben a rendelet a létrejött megállapodásban foglalt feltételek szerint kerül elfogadásra, akkor fennáll az a veszély, hogy visszaesik az élelmiszertermelés és növekednek az árak, ami ahhoz vezet, hogy éppen azokat a nálunk nem előállított élelmiszereket fogjuk importálni, amelyeket pontosan az általunk betiltott szerekkel kezeltek.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Elnök asszony! A Breyer-jelentéssel kapcsolatban azt kérdezem a Bizottságtól, hogy miért ellenzik a hatásvizsgálatot? Mi olyan életbevágóan fontos, vagy mi az, ami olyan nagy aggodalomra ad okot, hogy a Bizottság ellenezzék a hatásvizsgálatot?

Semmilyen tudományos bizonyíték sem utal arra, hogy az általunk használt termékek minden esetben veszélyt jelentenek a közegészségre. Van néhány veszélyes termék, de azok közül, amelyet Önök le akarnak

venni a listáról, jó néhány nem is veszélyes. Itt különösen egy Triasol nevű termékre gondolok, amely meghatározó fontosságú az Európai Unióban termelt búza számára. Önök nem voltak képesek arra, és ezt egyértelműen így gondolom, Önök a Bizottságban nem voltak képesek megfelelni a közvélemény elvárásainak, amikor nem tudták megakadályozni, hogy a GMO-k bekerüljenek az Európai Unióba, és ezt a Bizottság el is ismeri. Önök elismerték, hogy képtelenek voltak megakadályozni, hogy a GMO-k bekerüljenek az Európai Unióba. Kudarcot vallottak az általam a maximális szermaradék-határértékekről készített jelentés esetében. Itt van velünk a DG SANCO egy tagja – a biztos asszony most éppen beszélget, de ha befejezi a beszélgetést, akkor talán meghallja, amit mondani akarok. Nem sikerült korlátozni a maximális szermaradék-határértékekkel beérkező importot Ezek most a bevásárlóközpontok polcain találhatók.

Ezért, ha betiltjuk ezeket a termékeket az Európai Unióban, mit kezdenek majd a bejövő importtal? Csak azt fogják majd mondani: nos, úgysem számít – hiszen ezek a termékek így is, úgy is bejönnek? Hagyjuk az egészséget, és egyszerűen induljunk ki abból, hogy az embereket nem fogja izgatni?

Amikor élelmiszertermelésről van szó, a mezőgazdasági termelők a legfelelősségteljesebb emberek az Európai Unióban, és ennek a jogszabálynak az elfogadása alapvetően azt jelenti, hogy azt mondjuk nekik, hogy bolondok és érdektelenek. Egyetlen épeszű mezőgazdasági termelő sem fog olyan vegyszereket használni, amely veszélyes a közegészségre. Nagyszámú felmérést végeztünk ezzel kapcsolatban.

Végezetül még egy-két gondolatot osztok meg Önökkel. Éppen arra készülünk, hogy betiltsuk a tojástermelésnél használt ketrecek, és most eltérést engednek meg ez alól. Ez azonban elég fontos az emberek számára. Aggódom amiatt, hogy Önök a Bizottságban képtelenek voltak életbe léptetni a rendelkezésünkre álló összes jogszabályt. Rendkívül fontos, hogy lehetőséget adjanak a mezőgazdasági termelőknek arra, hogy bizonyíthassanak, hogy bebizonyíthassák azt a tényt, hogy ezek a termékek biztonságosak.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Néhány ijesztő tendenciát tapasztalhatunk az egészségügyben, amelyek jelentős mértékben a növényvédő szerek felelőtlen használatának következményei. Világos, hogy nem javulhat az egészség, és nem csökkenhet a rákos esetek száma, miközben élelmiszereink egyre mérgezetebbek. A környezetvédelem és az egészség egyik kulcskérdéséről beszélek, ezért csak a fejlődés paradigmaváltása jelenthet számunkra segítséget és nem a pusztító kozmetikázás.

Képviselőtársaimnak, Klass és Breyer asszonyoknak az árnyékelőadókkal egyetértésben végzett munkája egy, a helyes irányba megtett lépést jelent és ezzel kapcsolatban minden elismerésem az övék. Megelégedéssel veszem tudomásul, hogy mind a két jelentés számos cselekvési területet határoz meg, miközben foglalkoznak a növényvédő szerek gyártóival, forgalmazóival és felhasználóival is. Ugyanakkor azonban mennyiségi célkitűzéseket tartalmazó nemzeti cselekvési terveket követelünk.

Szerintem nagyon fontos, hogy a jelentésekben szerepeljen a szomszédok értesítése, ami lényeges változást jelenthet, nemcsak az emberek, de különösen a méhek számára is. Ez azt jelenti, hogy könnyen megelőzhetővé válnak a károk, pusztán azáltal, hogy azokra összpontosítunk, akik a kárt okozhatják. Ebben az irányelvben az is szerepel, hogy a tagállamok a nemzeti cselekvési terveikbe olyan rendelkezéseket is bevehetnek, amelyek a szomszédok értesítésével kapcsolatosak. Én azonban jobban örülnék annak, ha ezt kötelezővé tennék.

Meggyőződésem, hogy lehetőség van arra, hogy a növényvédelemben nagyobb szerepet kapjanak a nem vegyi, azaz a biológiai és a mechanikai termékek

Neil Parish (PPE-DE). - Tisztelt elnök asszony, tisztelt biztosok! Engedjék meg, hogy elmondjam, hogy nem egész egy évvel ezelőtt arról vitakoztunk ebben az ülésteremben, hogy mit fogunk tenni a globális élelmiszerbiztonság érdekében, hogy a világon van-e elég élelmiszer, és szörnyen aggódtunk emiatt. Itt vagyunk ma este, alig egy évvel később, vitakozunk erről a jogszabályról, amely tulajdonképpen az élelmiszertermelés csökkenéséhez vezethet az Európai Unóban; de az élelmiszertermelésnek van egy erkölcsi szempontja is, ne feledkezzenek meg arról, hogyha mi itt Európában nem állítunk elő élelmiszert, valószínűleg pénzért meg tudjuk azt venni, de a fejlődő világ nem tudja.

E jogszabály nagyja hatással lesz a növénytermesztésünkre – nemcsak a búzáéra, ahogy Robert Sturdy mondta, hanem elsősorban a burgonyáéra. Az utóbbi két évben volt a két legrosszabb nyár, amelyet Észak-Európában valaha is láttam. Gombaölő szerekre volt szükségünk, hogy csökkentsük az elszáradást és, hogy egyáltalán képesek legyünk burgonyát termelni. És ha az emberek Európában nem esznek burgonyát tisztelt biztosok, akkor mit esznek? Akkor rizst és téstát esznek, és ezekből – különösen a rizsből – a fejlődő világban is nagy hiány van.

Azon túl, amit Robert Sturdy mondott, az általunk használt növényvédő szerek és gombaölő szerek nagy része, megfelelő használat mellett és ha megvan a megfelelő várakozási időszak, akkor semmi problémát sem okoz, és e különleges vegyi anyagok használatával nagyon jó élelmiszert lehet termelni. És még ha azt is mondja nekem, hogy leállítja az importált élelmiszert, amelyet valójában ezekkel a különleges típusú vegyi anyagokkal permeteztek – nem fogja megtenni! Annál az egyszerű oknál fogva, hogy ha megfelelően alkalmazták őket, tulajdonképpen megvizsgálhatja a búzáját, ahogy csak akarja, mivel Rotterdam kikötőjén keresztül érkezik, de abban nem fog maradékanyagot találni. El kell ismernünk azt a tényt, hogy nekünk Európában élelmiszert kell termelnünk, és biztonságosan kell azt megtermelnünk, biztosítanunk kell, hogy csökkenjen az általunk használt vegyi anyagok mennyisége, ezt már most is meg tesszük és meg kell tanítanunk a mezőgazdasági termelőket arra, hogy hogyan kell megfelelő módon permetezni, de már ez is folyamatban van.

Ezért arra kérem Önöket: legyenek szívesek és készítsenek el egy rendes hatásvizsgálatot, mert két éve már annak, hogy hatásvizsgálatot készítettek. Azóta átértékeltük a valaha mért két legnedvesebb nyarat; ideje, hogy újra foglalkozzanak ezzel. Sürgősen felszólítjuk Önöket egy megfelelő hatásvizsgálat elkészítésére!

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök asszony! Mivel Struan Stevenson úr nem tud most jelen lenni, átadta nekem a két percét. Nem tudom, felhasználhatom-e a PPE-DE idejének terhére?

Elnök. – Tessék!

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök asszony! Ennek az igen nehéz vitának a különböző szakaszaiban a túlzó állítások megnehezítették a tények és a fikciók szétválasztását. Igen, szükség van a mezőgazdasági vegyszerek ellenőrzésére – ezt, mindannyian elismerjük – és amennyiben nem fenntartható módon használjuk azokat, akkor veszélyt jelenthetnek mind a felhasználóra, mind a környezetre. Viszont ha fenntartható módon kerülnek felhasználásra, és ha a megengedett maradékanyag-határértéket és várakozási időszakot is betartjuk, akkor minimálisra csökken a kockázatuk, a fogyasztóra nézve pedig egyáltalán semmilyen kockázatot sem jelentenek.

Komoly aggodalomra ad okot az a javaslat, hogy egy hatóanyag jóváhagyásával kapcsolatos döntéseket az anyag lényegi tulajdonságaira alapozzák – amely a veszélyalapú megközelítés – és ne a kockázatértékelés tudományos elvére.

Az alkohol, a tiszta alkohol is egy veszélyes dolog. Tudjuk, hogy mi történik akkor, ha tiszta alkoholt fogyasztunk. De ha megfelelő mértékben felhígítjuk 4%-osra vagy 12%-osra vagy akárhány%-osra, akkor a kockázat minimális. Hadd mondjam azt, hogy ez két különböző kérdés.

Az uniós hatásvizsgálatról már volt szó. Az endokrin zavarokat okozó anyagok tudományos meghatározására és annak hiányára már történtek utalások. Pozitív azonban hogy a kivonási időszak lehetővé teszi az ipar számára, hogy befektessen az olyan nyira szükséges K+F-be, és új termékeket és életképes alternatívákat fejlesszen ki. Arra kérem a mezőgazdasági vegyipart és a hozzátartozó CERP közösséget, hogy tekintsen és fektessen be ebbe a területbe!

Az az anomália, hogy általánosságban lehetővé tesszük a növényvédő szereket tartalmazó élelmiszerek importját, miközben a saját mezőgazdasági termelőinknek megtiltjuk azok használatát, továbbra is rejtély marad, és az ilyen típusú jogszabályok legfőbb problémáját jelenti. Ami azonban az egyensúlyt illeti, úgy gondolom az eredeti javaslatához képest sokat javítottunk rajta, ezért hajlandó vagyok támogatni a jelentést.

Colm Burke (PPE-DE). - Elnök asszony! Szeretnék rámutatni arra, hogy miért fontos az érintett feleknek már a jogalkotási folyamat elején elmagyarázni, hogy miért van szükség a szabályozásra.

Engem, aki egy túlnyomórészt vidéki választóköri képviselője vagyok, a mezőgazdasági közösségből nagyszámban kerestek fel olyan választók akik, komoly aggodalmukat fejezték ki ezzel jogalkotási csomaggal kapcsolatban.

A közösségen belül az az általános vélemény, hogy a szabályozásokat Brüsszelből önkényesen kényszerítik ránk, anélkül hogy azokba letről beleszólhatnának. Ezért határozottan azt gondolom, hogy a tagállami kormányoknak sokkal többet kell tennie azért, hogy elmagyarázzák az érintetteknek ezeket a kérdéseket, és ne pedig azt a könnyű megoldást válasszák, hogy az úgynevezett brüsszeli bürokraták nyakába varrják a felelősséget. Végső soron a tagállamoknak kell majd ezeket az intézkedéseket végrehajtaniuk, és a tagállamok azok, amelyek olyan helyi képviselőkkel rendelkeznek, amelyek elmagyarázhatják ezeket a kérdéseket a mezőgazdasági termelőknek.

Fontos, hogy akik az EU-ban élelmiszertermeléssel foglalkoznak, ne legyenek túlszabályozva azokhoz képest, akik az EU-n kívüli piacokról hozzák be termékeiket. Minden javaslatnak biztosítania kell az egyensúlyt a fogyasztók, a mezőgazdasági termelők és a környezet számára, de gondoskodnunk kell arról is, hogy minden érintett félhez eljusson a helyes információ.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hölgyeim és uraim! Orvosként pontosan tisztában vagyok azzal, hogy az európai fogyasztókkal szembeni köteletségünk, hogy a növénytermesztésben beszüntessük a tudományos bizonyítékok alapján károsnak minősített anyagok alkalmazását. Ugyanakkor nagyra értékelem, hogy az előadónak sikerült egy kiegyensúlyozott megoldást találni az új szabályozásra, amely arra ösztönzi az ipart, hogy biztonságosabb alternatív növényvédő szereket keressen és fejlesszen ki. Addig viszont meg kell adni azokat a mentességeket, amelyekre a nedves éghajlatú országoknak szükségük van, és a déli országoknak ezt egyszerűen meg kell érteniük. Ragaszkodom ahhoz, hogy a tagállamok és a Bizottság alapos és kompromisszumok nélküli ellenőrzéssel biztosítsa, hogy az Európai Unió kívülről beérkező élelmiszereknél és virágoknál ne alkalmazzanak tiltott növényvédő és gombaölő szereket. Itt nem csak az élelmiszerben található növényvédőszer-maradékok határértékének méréséről van szó. Nem engedhetjük meg, hogy az európai mezőgazdasági termelők számára ilyen egyenlőtlen versenyfeltételek alakuljanak ki. Egyetérték azzal is, hogy a Bizottságot bírálni kell, amiért nem készített hatásvizsgálatot, aminek az a következménye, hogy sajnos képtelenek vagyunk megválaszolni a polgárok részéről, a szabályozással kapcsolatban felvetett minden aggodalmat annak ellenére, hogy én alapvetően mellette vagyok.

Gerard Batten (IND/DEM). - Elnök asszony! A közös agrárpolitika óriási kárt okozott a brit mezőgazdaságnak, aminek óriási pénzügyi és gazdasági következménye volt.

Most itt vannak előttünk a növényvédő szerekről szóló javaslatok. Becslések szerint ez az irányelv a növényvédő szerek 15%-ának betiltását jelentheti. Becslések szerint az ilyen mértékű betiltás a búza hozamát 26%-kal 62%-ig, a burgonya hozamát 22%-kal 53%-ig, és egyéb zöldségek hozamát pedig 25%-kal 77%-ig csökkentheti. Ennek az lesz a következménye, hogy a kiskereskedelmi árak az egekbe fognak szökni, ami a legrosszabb helyzetben lévőket fogja a legsúlyosabban érinteni.

Vajon az előadók meg tudnak-e nevezni csak egyetlen egy olyan embert is, aki ezek miatt a növényvédő szerek miatt károsodott vagy halt meg? Valószínűleg nem! Én viszont sok olyan embert ismerek a választókerületemben, aki nem tud többet fizetni az élelmiszerekért!

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) A növényvédő szerek használatáról szóló irányelv esetén örülök, hogy az lényegében nemzeti hatáskörbe került, különös tekintettel a puffert zóna nagyságára is és annak meghatározására. Támogatom a tagállami szintű cselekvési tervek előírását, és azt, hogy a jogszabály a használat mennyiségi csökkentését helyezi a középpontba. Örülök a légi permetezés terén kialakult kompromisszumnak is.

Ami a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló rendeletet illeti, a tervezet alapvetően jó, amikor az emberi egészséget súlyosan károsító növényvédő szerek betiltásáról illetve azok fokozott helyettesítéséről szól. Ugyanakkor gondot látok a harmadik országból érkező anyagok ellenőrzésével kapcsolatban.

Elfogadhatatlannak tartom a növényvédő szerek 3-as zóna szerinti engedélyezését. Nem kell növényvédelmi szakértőnek lenni ahhoz, hogy az ember elborzadjon, ha arra gondol, hogy Magyarország például egy zónába kerülne az időjárási és mezőgazdasági termelés szempontjából igencsak különböző Írországgal.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, egy olyan témáról szeretnék beszélni, ami a mai napon ezzel összefüggésben még nem került szóba. A nap végére ismét sikerült összehoznunk, egy remélhetőleg ésszerű kompromisszumot Európában. De mit tettünk az idevezető úton? Emlékezzünk csak a több hónapos vitákra, ahol mindkét fél részéről szélsőséges szemrehányások hangzottak el. Mindezt a média óriási lelkesedéssel fogadta. Ez pedig ahhoz vezetett, hogy a média elbizonytalanította a fogyasztókat és mindenki megint egyetértett abban, hogy „Európa mindent rosszul csinál” és „Európa inkább polgárai ellen, mintsem értük van”. A végére sikerült egy félig-meddig ésszerű megoldást találnunk, egy kompromisszumos megoldást, amivel kapcsolatban azonban még sok további megállapodás lesz. És mi marad akkor, nagy átlagban? Szinte semmi!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Első alkalommal kerül arra sor, hogy az Európai Bizottság, a Tanács és a Parlament az élelmiszerminőséggel és élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos rendelkezéseknél ilyen alapos és széleskörű megközelítést fogadjon el. A Parlamentben holnap sorra kerülő szavazás három év munkáját fogja lezárni. Az a feladatunk, hogy világos, biztonságos és tudásalapú rendelkezéseket biztosítsunk, különösen olyan érzékeny területen, mint az élelmiszertermelés. Ezért a képviselők egy csoportjával felhívjuk

a figyelmet arra, hogy mennyire fontos a növényvédő szerek használatáról elfogadott rendelet hatásainak folyamatos nyomon követése.

Továbbra is fenntartjuk, hogy a megalapozott ismeretekre épülő rendelkezések a fogyasztók körében növelni fogják a tudományos alapon használt növényvédő szerek iránti bizalmat. Az elért kompromisszum elősegíti majd a lakosság egészségügyi feltételeinek javulását, ugyanakkor a termelési költségeket is növelni fogja. Ezt is szem előtt kell tartanunk a közös agrárpolitika pénzügyi forrásainak megvitatása során. Szeretnénk megtudni, hogy vajon az importált élelmiszerek megfelelnek-e majd az Unióban alkalmazott szigorú rendelkezéseknek? Szeretném támogatásuk kérni a 179. módosítással, a 180. módosítással és a 181. módosítással kapcsolatban, amelyeket más képviselőkkel együtt közösen nyújtottunk be.

James Nicholson (PPE-DE). - Elnök asszony! Azt kell mondanom, hogy komoly aggodalmaim vannak a ma este itt előttünk lévő javaslattal és a mezőgazdasági ágazatra gyakorolt jövőbeni hatásaival kapcsolatban.

Szeretném megjegyezni, hogy támogatom a Sturdy úr által benyújtott javaslatokat, amelyeket aláírtam és amelyeket boldogan támogatok. Úgy gondolom, hogy az ipar számára ezek legalább egy kis segítséget jelentenek majd a jövőben.

Igen, szükségünk van jogszabályra, de ennek jó jogszabálynak kell lennie. Nem kell kárt okoznunk a folyamatban lévő termelésnek. Egy erős hatásvizsgálatra van szükségünk, hogy megtudjuk milyen hatása lesz mindennek, erre van szükség, és ez kell, és ez jelenleg még nincs meg. Több tényre, nem pedig fikciókra van szükségünk, és egyértelműen a tényekből kell kiindulnunk.

Semmi értelme, hogy Európa a jogszabályok miatt kikerüljön az üzletből azért, mert nem tudjuk a behozott importot ellenőrizni. Ez az a pont, ahol a Bizottság teljes mértékben kettős mércét alkalmaz azzal kapcsolatban, hogy mi az amit előír az Unióban és mi az amit beenged az Európai Unióba, mert mindössze az fog bekövetkezni, hogy az emberek kimennek majd az Unióból.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik ma este értékes hozzászólásával részt vettek ebben a vitában. Az elfogadott szöveg alapján, ami kompromisszum és nagyon sikeres kompromisszum, a tagállamoknak nemzeti cselekvési terveket kell készíteniük, amelyekben a kockázatok korlátozására mennyiségi célokat határoznak meg.

A nemzeti cselekvési tervek értelmében a tagállamoknak ellenőrizniük kell a növényvédő szerek használatát, ami egyes esetekben konkrét problémákat okozott, és célokat kell meghatározniuk bizonyos növényvédő szerek használatának csökkentése érdekében. Ez jelentős előrelépést jelent – aminek azon túl, hogy az európai polgárok egészségét és a környezetet is védi – pozitív pénzügyi hatása lesz a nemzeti egészségügyi kiadások csökkentése, valamint az új jogszabályban előírt kevesebb növényvédőszer-használatból fakadó előnyök révén.

A nemzeti cselekvési tervek mellett a javasolt kompromisszumos csomag is tartalmaz számos más fontos szempontot. Alkalmazni kell a megelőzés elvét. Az integrált kártevő-szabályozás keretein belül, a növényvédelem egyéb, nem vegyi módszerei prioritást kapnak.

Javult a helyi lakosok és az ott tartózkodók védelme, amennyiben a nemzeti cselekvési tervekben olyan intézkedéseket határozhatnak meg, amely azoknak a személyeknek a tájékoztatását szolgálja, akik ki lehetnek téve a permet-elsodródás veszélyének, és amelyek értelmében a levegőből permetezett földterület nem érintkezhet lakott területtel.

Minden növényvédőszer-forgalmazónak – és nemcsak azoknak, akik a hivatásos felhasználóknak adnak el – biztosítaniuk kell, hogy személyzetük egyes tagjai speciális alkalmassági tanúsítvánnyal rendelkezzenek – amely természetesen, mint ahogy azt egy képviselő megjegyezte, kölcsönösen elfogadható lesz –, hogy ily módon a fogyasztóknak megfelelő tájékoztatást és tanácsot tudjanak adni a növényvédő szerekkel kapcsolatban. Csak a kisforgalmazók bizonyos csoportjai mentesülhetnek e követelmény alól.

Ami a légi permetezést illeti, sikerült kompromisszumos megoldást találnunk a mentesség kérelmezésének folyamatára. A mentességet egy kétszintű eljárás előzi meg. Először el kell készíteni egy általános légi permetezési tervet, amelyet a hatóságoknak kifejezetten el kell fogadniuk, majd ezt követően kerül sor a légi permetezés különleges egyéni kérelmeinek benyújtására, amelyek az általános tervben jóváhagyott feltételek alapján kerülnek elbírálásra.

Befejezésképpen szeretném elmondani, hogy a Bizottság elégedett a tárgyalások eredményével, ezért az összes javasolt kompromisszumos módosítást el tudja fogadni.

ELNÖKÖL: ROURE asszony*alelnök*

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Mindannyiuknak köszönöm az ebben a nagyon érdekes vitában tanúsított nagyon gyümölcsöző részvételét. A Bizottság különleges jelentőséget tulajdonít ennek a dokumentumnak és személy szerint én is elkötelezett vagyok a közegészségügy magas színvonala mellett, amelyet ezzel a dokumentummal szeretnénk elérni. Hosszú és kemény viták folytak a háromoldalú párbeszéd során, amelyen az előadó nagy odaadással és szakértelemmel vett részt és ezt köszönöm neki.

A Bizottság támogatta a közös álláspontot, és most a javaslatot is támogatni tudja annak alapján, ahogy az a második olvasatban megszületett. Megtartottuk a javaslat újító jellegű szempontjait, különösen vonatkozik ez a jóváhagyási kritériumra, amely biztosítani fogja a közegészségre komoly kockázatot jelentő veszélyes anyagok kivonását, illetve biztonságosabb alternatívákkal történő helyettesítését, vonatkozik a kölcsönös elismerések területén elért javításokra, és bizonyos termékek biztonságosabb alternatívákkal való helyettesítésére. Most azonban engedjék meg, hogy válaszoljak néhány elhangzott megjegyzésre.

A Bizottság becslései alapján a piacon jelenleg forgalmazott anyagoknak mindössze 4%-a tűnne el azért, mert endokrin zavarokat okozó anyag és csak 2%-a azért, mert karcinogén, mutagén vagy mérgező hatással van a termelésre. A piacon jelenleg forgalmazott azon hatóanyagok száma, amelyek az új szabályozás szerint valószínűleg nem kerülnek jóváhagyásra várhatóan, kevesebb mint 25 anyag lesz.

Ezt az értékelést megerősítette a Svéd Vegyipari Ügynökség jelentése, és összhangban van az Egyesült Királyság Kártevőirtószerek-biztonsági Igazgatóság felülvizsgált hatásvizsgálatával is. Szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy az új kritérium csak azokra a jóváhagyott anyagokra fog vonatkozni, amelyeknél már megtörtént a jóváhagyásuk megújítása, többségük esetében ez a megújítási időpont 2016. Az iparnak tehát bőségesen lesz ideje egyéb, biztonságosabb anyagok kifejlesztésére.

Szeretnék hivatkozni az importált élelmiszerekkel kapcsolatban elhangzott néhány megjegyzésre. Hadd emlékeztessem Önöket, hogy 2008 óta létezik a megengedett maradékanyagok határértékéről szóló rendelet, amely teljes mértékben alkalmazandó. Ha egy hatóanyag esetében nem engedélyezik, hogy az EU-ban növénycsökkentő szerként használják, akkor a megengedett maradékanyag szintjét ennek az anyagnak a kimutathatósági szintjén határozzák meg. Ez az MRL nemcsak az EU-n belüli termelésre, de az importált élelmiszerekre és takarmányra is érvényes.

Számos oka vannak annak, amiért az EU-ban nem lehet jóváhagyni egy hatóanyagot, és az a kockázat, amit a fogyasztókra nézve jelent, csak egy ok ezek közül. A többi ok a környezetvédelem kérdéseivel függ össze, illetve a munkavállalók védelmével, ez a kérdés viszont azoknak a harmadik országoknak a hatáskörébe tartozik, ahol a növényvédő szert használják. Ilyen körülmények között a növényvédő szerek használata nem elfogadható számunkra, de a kezelt növényi termékek nem feltétlenül jelentenek veszélyt az uniós fogyasztók számára. Azok a harmadik országok, amelyek ilyen anyagokkal kezelt termékeket akarnak az EU-ba exportálni, import tűréshatárt kérhetnek abban az esetben, ha olyan adatokat tudnak benyújtani, amelyek bizonyítják, hogy ezeknek a termékeknek a fogyasztása nem jelent kockázatot az emberi egészségre, amelyeket az EFSA kedvezően értékelt és az uniós jogszabályban is hivatalosan elfogadtak. Ez az importált termékekkel kapcsolatos álláspont.

Visszatérve az irányelvre, amelyet remélhetőleg el fogunk fogadni, a Bizottság úgy gondolja, hogy ez végső kompromisszum megfelelően kiegyensúlyozott ahhoz, hogy sikerüljön elérni az egészséggel és a környezetvédelemmel kapcsolatos célkitűzéseket, valamint azt, hogy a növényvédő szerek elérhetőek maradjanak a mezőgazdasági termelők számára. Most tehát várjuk a második olvasatban létrejött megállapodás formalizálását.

Ez egy új évben egyértelműen jó kezdetet jelent az Európai Parlament és Tanács számára, és jó a polgárainknak is, mert az egészségük javát szolgálja. Úgy gondoljuk, hogy mezőgazdasági termelőink számára is hasznos, mivel konkrét intézkedésekkel – mint például a biztonságosabb termékek előmozdításával – biztosítja saját termelésüket. Fontos az, amit elértünk. Ezt együtt értük el és jó példaként szolgál arra, hogy az intézményközi együttműködés hogyan szolgálhatja közvetlenül a polgáraink érdekeit.

Christa Klauß, előadó. – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Napjainkra lehetővé vált, hogy a legmodernebb elemzések segítségével beazonosítsunk egy kockacukrot a Bodeni-tóban. Azonban azt is meg kell kérdeznünk magunktól, hogy hogyan kezeljük és mit is kezdünk ezekkel az új felfedezésekkel?

Objektív kockázatértékelésekre van szükségünk ahhoz, hogy egyensúlyt tudjunk teremteni a jogos egészségügyi és környezetvédelmi követelmények és a jogos üzleti és élelmiszerbiztonsági érdekek között, globális értelemben is.

A képviselőtársak által felvetett kérdésekre, véleményem szerint a Bizottság nem adott kielégítő válaszokat. Nem elég azt mondani, hogy négy anyag vagy két anyag fog megszűnni, és összesen 25 anyagot fogunk megszüntetni. Nem, egy pontos gazdasági értékelésre van szükségünk, egy olyan értékelésre, amely nemcsak a gazdasági, de az egészségügyi kritériumoknak is megfelel. Még mindig szükségünk van egy értékelésre. A Bizottságnak most alaposan elemeznie kell az új jogszabály hatásait, hogy megtudjuk, hogy végeredményben milyen hatásokra számíthatunk majd. Továbbra is figyelemmel kell ezt kísérnünk, hiszen a jövőben is lesznek tudományos eredmények.

A megszületett kompromisszum új irányt jelent az európai növényvédelmi politikában. Több közös fellépést fog Európa-szerte eredményezni, és a tagállamok részéről olyan célzott intézkedéseket követel majd, amelyek biztosítani fogják a növényvédő szerek fenntartható használatát

Előadóként, megköszönöm támogatásukat. Sikert a különböző kiindulási pontokból kiindulva egy jó kompromisszumot találni. Az újévben pozitívabb gondolkodást szeretnék. Egy dolgot lehet még elmondani, hogy több pozitív gondolkodásra lett volna szükségem: a növényvédő szerek biztosítani fogják számunkra az egészséges és megfelelő mennyiségű élelmiszert, és egy egészséges kulturális tájat, itt Európában!

Hiltrud Breyer, előadó. – (DE) Elnök asszony! Én is köszönetet mondok az élénk vitáért. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy továbbra is fenntartom a véleményem; a fogyasztó- és környezetvédelem területén ez mérföldkövet jelent, és mindenekelőtt egy varázslatos pillanatot Európa számára. Európa most az előőrsávba került. Európa most megmutatja, hogy a világban úttörőszerepet játszik. A nagyon veszélyes növényvédő szerek fokozatos kivonására irányuló döntés egyedülálló a világon, és ez az Európai Unió javát szolgálhatja.

Ami azokat az újra és újra elhangzott érveket illeti, miszerint az import kérdése nem tisztázott: ez így nem igaz, mivel az import kérdését már igenis tisztáztuk. A nagyon mérgező anyagok betiltásával ezek illegálissá válnak Európában. Ez azt jelenti, hogy amikor importálunk – vegyük példaként a gyümölcsöt és zöldséget – akkor ezeknek az importált termékeknek természetesen meg kell felelniük az európai szabályozásnak, különös tekintettel a megengedett maradékanyag-határértékéről szóló rendeletre. Abban az esetben, ha olyan anyagokat találnak a növényvédő szerek mennyiségi bevizsgálása során, amelyeket Európában betiltottak, akkor a termék illegálisnak minősül. Ez tehát azt jelenti, hogy a Costa Ricából érkező banán, amelyet olyan karcinogén anyagokkal kezeltek, amelyek nálunk listán vannak, és amelyeket betiltottak, akkor ez a termék illegálisnak minősül az Európai Unióban. Ezt elég egyértelműen tisztáztuk a megengedett maradékanyag-határértékéről szóló rendeletben. Ezért nem kell további széthúzást, pánikot és félelmét kelteni!

Nem tudok mást tenni, mint hogy még egyszer hangsúlyozom – és szerencsére a biztos asszony már rámutatott az imént –, hogy miközben az első PSD tanulmányban az szerepel, hogy a növényvédő szerek 80%-a fog a forgalomból kikerülni, időközben ez a szám jelentősen csökkent. Ön sajnos nem említette meg, hogy ezt a számot javították a PSD-tanulmányban.

Ezért kérem Önöket, ne keltsenek félelmet és széthúzást! Hadd ünnepeljük meg a sikerünket, amely remélhetőleg az európai polgárok, a környezetvédelem és az egészségvédelem érdekeit szolgálja.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Elnök. – McGuinness asszonynak ügyrendi javaslata van.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök asszony! Ez ügyrendi javaslat, mert úgy látom, hogy az emberek beszélgetnek és nem figyelnek.

Hallottam, amit a biztos asszony mondott az élelmiszerimport helyzetével kapcsolatban. Úgy tűnik, hogy Ön nem érti, hogy mi itt a lényeg, de tisztelettel, az előadó szintén nem tudja, hogy mi is itt a lényeg. A mezőgazdasági termelőknek Európában megtiltják bizonyos anyagok használatát. Kollégájuk viszont az Európai Unión kívül használhatja ezeket az anyagokat. Nem fogunk maradékanyagot találni a behozott élelmiszerben. Az európai termelők versenyhátrányáról van szó. Talán majd máskor próbáljunk meg a valóságos világgal foglalkozni, ne pedig azzal a bizonytalan fantáziavilággal, amiben most vagyunk. Elnézést, hogy mérges voltam.

Elnök. – A közös vitát lezárom.

Nem fogjuk újra megnyitni a vitát.

Breyer asszonynak megadom a szót.

Hiltrud Breyer, előadó. – Elnök asszony! Én is és a biztos asszony is nagyon érthetően elmagyaráztuk a helyzetet. Ha nem figyel – vagy talán nem akarja meghallani, hogy megoldottuk a problémát, mert nem illeszkedik a szabályozás ellen indított kampányába – akkor ezen nem tudok segíteni! De újra kijelentem, hogy a problémát megoldottuk. Az Európai Unióban nem lehet forgalomba hozni olyan anyagot, aminek a forgalomba hozatalát az Európai Unióban betiltottak. Pont.

Elnök. – Nem fogjuk újra megnyitni a vitát. Arra kérem Önöket, hogy a folyósón folytassák a vitát, amennyiben erre szükség van.

A közös vitát lezárom, a szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – Támogatom a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló Breyer-jelentéssel kapcsolatos kompromisszumot, mert nagyobb stabilitást és biztonságot fog nyújtani a mezőgazdasági termelők és az élelmiszertermelők számára.

A kompromisszumos megállapodás értelmében azonban az új szabályozás csak fokozatosan lépne a jelenlegi uniós szabályozás helyébe, és a jelenlegi szabályok alapján már jóváhagyott növényvédő szerek egészen az engedélyezésük érvényességéig beszerezhetők lesznek. A veszélyes anyagokat tartalmazó termékeket három év alatt kell felváltani abban az esetben, ha létezik biztonságosabb alternatíva.

Ha megszavazzák, a jelentés a környezetvédelmen keresztül egy lépést jelent majd a jobb egészségügy felé, és olyan eszköz lesz, amely lehetővé teszi, hogy az EU késedelem nélkül elindulhasson egy jobb rendszer irányába.

Magor Imre Csibi (ALDE), írásban. – (RO) I Üdvözlöm a növényvédő szerek fenntartható használatáról szóló kompromisszumos szöveget, és gratulálni szeretnék Klass asszonynak kitűnő munkájához.

Véleményem szerint egy kiegyensúlyozott szöveg van előttünk, amely miközben betiltja bizonyos növényvédő szerek használatát, nem okoz kárt az európai mezőgazdasági termelőknek.

Emellett szeretném elmondani, hogy megelégedéssel veszem tudomásul, hogy a növényvédelem és kártevő- és termésszabályozás javasolt nem vegyi módszerei között nem szerepel a GMO-k használatának lehetősége. A GMO-k használatát elvben besorolhatták volna a nem vegyi módszerek közé.

Ebben az esetben a GMO-kat tartalmazó uniós élelmiszertermékek forgalmazása előtt megnyílt volna az út a jövőben. A kompromisszumos szövegből egyértelműen kiderül számunkra, hogy ez nincs így.

Még egyszer, az Európai Parlament kategorikusan NEM-et mond a GMO-k használatára. Ezáltal, az európai polgárok 58%-ának egységes hangja ismét hallattatja magát. Ez alkalommal a Tanács által képviselt tagállamok is a mi oldalunkon állnak.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) A növényvédő szerekre vonatkozó szabályozások olyan fontos eszközök, amelyek csökkentik azokat a kockázatokat, amelyeket a növényvédő szerek használata jelent a lakosság egészségére és a környezetre. Azonban az e célból elfogadott intézkedéseknek ésszerűnek kell lenniük, és figyelembe kell venniük mind a termény minőségének, mind pedig a maximális termés biztosításának kérdését is.

A jelenlegi gazdasági válságban, az élelmiszertermelés fellendítése egy lehetséges megoldást jelenthet. Mint ahogy az előző év végén McGuinness asszony a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságnak benyújtott jelentésében is megjegyezte, az elmúlt két év során a búza ára 180%-kal emelkedett, miközben általában az élelmiszerárak globálisan 83%-kal növekedtek. Ezek a magas árak azoknak a szigorú előírásoknak a következményei, amelyeket az európai mezőgazdasági termelők számára szabunk meg.

Anélkül, hogy vitatnám a növényvédőszer-használat jobb szabályozásának szükségességét, még mindig úgy gondolom, hogy az egyik javasolt intézkedés az EU piacán elérhető növényvédő szerek számának csökkenéséhez fog vezetni. Ez pedig bizonyos ágazatokban – mint például a gabonaágazatban – a termelékenység visszaeséséhez fog vezetni.

Ennek a jogi aktusnak bizonyos rendelkezései érintik majd a termelőket, mivel tilalmat vezetnek be a piacon forgalmazott növényvédő szerek többségére, és a biztonságosabbnak tekintett, azonban sokkal drágább termékek forgalmazását részesítik előnyben. Következésképpen a termelési költségek emelkedni fognak, ami leginkább az új tagállamok mezőgazdasági termelőit fogja hátrányos helyzetbe hozni.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Ha minden érintett fél elfogadja ezt az ajánlást, akkor azzal biztosítani fogjuk azokat a feltételeket, amelyek a környezetvédelmi és állatjóléti elvek és a belső piac hatékony működésének harmonizálásához szükségesek.

A kölcsönös elismerésre és a zónás rendszerre vonatkozó rendelkezéseket Románia már elfogadta, mivel a szövegbe beépítettek olyan záradékokat, amelyek olyan intézkedések meghozatalát teszik lehetővé a tagállamok számára, amelyek célja a növényvédő szerek engedélyezési feltételeinek kiigazítása annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az egyedi feltételeket, és olyan záradékok is szerepelnek, amelyek bizonyos indokolt esetben lehetővé teszik az elismerés megtagadását.

Ez a változat tehát megfelelő biztosítékokat nyújt. Ezzel együtt járnak azok a kedvező hatások is, amelyeket az igazgatási terhek csökkenése jelent, mivel a növényvédő szerek értékelését minden egyes zónában csak egyetlen tagállam fogja elvégezni, és ez lesz az, amelyik figyelembe veszi a zónához tartozó tagállamok egyedi feltételeit.

Szociáldemokrata európai parlamenti képviselőként úgy gondolom, hogy fokozott erőfeszítéseket kell tennünk a környezet, az emberi egészség és az állatjólét védelme érdekében anélkül, hogy veszélyeztetnénk a mezőgazdasági termelést.

15. A városi mobilitásról szóló cselekvési terv (vita)

Elnök. – Napirendünk következő pontja a Costa úr által, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság nevében, valamint Galeote úr által a Regionális Fejlesztési Bizottság nevében a városi mobilitásról szóló cselekvési tervvel kapcsolatban a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdés (O-0143/2008 – B6-0002/2009).

Paolo Costa, szerző. – (IT) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, a Bizottság, amelynek, Vassiliou asszony, Ön is tagja, több alkalommal bejelentette a városi mobilitásról szóló cselekvési terv közzétételét. A tervet már múlt ősszel a Tanács és a Parlament elé kellett volna terjeszteni. Erre kötelezte magát a Bizottság múlt márciusban a városi mobilitással foglalkozó zöld könyvről folytatott, 2007-ben megkezdett tanácskozások lezárásakor, majd a 2007-es Teherszállítási logisztikai cselekvési tervben, és végül 2008-ban, a külső költségek internalizálását elősegítő és közlekedési stratégiáról szóló közleményében.

Sok idő telt el azóta, de a cselekvési terv még várat magára. Az idei parlamenti évad végéhez közeledve, az általam képviselt Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elmúlt években befektetett munka tekintélyes része semmivé lehet. Megtudja-e erősíteni biztos asszony, hogy a cselekvési terv készen van? Kijelentheti-e, hogy a szöveg az elkövetkező hetekben nyilvánosságra kerül, és így a Parlamentnek megadatik javaslatai véglegesítésének a lehetősége, amint arra utalás történik az Európai Parlament által 2008 júliusában elfogadott, „A városi mobilitás új kultúrája felé” című, Rack képviselő úr által beterjesztett határozatban?

Vassiliou asszony, a városi mobilitás kétségkívül a településeket érintő kérdés, és ezért a helyi hatásköröknek a nemzeti vagy közösségi kompetenciákkal szemben elsőbbséget kell élvezniük. Ez azonban nem értelmesebb, úgy, hogy e kérdés rendezéséből mindenféle nemzeti vagy közösségi beleszólást ki lehet zárni. Ki másnak, ha nem az Európai Uniónak lehet és kell eldöntenie, hogy milyen szerephez jusson a Közösség a kérdésben? Kinek lehet és kell meghatározni a szubszidiaritás elvéből következő korlátokat ezen a területen?

A Bizottság – és így az EU – megkerülése ebben a témában semmiképpen sem segíti a városi közlekedés és a polgárok mobilitási problémáinak megoldását, ahogy nem mozdítja elő a városi légszennyezés kezelését sem. Mint tudjuk, a CO₂-kibocsátás 40%-áért a városi közlekedés felelős, és a fennmaradó közlekedési légszennyezés 70 %-a is a városi forgalomhoz köthető. A túltelenség nem segíti elő a közlekedésbiztonság problémáinak megoldását sem. Tudjuk, a halálos balesetek 50%-a a városokban történik. De nem oldja meg azon fogyasztók, kevésbé mobil polgárok gondjait sem, akiknek mobilitása a városi közlekedéstől függ.

Elfogadhatjuk-e, hogy eltérések legyenek a tagállamok között? A városok között a városi környezetvédelem szintjében? A városi közlekedésbiztonság szabványaiiban? A polgárok mobilitásának mértékében? Nem olyan alapjogok ezek, amelyek valamennyi európai számára történő biztosítását az Uniónak elő kell segítenie?

Ha igen, akkor szabványokat, egységes minimum-célkitűzéseket kell megszabnunk, a legjobb gyakorlatokkal és pénzügyi ösztönzőkkel egyetemben. A lépések összehangolására és előremutató projektekre, megbízható és összehasonlítható statisztikák kialakítására és elérhetővé tételére van szükségünk.

Amennyiben ezt az Unió felvállalja, nem segíti-e ezzel azon kiegészítő megoldások végrehajtását, amelyeket a tagállamok és a helyi közösségek teljes joggal védelmeznek? Vassiliou asszony, ön ugyan számos meggyőző érvet sorakoztat fel a késedelem indoklásaként, igazolva, hogy miért nem tudták eddig a városi mobilitásról szóló cselekvési tervet bemutatni. Amennyiben kötelezettségvállalásuk teljesítésének kudarcba fulladását igazolni kívánna, mielőtt megtenné ezt, kérem, tegye fel önmagának a kérdést, hogy indokai valóságosak-e, vagy csak banális kifogások! Vassiliou asszony, ne kövesse a mostanában oly népszerű gyakorlatot, ne hivatkozzon arra, hogy a Bizottság, annyira félt a tagállamok megzavarásától, hogy végül lemondott az európaiak gondjainak orvoslásáról! Ez öngyilkos politika lenne a sikeres francia elnökségi időszak után korántsem megerősödött intézmény, a Bizottság számára.

Teljesítés, teljesítés, teljesítés! Ez az, amit az európai polgárok akarnak. És ez az egyetlen ok, amiért – megítélésem szerint – készek, vagy legalábbis készek lehetnek intézményeinket barátságosabban szemlélni. A városi mobilitási terv, ha csak apró példa is, valóságos segítséget jelenthet ennek a sokkal nagyobb problémának a megoldásában.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, mindenekelőtt szeretném közvetíteni Tajani alelnök úr sajnálkozását, hogy egy igen fontos japán útja miatt nem lehet ma körünkben.

Hadd térjek közvetlenül a tárgyra. A Bizottság továbbra is teljes mértékben elkötelezett a városi mobilitásra vonatkozó uniós politika kidolgozása mellett, hiszen meggyőződésünk, hogy noha a városi mobilitás kérdésében a felelősség elsődlegesen a helyi, a regionális és a nemzeti hatóságokat terheli, bizonyos területeken az európai szintű fellépésnek lenne hozzáadott értéke.

Noha minden város eltér a többitől, közös kihívásokkal is mindannyian szembe kerülnek. A városi mobilitással kapcsolatos problémák jelentősek, és számuk folyamatosan emelkedik. Sok polgárt és vállalkozást érintenek, akik és amelyek közlekedésbiztonsági gondokkal találják szembe magukat, a tömegközlekedési eszközök használata gondot jelent, megszenvedik az utak telítettségét és a dugókat vagy egészségügyi panaszaiuk támadnak a szennyezés miatt. A városi mobilitás jelentőségének alátámasztására hadd említsek néhány adatot: a lakosság 60%-a él a városokban, és itt állítják elő az EU GDP-jének 85%-át. Ugyanakkor a városokban keletkezik a CO₂-kibocsátás 40%-a, és minden három közúti baleset közül kettő városi területen belül következik be. Végül az uniós állampolgárok egyik legfőbb, mindennapi gondját azok a torlódások jelentik, amelyek évente az EU GDP-jének 1%-ába kerülnek.

Ezért a fenntartható városi mobilitás kulcseleme az éghajlatváltozással, a gazdasági növekedéssel és az utak biztonságával kapcsolatos céljaink megvalósításának. A Bizottság ezért indít 1995 óta a legjobb gyakorlatok elterjesztésének céljával akciókat ezen a területen. Ennek az erőfeszítésnek a tetőpontját a rendkívül sikeres, 2000-ben megkezdett CIVITAS program jelentette.

A 2007-es „Egy új városi mobilitási kultúra felé” elnevezésű zöld könyv több olyan tág területet határozott meg, ahol uniós szinten nyílik mód kiegészítő akciók indítására a városok zöldebbé és biztonságosabbá, a városi közlekedés hatékonyabbá és egyszerűbben elérhetővé tételének érdekében.

De mi is tehető pontosan uniós szinten? Segíthetjük a helyi hatóságokat az uniós politikák végrehajtásában, az uniós források leghatékonyabb felhasználásában. Az újszerű elgondolásoknak az Európai Unió egészében való megismertetése és másolása lehetővé teszi a hatóságok számára, hogy több és jobb eredményt érjenek el, alacsonyabb költségek mellett.

Előmozdíthatjuk az új technológiák piacának kialakulását, például a tisztább, energiatakarékosabb gépjárművek esetében, valamint összehangolt szabványok elfogadását elősegítve az új technológiák széleskörű piaci bevezetését is támogathatjuk. Végül az Unió olyan megoldások felé irányíthatja a hatóságokat, amelyek interoperábilis jellegűek, és segítik az egységes piac problémamentesebb működését.

A Bizottság a továbbiakban is cselekedni fog, mert az érintettek nagy többségéhez hasonlóan magunk is úgy véljük, hogy az uniós szintű munka révén igen sokban járulhatunk hozzá a helyi, a regionális és nemzeti szinteken folyó kezdeményezésekhez.

Hadd válaszoljak most kérdésére, hogy miért is késett eddig a városi mobilitásról szóló cselekvési terv elfogadása. Sajnos a feltételek 2008 végéig nem voltak alkalmasak a Bizottság átfogó cselekvési tervének elfogadására.

Kollégám, Tajani alelnök úr, azonban szeretné biztosítani önt arról, hogy ő – a szubszidiaritás és az arányosság elvét is szem előtt tartva – továbbra is elkötelezett a cselekvési terv elfogadása, és a városi közlekedésre vonatkozó uniós politika kialakítása mellett. Ennek keretében a Bizottság nem törekszik egy mindenkire egyformán ráhúzható megoldást találni. Ellenkezőleg, olyan eszközrendszert kívánunk kialakítani, amelyben – rövid- és középtávú gyakorlati programokkal egyetemben – olyan eszközöket adunk a városok kezébe, amelyek révén egységes rendszerben kezelhetik a városi mobilitáshoz kapcsolódó meghatározott kérdéseket. Ezután pedig a helyi hatóságok dolga lesz a céljaikkal és igényeikkel leginkább összhangban álló eszközök megválasztása.

Az EU-nak a városi mobilitás kérdésében vállalt stratégiai szerepével kapcsolatos esetleg még megmaradt aggodalmakat figyelembe véve, Tajani alelnök úr arra törekszik, hogy konkrét programok segítségével igazolja az Unió érték- és minőségteremtő képességét az európai városi mobilitás terén. A Zöld könyvhöz fűzött észrevételek, továbbá az érintettekkel folytatott viták alapján számos cselekvési lehetőséget azonosítottunk, illetve indítunk útjára az év hátralévő részében.

Az újszerű megoldásokat és az új technológiák bevezetését szorgalmazandó március végi határidővel pályázatot írtunk ki, amelynek keretében a kiválasztott projektek finanszírozását akár 50%-ban is felvállaljuk. Amikor március táján a tiszta- és energiahatékony teherszállítási eszközök támogatásáról szóló irányelv hatályba lép, kezdeményezni fogjuk egy olyan internet-oldal kialakítását, amelyen keresztül elősegíthetjük a tiszta járművek közös beszerzését.

A különböző stratégiákkal kapcsolatos tájékoztatás és információcsere érdekében április körül olyan weboldal megnyitását kezdeményezzük, amelyen keresztül megismerhetők lesznek a városi mobilitáshoz kapcsolódó jogszabályok és európai források, továbbá a legjobb gyakorlatok. Az érintettekkel együtt áttekintjük a CIVITAS-program jövőjét, valamint azt, miként hasznosítható a CIVITAS keretében finanszírozott akciók révén összegyűlt hatalmas ismeretanyag és tapasztalatkins.

Végül, a fenntartható mobilitási politikákra vonatkozó tudásunk bővítése érdekében tanulmányozzuk majd a zöld zónákhoz kapcsolódó kérdéseket, valamint azt is, hogy milyen lehetőségek nyílnak a tömegközlekedési rendszerek interoperabilitásának fokozására. Tervezzük olyan szakértői hálózat felállítását is, amely a városi útdíjaknak, és a külső költségek internalizálásának kérdéseit vizsgálja.

Meggyőződésem, hogy a cselekvéseknek ez az uniós szinten hamarosan végrehajtandó csomagja szilárd alapot teremt ahhoz, hogy előrelépjünk a városi mobilitás terén.

Reinhard Rack, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, a Bizottság iránti, továbbá személy szerint önnel szembeni legmélyebb tisztelem mellett is azt kell mondanom, hogy ön érdemben nem válaszolta meg Costa bizottsági elnök úr kérdését. Alig burkoltan már korábban utaltak arra – a városi mobilitásról szóló zöld könyvből például már egyértelműen kitűnt –, hogy közös európai megoldást kell találnunk a szinte mindegyik európai várost így vagy úgy, néha igen eltérő, néha igen hasonló módon érintő problémára. Akkor, néhány hónapja, üdvözlöttük ezt a megközelítést, és türelmetlenül vártuk a Bizottság által megígért javaslatokat. De ezek csak nem érkeztek meg. S amennyiben nyilatkozatában elrejtett egy burkolt célzást, akkor azt magam a következőképpen értelmezem: nem lesz átfogó cselekvési terv. Miért?

Ha hiszünk a fülünknek – és mi nagyon sok mindent hallunk ebben a Házban és az Európai Unió más intézményeiben – akkor azt kell látnunk, hogy akad egy vagy talán néhány tagállam, amely aggodalomra ad okot, és ebben az aggodalomban a Bizottság is osztozik sajnos. Ezek indokolatlanul arra hivatkoznak, hogy sérülhet a szubszidiaritás elve. Az Európai Parlament javaslataiban egyértelműen megfogalmazta, hogy nem kívánja a szubszidiaritás elvét megsérteni. Ön ismételtelen kihangsúlyozta, hogy Önök nem terveznek mindenkire egyformán alkalmazandó tervet benyújtani. Az, hogy nem terjesztenek be semmiféle tervet, ennek ellenére nem jelent megoldást. Igenis, szülessen meg e terv, teljesítsék ígéretüket! A Bizottság újráválasztását nem a semmittevés szavatolja, sem nem az, hogy nem sértenek meg egy vagy több tagállamot. Az újráválasztást az biztosítja, ha valami célszerű kerül betervezésre, bemutatásra!

Gilles Savary, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, az előbbieken biztos asszony támogatásáról biztosította az Európai Parlamentet a kérdés kapcsán tervezett lépésének vonatkozásában. Éppen az imént fejtette ki, hogy nyilvánvaló okok, így a városi közlekedésnek a közlekedési ágazatban elfoglalt fontos helye, továbbá az európai éghajlatváltozási tervekben foglalt célkitűzések miatt az Európai Unió nem engedheti meg magának, hogy érdektelenséget tanúsítson a városi közlekedés témájában. Barrauld úr Önöket megelőzve kezdeményezte egy cselekvési terv ígéretét is magában hordozó zöld könyv kidolgozását. Ezért önök ma nem tehetik meg, hogy megtagadják ennek cselekvési tervnek az elkészítését,

és nem adhatják nekünk azt a magyarázatot, hogy önök bármiféle parlamenti vita és parlamenti ellenőrzés, továbbá bármiféle nyilvánosság nélkül, csendben megvalósítják az abban foglaltakat.

Ezzel is magyarázható, hogy sikerült megszereznem képviselőtársaim támogatását ahhoz, hogy az Európai Parlament, a szokásostól teljesen eltérő utat bejárva, saját kezdeményezésű jelentésként – még a választásokat megelőzően – elkészítse azt a cselekvési tervet, amelyet önök nem akartak kidolgozni. Emiatt képviselőtársaimnak, de különösen a jelentés megalapozása során óriási munkát végző Rack úrnak, hálával tartozom. Ez a teljes mértékben szokatlan kezdeményezés tekintélyes politikai jelentőséggel bír majd, mivel olyan kérdéseket érint, amelyekre az új közlekedési biztosnak kell válaszolnia a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság előtti meghallgatásakor, és e tekintetben komoly súllyal esik majd a latba személyének európai parlamenti elfogadásakor. Ugyanakkor sajnálatosnak tartom azt, hogy az Európai Bizottság meghajol valamely tagállam bármilyen, akár légből kapott tiltakozása előtt.

És éppen mivel ennek a lassú intézményi átalakulásnak a láttán aggodalmat érzünk, ez teszi jogossá elszántságunkat, hogy magunk között egy cselekvési tervet vitassunk meg, terjesszük Önök elé, és biztosítsuk, hogy a következő közlekedési biztos egyértelműen elkötelezze magát a terv alapján az elkövetkezőkben megtett lépések folytatása mellett – mert a Bizottság lemondott a közösségi kártya kijátszásáról, és elfogadta a kormányközi működést alapelveként.

Jean Marie Beaupuy, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, az ön tiszttségének és személyének kijáró tisztelet dacára, ha szabad, két dolgot szóvá tennék beszédével kapcsolatban. Ön megpróbálta kikerülni a kérdést, és egy egyensúlyozó mutatványt prezentált nekünk.

Ön feltárta előttünk, milyenek is lesznek a cselekvési tervben majdan megjelenő különböző fejezetek. Úgy hiszem, képviselőtársaim és magam is örülhetünk annak, hogy javaslataink többsége ennek során említésre került. Viszont ez bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy a Bizottságon belül önök birtokában vannak mindazon tudásnak és információknak, amelyek szükségesek a cselekvési tervnek minden részletében való közzétételéhez.

Úgy gondolom, négy magyarázata lehet a beszéd második részét bevezető első mondatának, amely – ha jól értem a fordítást – azt mondja, hogy a feltételek nem kedvezők.

Az első eshetőség az, hogy a Közlekedési Főigazgatóság nem rendelkezik elegendő technikai információval. A zöld könyv kapcsán Barrot úr által közölt részletek azonban éppen ennek az ellenkezőjét látszanak igazolni. Tehát azt, hogy a Bizottság igenis megfelelő technikai információval rendelkezik.

Második eshetőség: Ön szerint a feltételek nem kedvezőek. Akad olyan tagállam, amely ellenzi e tervet? Amennyire tudom, biztos asszony, a Bizottság független a tagállamoktól. Egyetlen pillanatra sem feltételezem, hogy Önök engedtek volna bizonyos tagállamok nyomásának.

Harmadik eshetőség: véleménykülönbség áll fenn talán a Bizottságon belül, amely megakadályozhatná, hogy ezt a cselekvési tervet élénk terjesszék? Nagyon remélem, hogy nincs erről szó!

A végső lehetőség: elutasítják talán a kérdés megvitatását a jelenlegi Európai Parlament előtt, hogy a téma a következő évre halasztódjék? Tekintve azokat a kitűnő jelentéseket, amelyek a zöld könyv szövegezése során megalapozták kiváló kapcsolatainkat Barrot alelnökkel, erre gondolni sem merek.

Biztos asszony, néhány hétre vagyunk a választásoktól. Ez a cselekvési terv, véleményem szerint, kiválóan példázza polgáraink számára azt, hogy – miközben tiszteletben tartjuk a szubszidiaritás elvét – Európa igenis érzékenyen válaszol egészségügyi problémákra, és mindazokra a kérdésekre, amelyeket ön is számba vett.

Nagyon sajnálom, hogy ennyit késlekednek, és, mint képviselőtársaim is, remélem, hogy amilyen gyorsan csak lehet, orvosolják e problémát!

Michael Cramer, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az állandó késlekedés és az ön válasza, biztos asszony, egyaránt elfogadhatatlan. Kifutunk az időből.

A városi közlekedésnek kulcsszerepe van az éghajlatváltozás problémakörében. A városi üvegházhatású gázok kibocsátásának 70%-ért felelős. Az Unió csak akkor lehet sikeres saját éghajlatvédelmi céljainak elérésében, ha módosít közlekedéspolitikáját. E téren a legnagyobb lehetőségek a városokban rejlenek, mivel a gépkocsikkal városokon belül megtett utazások 90%-a hat kilométernél rövidebb, ez pedig olyan távolság, amelyet könnyedén meg lehetne tenni vasúton vagy buszon, esetleg biciklivel vagy gyalog.

Remélem, hogy a Bizottság arra használta fel késlekedést, hogy átgondolja, miként is segítheti hatékonyan az EU a kormányokat és a városokat! Lényegében semmiféle európai hozzáadott értékkel nem érvényesül,

ha a vonatkozó jelentés olyan homályos és olyannyira nem bír kötelező jelleggel, mint a zöld könyv és a Rack-jelentés.

Mi, zöldek, azt kérjük, hogy az uniós társfinanszírozás rendszerét alakítsuk át, tegyük környezetbaráttá. Mostanáig az uniós pénzek 60%-át útépitési projektekre költöttük, és mindössze 20% jutott a tömegközlekedésre és a vasútra. Azt kívánjuk, hogy – amint ez az első vasúti szabályozás-csomagról szóló, az EP által elfogadott jelentésben megjelenik – legalább 40%-ot fordítsunk a vasútfejlesztésre.

Másodszor, azt akarjuk, hogy csak olyan esetekben kerülhessen sor közösségi finanszírozásra, ha a városok fenntartható mobilitási terveket nyújtanak be. Harmadszor, 30 km/órás általános sebességkorlátozás bevezetésével fokozni szeretnénk a közúti biztonságot. Ugyanakkor meghagynánk a városoknak azt a lehetőséget, hogy egyes utakon saját hatáskörben magasabb sebességet is engedélyezhessenek.

Ez nemcsak az éghajlat szempontjából kedvező, de csökkenti a balesetek számát is. Évente, ugyanis negyvenezeren halnak meg az európai utakon.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Nyilvánvalóan igen sajnálatos, hogy késik mind e dokumentum, mind a cselekvési terv közreadása. Ne felejtjük el, hogy Európa lakosságának jelenleg 70%-a él városokban, és nekünk arra kell törekednünk, hogy a lehető leggyorsabban olyan tömegközlekedést biztosítsunk, amely miközben az elérhetőség, a biztonság, és különösen a megbízhatóság magasabb fokát jelenti, egyben erőteljesebb környezet-tudatosságot is tükröz. Ennélfogva az az elvárásom, hogy a megjelentetett dokumentumban ne csak új irányvonalak fogalmazódjanak meg, de kerüljenek értékelésre az olyan új megfontolások és intézkedések is, mint amilyen a közlekedés egészség-orientáltabb formáinak támogatása, így a biciklizés és a gyaloglás is. Ekkor az egyes közösségek az eszközök közül kiválaszthatják önmaguk számára a leginkább kívánatos és megfelelő változatokat. Úgy vélem, legyen ez alapvető megközelítésünk. Ehhez támogatást is kell biztosítanunk, természetesen a strukturális alapokból, méghozzá oly módon, hogy az kívánatos céljainkat szolgálja.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Igen nagymértékben egyetértek az előttem felszólalókkal. Ma, ebben a korban, a városi környezet meghatározó szerephez jut életünkben. Azonban nemcsak a városban és nagyobb településeken lakók életében.

A Bizottságnak „A városi mobilitás új kultúrája felé” című zöld könyvében közreadott adatai világosan mutatják, hogy az európaiak 60%-a városi környezetben él, és ezek a körzetek adják az európai GDP nagy részét. Ezeket a statisztikákat Vassiliou asszony is említette.

Ezek az adatok nem módosultak az elmúlt hónapokban, és nekünk valóban számolnunk kell a nagyvárosi közlekedési torlódások mind jelentősebb gondjával, a mindmáig sürgető kérdést jelentő környezetvédelmi válsággal, amint nem feledkezhetünk el a Parlament éghajlatváltozási csomaggal kapcsolatos közelmúltbeli erőfeszítéseiről sem.

Az Európai Unió regionális politikája keretében történtek már lépések a városi mobilitáshoz kapcsolódóan, és az uniós finanszírozás számos formája ismert: a jelenlegi parlamenti ciklusban 2 milliárd eurót használtunk fel a Regionális Fejlesztési Alap révén, és megközelítőleg 8 milliárdos előirányzatot tartalmaz a 2007-2013-as pénzügyi időszak. A Kohéziós Alapból ugyancsak támogatható e tevékenység.

Úgy vélem tehát, hogy valóban fontos az Unió számára a szubszidiaritás elvét, a tagállami és a helyi testületek jogköreit természetesen tiszteletben tartó közös politika, átfogó cselekvési terv elfogadása. Az ebből nyerhető előnyök egyértelműen megmutatkoznak, és nehezen érthető, hogy egy ilyen horderejű terv miért is nem került korábban közreadásra.

Ezt az álláspontot fejezi ki a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság elnökének, a Regionális Fejlesztési Bizottság által támogatott szóbeli választ igénylő kérdése. Tekintettel azon tényezőre, hogy lassan a parlamenti ciklus végéhez érünk, remélem, hogy sor kerül a téma átgondolására, a Bizottság pedig valóban közzéteszi a várhatóan igen pozitív hatással bíró, a „Városi mobilitásról szóló cselekvési tervet”!

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, biztos asszony! Egyértelmű, hogy a városi közlekedéshez kapcsolódó kérdések mind gazdasági, mind környezetvédelmi megfontolásokból igen jelentősnek tekinthetők. Ehhez nem férhet kétség, ez aligha vitatható.

Ettől eltérő természetű gondok jelentkeztek azonban az Európai Parlamentnek a zöld könyv szövegével kapcsolatos munkája során. Ezekre már történt utalás, és közülük számos érinti a helyi hatóságok, a nemzeti hatóságok és az európai szintű hatóságok közötti hatáskör-megosztás kérdését. Ennek kapcsán kétségek

merültek fel, hogy vajon az Európai Uniónak bele kell-e avatkoznia helyi ügyekbe, vagy ezeket a nemzeti és helyi hatóságokra kellene bízni.

Ezzel összefüggésben szeretném a Ház figyelmét felhívni arra a tényre is, hogy e vita folyamán felvetődött az a kérdés is, miszerint a zöld könyv elvezet-e a városok számára segítséget jelentő cselekvéshez is, vagy csak olyan lépéseket eredményez, amelyek bizonyos intézkedések meghozatalára kötelezik e városokat? Egyetértés született abban, hogy az elfogadott intézkedések legyenek támogató jellegűek, azaz terjedjenek ki a segítségnyújtásra is. Most, a késedelemre való tekintettel a következő kérdés vetődik fel: mi volt az Európai Bizottság célja a zöld könyv előterjesztésével? Mik voltak hosszú távú tervei? Valóban szeretne csatlakozni a markáns lépésekhez, vagy mindössze a kérdéskörrel összefüggő véleményeket szeretne volna megismerni?

Az események fényében, nekem úgy tűnik, hogy a kezdeti, igen szkeptikus magatartását követően, a Bizottság tekintélyes mértékben lelassította munkájának folytatását, és még most sem döntötte el, hogy miként haladjon tovább a megkezdett munkában. Elérkezett az egyértelmű döntések ideje!

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Szeretnék csatlakozni a képviselőtársaim által elmondottakhoz. Biztos asszony, válasza engem is igen kiábrándít. Ön azt állította, hogy a Bizottság – természetes módon – majd számos javaslattal él a városi mobilitást témájában. Ez persze magától értetődő, de ha engem kérdez, azt válaszolom, hogy mi nem ezt kértük. Amit kívánunk, az egy összefüggő jövőkép, egy cselekvési terv, amely részletekbe menően eligazít a Bizottság által az elkövetkező években elindítandó intézkedéseket és javaslatokat illetően. Olyan tervet akarunk, amelyet megvitathatunk, de nemcsak magunk között, hanem a közvéleménnyel és bármely érdekelt és érintett féllel.

Következésképpen szeretném felkérni Önt, hogy a fentieket jelezze kollégáinak, ragaszkodjon ahhoz, hogy e vitát követően bizonyos kérdéseket vizsgáljanak felül, és nagyon gyorsan, a választások előtt, de mindenképpen azelőtt, hogy e Parlament nyárra berekesztené munkáját, álljanak elő javaslatokkal!

Amint azt már előttem a képviselőtársak számtalan alkalommal kifejtették, a városi mobilitás olyasvalami, amely mindenkit érint Európában. Minden városunkban szembe kell néznünk a mobilitás kérdésével. Európai szinten az Unió igen pozitív szerepet vállalhat fel e kérdés és a kapcsolódó gondok megoldásában: mint az új technológiákba való beruházó, olyan testület, amely az új technológiai normákat lefekteti és ismértté teszi, mint az a hatóság, amely valóban a legjobb helyzetben van új elgondolások és gyakorlatok elterjesztésére, amely tartalommal töltheti meg a mobilitási terveket, amely új pénzügyi mechanizmusokat kezdeményezhet stb.

Ennek fényében, határozottan elvárom a Bizottságtól, hogy vizsgálja felül válaszát, és rövidesen álljon elő cselekvési tervvel!

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) A városi mobilitásról szóló cselekvési terv parancsoló szükségszerűséget jelent az európai városi közösségek számára. Az európai polgárok 67%-a várja el, hogy ezen a területen európai politikai szülessen.

Milyen választ is adhatunk az európai polgároknak?

A városi forgalmi torlódásokból származtatható költségek megközelítőleg az európai GDP 1%-ára emelkednek. A szennyezettségi szintnek a városi környezeten belüli leszorításához és a torlódások számának mérsékléséhez be kell ruháznunk a tömegközlekedésbe, és az intelligens közlekedési rendszerekbe.

A múlt évben elfogadtuk a zöld gépjárműveknek a tömegközlekedésen belüli fokozott felhasználásáról szóló jelentést.

Prága az a főváros, amely példát mutatott azzal, hogy az elmúlt évben, állami segítséggel zöld buszokat vásárolt tömegközlekedési rendszere számára.

Felszólítom a Bizottságot, hogy a strukturális alapok felhasználásához kapcsolódó félidős értékelésében fordítson megfelelő figyelmet a városi mobilitás kérdésre!

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, őszintén köszönöm Önöknek a felszólalásokat! Természetesen minden aggodalmukról beszámolok Tajani alelnök úrnak, akiről tudom, hogy továbbra is elkötelezett ezen ügy mellett.

A cselekvési terv ténylegesen szerepel a Bizottság 2009. évi munkaprogramjában, és tudom, hogy Tajani alelnök úr személyesen is elkötelezett a cselekvési terv kidolgozása mellett. Ennélfogva semmi kétségem, hogy az Önök által kifejtett gondolatokat igen komolyan figyelembe veszi majd. Tudom, hogy a hatásvizsgálat

már elkészült, és – amint mondtam – a cselekvési terv szerepel jogalkotási programunkban és remélhetőleg ebben az évben előrelépésekre kerül sor.

Elnök. – A vitát berekesztem.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), írásban. – (PL) A 2007-es zöld könyvben a Bizottság rámutatott, hogy jogosan folyik vita arról, hogy – a szubszidiaritás elve alapján – szükséges a Bizottság részvétele a tagállami városokban mind markánsabbá váló mobilitás kérdésének rendezésében. A szubszidiaritás elve szerint az Unió csak akkor cselekszik, ha erre feltétlenül szükség van, illetve közreműködése értéknövelő módon egészíti ki a tagállami intézkedéseket. A szubszidiaritás elvének alkalmazásával azt kell biztosítani, hogy a döntések a polgárokhoz lehető legközelebb szülessenek. E cél akkor érhető el, ha folyamatosan ellenőrizzük a közösségi szintű intézkedések indokoltságát a nemzeti, a regionális, és helyi szinteken meglévő lehetőségekhez képest. Az uniós intézmények helyi szintű ügyekbe történő bevonása jogszerűségének meghatározásával összefüggő tagállami szerep tovább erősödik a jelenleg ratifikációs szakaszánál tartó Lisszaboni Szerződés révén.

A lehetséges fellépésről szóló, és a mostani vita tárgyát képező intézkedéscsomag célja az, hogy javítson a városi agglomerációkon belüli mobilitás, valamint az intelligens közlekedési rendszerektől külön kezelt innovatív technológiák szintjén. Az itt megmutatkozó szinergiát fel kellene használni a két terület összekapcsolódásának erősítésére, hogy ezáltal felgyorsuljon a közúti közlekedés folyamata, és maga a közlekedés kényelmesebbé váljon. Az egyéb előnyök közé sorolhatjuk az utazási feltételek javulását, a rövidebb közlekedési időt, az energiatakarékosságot, az alacsonyabb kibocsátást, a közlekedési flották irányításának, továbbá az útfelület karbantartásának és felújításának csökkenő költségét. A közlekedésbiztonság is javulhat.

A fentiek fényében a Bizottság városi mobilitásról szóló cselekvési tervét a Lisszaboni Szerződés ratifikációs folyamatának lezárása és a cseh elnökség programjának végrehajtása alapozhatja meg. Utóbbi ugyanis prioritásként kezeli az Unió belső közlekedési piaca működésének javítását.

16. Műsorszolgáltatási közlemény felülvizsgálata – a közszolgálati műsorsugárzás állami támogatása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont, a Visser úr, Belet úr és Hieronymi asszony által, a Kulturális és Oktatási Bizottság nevében a Bizottsághoz intézett, „A műsorszolgáltatási közlemény – a közszolgálati műsorsugárzás állami támogatása” felülvizsgálatát érintő, szóbeli választ igénylő kérdés (O-0102/2008 – B6-0495/2008).

Cornelis Visser, szerző. – (NL) Elnök asszony, biztos asszony! Sajnálatos, hogy Kroes asszony balesete következtében ma nem lehet körünkben. Megradagnám az alkalmat, hogy őszintén mielőbbi gyógyulást kívánjak neki. Még akkor is, ha politikailag alapvetően ellenzem a nemzeti közszolgálati műsorsugárzásba való beleszólását.

Múlt csütörtökön Hieronymi asszonnyal és Belet úrral egyeztetést szerveztem az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoportja számára a Bizottságnak a közszolgálati műsorsugárzással kapcsolatos közleménye kapcsán. Elmondhatom, hogy mind a szakmai, mind a tagállami érdeklődés tekintélyes volt. Még a Versenyjogi Főigazgatóság is nagy számban képviseltette magát. Nyilvánvaló, hogy ott e témát kiemelten kezelik. A főigazgatóság vezetője, a testület tagjaként, egész délelőtt jelen volt.

Elnök asszony! A Bizottságnak a közszolgálati műsorsugárzás felülvizsgálatára vonatkozó javaslata, jelenlegi formájában elfogadhatatlan. A közszolgálati műsorszolgáltatók kritikus szerepet töltenek be a kulturális sokszínűség, a nyelvi sokszínűség és a média változatossága védelmében. Határozottan ellenzem a Bizottság terveit. Először is azért, mert fel kell fognunk, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók kizárólagos nemzeti hatáskörbe tartoznak, következésképpen azok politikáját a nemzeti hatóságoknak, és nem az Európai Bizottságnak kell meghatározni. Ezt egyértelműen szentesíti az Amszterdami Szerződéshez kapcsolódó, a közszolgálati műsorsugárzásról szóló jegyzőkönyv is. A tagállamok az általuk megfelelőnek tartott módon szervezik és finanszírozzák a közszolgálati műsorszolgáltatókat. Kroes biztos asszony tervei súlyosan aláássák a szubszidiaritás elvét, a tagállamok mozgásszabadságát, és azt az európai beavatkozással helyettesítik. Igen meglepő számomra, hogy liberális szellemiségű biztosként Kroes asszony ezen út követése mellett döntött.

Másodszor, elbizonytalanít a független felügyelet által végzett előzetes piaci vizsgálat bevezetésére vonatkozó javaslat. Ez ugyanis tekintélyes segítséget jelent a kereskedelmi csatornáknak. Valóban ezt akarjuk? A piaci felmérés elkerülhetetlenül növeli a papírmunkát. Igencsak kérdéses, hogy a kisebb műsorszolgáltató társaságok képesek lesznek-e a munkaerővel kapcsolatos többletigényt kielégíteni? És ki fizeti a többletköltségeket? A műsorszolgáltatóknak kell a számlát állniuk? Vagy talán az adófizetőknek? Ez a kezdeményezés nem kivitelezhető a kisebb tagállamokban. Ráadásul a vizsgálat túlságosan is részletekbe menő, és a javaslat nem híján van a rugalmasságnak. Ennek az a következménye, hogy a tagállamok már nem tudnak olyan politikát és eljárásokat követni, amelyek beágyazhatók a nemzeti rendszerükbe. Emellett igencsak megkérdőjelezhető, hogy a piaci hatások előzetes felmérése és az új szolgáltatások állami értékelése nem nyújt-e túl nagy kezdeti előnyt a kereskedelmi versenytársaknak?

Harmadszor, aggodalommal tölt el a javaslat, mivel a közszolgálati műsorsugárzási rendszerek korántsem teljesen azonosak az egyes tagállamokban. Érvényesülnek technológiai különbségek, eltérések a műsorszórási rendszerekben, szervezetekben, hatáskörben. Nyelvi és kulturális tekintetben is jelentkeznek különbségek. A jelentésben javasolt „mindenkire ráhúzható” szabály nyilvánvalóan ebben az esetben nem működik. A javaslat nem számol ezzel.

Miután ismertettem a szívemet nyomó aggodalmam, szeretném röviden ismertetni mi is történt a PPE-DE képviselőcsoport által szervezett múlt csütörtöki egyeztetésen, ahol a Bizottság hozzáállása igen kedvező volt. A Bizottság elismerte, hogy javaslatai túlságosan is részletekbe menőek, és a megfogalmazás is még szerkesztésre szorul. A főigazgató arról tájékoztatót, hogy lehetséges a végleges közlemény március 5-e utánra halasztása, amely napon a Kulturális, Média és Sport Bizottság a tárgyban a második meghallgatást szervezi. Amint a főigazgató kifejtette, a meghallgatást követően elképzelhető – az új ismeretekre alapozva – új bizottsági szövegváltozat kialakítása, még mielőtt végleges közleményét előterjesztené. Ezt kiváló eredménynek tekintem.

Megértheti elnök asszony, hogy ezeken az ígéreteken kellemesen meglepődtem. Ez végül is azt jelenti, hogy a Bizottság felnyitja szemét, és kész az ágazati, a tagállami és a parlamenti hangokra odafigyelni. Bravó!

Szeretnék még pár kérdést feltenni a Bizottságnak. Mindenekelőtt, kitart-e a Bizottság az előzetes, részletes, egy független felügyelettel elvégzettetni kívánt piaci vizsgálata mellett? Ezt a kérdést továbbíthatná Kroes biztosnak is! Vagy kész-e a Bizottság feladni a független felügyeletre vonatkozó elképzelését, az előzetes piaci vizsgálatot, vagy ragaszkodik ahhoz jelenlegi formájában?

Másodszor, miként szavatolható a technológiai semlegesség? Nem azt sugallja-e a javaslat, hogy megkülönböztetésre kerül sor a jelenlegi közszolgálati műsorsugárzó társaságok és az új médiaszolgáltatók között?

Harmadszor, kapcsolódva a versenyjogi főigazgató megjegyzéséhez, kész-e a Bizottság arra, hogy az új információk tükrében új javaslatot dolgozzon ki?

Negyedszer, mit tervez tenni a Bizottság az Elsőfokú Bíróságnak a dán TV2-ügyben hozott ítéletével? Beilleszti-e azt az új javaslatba? Amennyiben nem, akkor miként kerül sor az ítélet végrehajtására?

Utolsó kérdésem, hajlandó-e a Bizottság a Parlamentet is bevonni a nyomon követési folyamatba, és további megbeszéléseket folytatni a Parlamenttel?

Szeretném hinni, hogy kiváló együttműködés alakul ki az Európai Parlament, az Európai Bizottság és a tagállamok között, amelynek révén a közlemény végleges változata kidolgozhatóvá válik.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Amint az már említést nyert, kollégám, Kroes asszony kisebb balesetet szenvedett, és ezért nem lehet itt velünk.

2008. november 4-én a Bizottság – január 15-i határidővel – konzultációs céllal, közzétette új műsorszolgáltatási közleményének tervezetét. Mi komolyan is vesszük a széleskörű konzultáció folyamatát. A Parlament Kulturális és Oktatási Bizottsága március 5-ére ütemezett be meghallgatást, és amint erre már történt utalás, az EPP-DE képviselőcsoport múlt hét csütörtökén már rendezett hasonló meghallgatást Philip Lowe, a versenyjogi főigazgató jelenlétében.

Számunkra fontos a Bizottság és a Parlament közötti párbeszéd. Készek vagyunk meghallgatni Önöket, és válaszolni kérdéseikre. Azt is tudjuk, hogy a Parlament 2008 szeptemberében egyetértett azzal, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatóknak nyújtott állami támogatás nyújtásakor biztosítani kell, hogy e támogatás betöltse azt a szerepet, amelyet egy dinamikus környezetben attól el lehet várni, és közpénzek felhasználására

ne politikai vagy gazdasági megfontolások alapján kerüljön sor. Ez egybeesik a mi megfontolásainkkal is, hiszen mind a közszolgálati, mind a magán műsorszolgáltatók fontosak. A műsorszórás kettős rendszere adhat választ az európai médiakörnyezet kérdéseire, és ezt nekünk minden fórumon védelmeznünk kell.

A műsorsugárzásról szóló közleménytervezet tehát a Bizottság által, a 2001-es közlemény óta meglévő állami támogatási gyakorlat megszilárdítását célozza. A tervezet biztosítja, hogy szabályainkban tükröződjön a gyorsan változó új médiakörnyezet. A közleményben foglaltak korszerűsítésével az átláthatóságot és jogbiztonságot kívánjuk fokozni. A közlemény-tervezet egyértelművé teszi, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók minden médiafórumon audiovizuális szolgáltatóként lépnek fel, de a magánállomásoknak is elegendő terük lesz ahhoz, hogy a piacon maradjanak. Ezt az ún. amszterdami vizsgálat garantálja, amely kiegyensúlyozza a nemzeti szintű, államilag finanszírozott médiaszolgáltatások értékeit és kedvezőtlen hatásait.

Miért van szükségünk ezekre a vizsgálatokra? Mert ezeknek a vizsgálatoknak nemzeti szinten való elvégzése elkerülhetővé teszi a Bizottság beavatkozását. A Bizottsághoz növekvő számban érkeznek panaszok olyan határesetekről, amikor egy közszolgálati média tevékenységből nem tűnik ki világosan, hogy az értéket biztosít-e a polgárok számára, miközben a piaci hatás egyértelműen érzékelhető. A Bizottság úgy véli, hogy ebben a szektorban az ismétlődő beavatkozások nincsenek összhangban a szubszidiaritás szellemével. Ezért is szeretnénk azt, ha a tagállamok átvállalnák az államilag finanszírozott médiaszolgáltatások piaci hatásának ellenőrzéséhez kötődő bizottsági felelősség egy részét.

Az amszterdami vizsgálat szavatolja, hogy az új közszolgálati műsorsugárzási szolgáltatások kielégítik majd a nézők és hallgatók társadalmi, demokratikus és kulturális igényeit, miközben minimálisra csökkentik az állami támogatások miatt a magántársaságokat érintő hátrányokat. Nem fogadhatjuk el azt, hogy az amszterdami vizsgálatok indokolhatatlan adminisztratív terhet jelentsenek. Természetesen minden vizsgálat munkával jár, de az általunk igényelt minimális erőfeszítés ésszerű és szükséges. Először, a próbát kizárólag a fontos és valóban új szolgáltatások esetében kell elvégezni. E területen, egyébként, tervezetünk nagy szabadságot biztosít a tagállamoknak. Valamennyi tagállam maga döntheti el, hogy egy új audiovizuális szolgáltatás megéri-e a vizsgálatokat. Másodszor, a tervezet kivonja a kísérleti projekteket a vizsgálat alól. Tehát a közszolgálati műsorszolgáltatók, minden előzetes vizsgálat nélkül, bátran próbálkozhatnak új eszközökkel. Harmadszor, a tervezet teljes szabadságot biztosít a tagállamoknak a vizsgálatához szükséges eljárások és intézmények legmegfelelőbbjének kiválasztásában. Végül érdemes megemlíteni azt is, hogy olyan kisebb tagállamok, mint Belgium és Írország, már élt ilyen vizsgálatokkal. Az ezekben az országokban meglévő megoldások arányosak a rendelkezésre álló forrásokkal. Miután a vizsgálatok meglehetősen széleskörűek, kizárható a szerkesztői szabadság megsértésének lehetősége. A vizsgálat pusztán azt a célt szolgálja, hogy a közszolgálati műsorsugárzó elégítse ki a társadalom szociális, demokratikus és kulturális igényeit, és eközben piaci hatása ezzel arányos legyen. A szerkesztői függetlenség védelme érdekében a tervezetben nyitva hagytuk annak lehetőségét, hogy bizonyos feltételek között a vizsgálatot maga a közszolgálati műsorszolgáltató végezze el.

Összefoglalásként azt kell mondanom, hogy az amszterdami vizsgálatot lehetőségnek, és nem fenyegetésnek kellene tekinteni. Segít megőrizni a média sokszínűségét az új médiakörnyezetben, mind a kereskedelmi szolgáltatóknak, köztük az online újságoknak, mind a kitűnő közszolgálati műsorszolgáltatóinknak biztosítva a tisztességes versenyt és biztonságot.

ELNÖKÖL: DOS SANTOS ÚR

Alelnök

Ivo Belet, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, jó estét! Először is kérem, továbbítsák jókívánságainkat Kroes asszonynak. Reméljük, hogy gyorsan talpra áll, mert mint hallottuk, félresiklott egy kanyarban a síkos úton. Természetesen bízunk abban, hogy Kroes asszonyt mihamarabb körünkben üdvözölhetjük.

Nyilvánvaló, biztos asszony, hogy egyetértünk abban, hogy Önök, mint Bizottság, most és a jövőben is, az audiovizuális terület valamennyi szereplője számára biztosítsák az akadálymentes játékteret. Tehát mind a közszolgálati, mind a magán műsorszolgáltatóknak. Ez létfontosságú a kiegyensúlyozott kínálatához, és egyben a minőség javát is szolgálja.

A Bizottság által most előterjesztett anyag azonban teljes mértékben, több okból kifolyólag is, ellentétes az előbb elmondottakkal, amint azt Visser úr már világossá tette. Biztos asszony, egy rövid, az Ön által egy perce elmondottakhoz kapcsolódó megjegyzéssel szeretném felszólalásomat kezdeni. Az Ön által számunkra

javasolt piaci vizsgálatot már – más országok mellett – Belgiumban is tesztelték. Ez bizonyos mértékig igaz. De nem teljesen. Ezt a piaci vizsgálatot vagy hatáselemzést már valóban bizonyos tekintetben alkalmazzák, többek mellett maguk a műsorszolgáltatók is, de nem a bizottsági javaslatban meghatározott, hanem attól bizonyos mértékig eltérő formák szerint.

Szeretném megosztani Önnel a javaslatot illető fenntartásaimat. Alapvető ellenvetésem az, hogy a javaslatban foglaltak ütköznek a lisszaboni stratégiával. Ma ugyanis lényegében az a helyzet, hogy számos tagállamban pontosan a közszolgálati műsorszolgáltatók bátorítják és valósítják meg a médián belül az újításokat. Ennek nyilvánvalóan így kellene maradnia. Véleményem azonban az, hogy az innovációt fékező, atyáskodó adminisztratív magatartással rossz irányt veszünk. Az új sugárzási szinteknek, különösen a digitalizáció keretében, a szélessávon, az interneten és hasonló csatornákon keresztüli kihasználása, ennek kifejlesztése, nagyon sokba kerül. Optimális esetben az ilyen jellegű beruházásokat a lehető legszélesebb körben megosztják, a fejlesztéseket összehangoltan végzik. Majd a magán és a közszolgálati műsorszolgáltatók közös alapokról ajánlhatják tartalmukat, és versengés igazán a tartalom tekintetében folyhat, miáltal a fogyasztó a maximális nyereséghez jut.

Ne értsen azonban félre minket! 100%-ig támogatjuk a magán és a közszolgálati műsorszolgáltatók közötti, kiegyenlített versenykapcsolatokat. Mindkettő számára biztosítani kell a minőségi tartalom sugárzásának lehetőségét. Ezzel összefüggésben nyilvánvaló, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók általuk elkölthető és felhasználható kormányzati pénzeszközökkel számolhatnak, noha meggyőződésünk az, hogy a kérdés más formákban jobban is megoldható. Itt szeretnénk a brit példára, a BBC-re utalni, amelynél a fejlesztés, a műsorkészítés és a terjesztés tekintetében különböző partnerek bevonásával létrehozott szövetségre történt javaslat. Úgy vélem, ez jó példa, és felkérném a Bizottságot, hogy kezdjen el velünk gondolkodni e vonal mentén!

Katerina Batzeli, a PSE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr, biztos asszony! A közszolgálati műsorsugárzás állami támogatása alapelveinek felülvizsgálatára vonatkozó francia elnökségi kezdeményezés rendkívül időszerű vitát takar, mind számos tagállamon belül, mind az európai és nemzetközi szintű tömegtájékoztatás helyzetét illetően.

Ugyanakkor azonban a rádióspektrumok európai szintű szétosztásához kereteket teremtő és feltételeket meghatározó távközlési csomagnak a felülvizsgálata alapvetően azt igazolta, hogy a műsorszolgáltató szolgáltatások finanszírozására irányadó szabályok alapvető fontosságúak az információs társadalomhoz, az innovációhoz, és a közszolgálati és gazdasági érdekek kiszolgálásához kötődő, jövőbeni szabályozás vagy dereguláció érdekében. Ez az a politikai kérdés, amelyet alapvetően meg kell oldanunk.

Nyilvánvaló, az állami támogatásról szóló vitában elsődlegesen a minden tagállam által egyénileg definiált, úgynevezett közszolgálati műsorszolgáltatók felé irányuló figyelem, részben a rendelkezésükre álló minimális források, de mindennekfelett a nekik biztosított fontos közszolgálati szerep miatt. A műsorszolgáltatók fontos szerepe említést nyer az UNESCO-egyezményben, az Amszterdami Jegyzőkönyvben, és a 2001. évi bizottsági közleményben. Más szóval: létezik már egy olyan alap, amelyre építve a közszolgálati tömegtájékoztatási eszközök szerepe pontosan meghatározható.

Az állami támogatásról szóló vita már kezdetét vette, és – amint arra Ön is utalt – ennek során számolnunk kell bizonyos új körülményekkel, és bizonyos – szándékosan vagy akaratlanul megtett – a közszolgálati és magán társaságok között gyakran megmutatkozó zavarodottsággal magyarázható lépésekkel.

Szeretnék egyes pontokra rámutatni: először is, a közszolgáltatói megbízatás meghatározásának kérdése nem téveszthető össze az ilyen szolgáltatás nyújtása finanszírozási mechanizmusának kérdésével. Miközben a közszolgálati televízió kifejezhet olyan kereskedelmi tevékenységet, amelyek révén bevételhez juthat, például a reklámidő értékesítésével, ezt egyes kormányok – mint a francia kormány is –, elítélte, és a nemzeti törvények alapján elvetette.

Másodszor, azok a kereskedelmi műsorszolgáltatók, amelyek közszolgáltatások nyújtására is kötelezettek, ugyancsak fontos szerepet játszanak. A magán és közszolgáltató műsorszolgáltatók egymás mellett élése az európai piac alapvető elemét jelenti.

Egy további ponttal fejezném be felszólalásomat: az állami támogatások vizsgálatával kapcsolatban a Bizottság által javasolt előzetes eljárások aggodalommal tölthetnek el bennünket. Nem azért, mert megkerülük vagy felülírják a szubszidiaritás érvényesülését, hanem mert látnunk kellene, hogy azok egyáltalán összehangban állnak-e az állami támogatások feltételeivel.

Végül megjegyezném, hogy a rádióállomásoknak és a tömegkommunikációs eszközöknek nyújtott nemzeti támogatások kérdését a nemzetközi kapcsolatok rendszerén belül kellene vizsgálni, hiszen az európai szervezeteknek a nemzetközi óriásokkal kell versenyre kelniük, és a szigorú szabályozás károsítja az európai eredményeket és a közösségi vívmányokat.

Ignasi Guardans Cambó, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, igyekszem rövid lenni. Természetesen azzal kell kezdenem, hogy legmelegebb üdvözetünket küldjük Kroes biztos asszonynak, remélve, hogy rövidesen felépül balesetéből. Itt legalább az épület ajtaja előtt szépen felsózták a járdát. Úgy tűnik, másutt nem volt elég só.

Most folyó vitánk rendkívül nagy jelentőséggel bír. Alapvető célja végül is annak megkövetelése, igénylése, hogy a Bizottság vonja be a Parlamentet a kérdés kezelésébe. Ez az oka vitánknek: nem az, hogy a kérdést itt kell eldönteni, hanem annak biztosítása, hogy mielőtt a bizottsági közleményt végleges formába öntik, valóságos vitára is sor kerüljön, és abban mindannyiunknak jusson szerep.

Hogy miért? Mert itt nemcsak televíziózási modellünk sorsa forog kockán. Sokkal többet kockáztatunk, hiszen a televíziós műsorszolgáltatók – amint ezt mindannyian tudjuk és tudtuk már akkor is, amikor az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvről folytattuk a vitát – már nem olyanok, mint régebben voltak. Amit most tesznek, az lényegében a lineáris vagy nem lineáris platformon keresztül sugárzott tartalom feldolgozása, miközben e két területen minden tökéletesen áthat a másik területre. Ennélfogva, már nem helytálló oly módon beszélni a közszolgálati műsorsugárzásról, mintha a vitát az 1970-es vagy 1980-as években folytatnánk le.

Másrészt, egyértelmű, hogy erre a vitára szükség van. Hiszen nem minden közszolgálatinak nevezett tevékenység valóban a közt szolgálja. És nincs is mindenkor értelme közpénzeket felhasználni oly módon, ahogy azt bizonyos televíziós társaságok a közpénzekkel ma teszik. Ugyanakkor, aggályaink egyik központi eleme – véleményem, de amint látom képviselőtársaim némelyikének is nézete szerint – az az, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók létfontosságúak kulturális és nyelvi sokszínűségünk védelmében, és végtelenül fontosak társadalmaink összekapcsolása tekintetében, mert – elméletileg – ezek a műsorszolgáltatók többre törekcsenek a pusztá nyereségnél.

Ezt a pénzügyi egyensúlyt tehát védelmeznünk kell. Keresnünk kell a finanszírozás új formáit is. Találékonyak kell lennünk, e vitát pedig nyíltabbá kell tennünk. Mindezt azonban nem tehetjük úgy, hogy azzal a saját társadalmaink számára létfontosságú szereplőket, a mai köztelevíziós műsorszolgáltatókat veszélyeztetjük.

Helga Trüpel, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! A Barroso-féle Bizottság egyik legfőbb politikai céljának az európai szintű túlszabályozottság felszámolását nevezte meg. Most előterjesztett javaslatuk alapján az a benyomásunk, hogy Önök éppen a túlszabályozásra bátorítanak. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták múlt heti meghallgatása világossá tette, hogy súlyos kétségek merülhetnek fel azt illetően, milyen mélyen is avatkoznak be Önök a tagállami hatáskörökbe. A most asztalon fekvő anyagot a túlszabályozottság szaga lengi be. És ez elfogadhatatlan számunkra.

Helytálló, hogy egyensúlyt kell találnunk a közszolgálati és a magán műsorsugárzás szolgáltatóinak fejlődési lehetőségei között. Ez egyben azt is jelenti – különösen a digitális korban –, hogy a minőséget, a kulturális sokszínűséget, a kulturális kohéziót megtestesítő közszolgálati műsorszolgáltatóknak is biztosítani kell a digitális kor diktálta fejlődés lehetőségét. Ezt igényeljük a lisszaboni stratégia részeként is. Amennyiben a közszolgálati adókat megfosztjuk ettől a lehetőségtől, azok dinoszaurusszá lesznek, és a fejlődésre is alkalmatlanná válnak.

Amikor a gazdasági és pénzügyi válságra gondolunk, mindannyian arra a következtetésre jutunk, hogy a piacot szabályoznunk kell. A szociális és ökológiai kérdések szabályozásával nem a piaccal szemben, hanem a tisztességes piacok mellett foglalunk állást. Ez jelenti a szabályozott piacot. Ez érvényesítendő azon a viszonyrendszeren belül is, amelyben a magán és közszektorok a jövőben fejlődhetnek, ha sikeresek akarunk lenni a digitális világban.

Erik Meijer, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony! 80 éven keresztül a közszolgálati műsorsugárzás feladata a – legszélesebb értelemben vett – nyilvánosság tájékoztatása volt. Ennek a szolgáltatásnak a túléléséhez állami finanszírozás szükséges, amely külön rádió- és televíziós adók beszédese révén teremthető elő. Mindez megfélemlítő a műsorsugárzó szervezetnél tagsággal rendelkezők hozzájárulásával, amint ez már hosszú ideje gyakorlat Hollandiában.

Ezzel párhuzamosan, az elmúlt évtizedekben a közszolgálati műsorszórás szereplői bátorítást kaptak arra, hogy teremtsenek elő saját forrásokat is. Ez nemcsak a reklámidőközön keresztül érhető el, de a műsorszolgáltató által összegyűjtött, audio- és videoformátumban rendelkezésre álló információs anyagok hasznosításával is. A várakozások szerint ennek eredményeként a nézők és hallgatók úgy érzik, hogy jóval közelebb kerültek mindehhez, új célcsoportokhoz ér el az adás, a kormányzati költségek pedig mérséklődnek. Ez, a kihatásában az elmúlt években jelentősen felerősödött igény mindaddig nem okoz gondot, amíg a kereskedelmi adók önmagukat nem érzik hátrányos helyzetben.

A kereskedelmi csatornák szemszögéből, a jóval hosszabb múltra visszatekintő közszolgálati adók komoly előnyökkel rendelkező versenytársaknak tűnhetnek, hiszen utóbbiak az adófizetők pénzéből is forrásokhoz jutnak. Felmerül a kérdés, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók létének jogosultsága most még származtatható-e az egész társadalomra kiterjedő hasznosságukból, és nem a verseny egyfajta torzulásáról van-e szó a kereskedelmi csatornák rovására. Viszont – miután a közszolgálati és magánérdekek már nem ütköznek – az Európai Bizottság egymásnak ellentmondó elvárásokkal kerül szembe.

A közszolgálati műsorszolgáltatók jövője akkor mutatkozik majd kiegyensúlyozottnak, ha cselekvési szabadságuk korlátozott marad és helyet hagy a kereskedelmi csatornák nyereségességéhez. A dolgok még rosszabbá válhatnak, ha mindez a Parlament közreműködése nélkül kerül kialakításra, és 27 tagállami kormány közül 19 egyértelmű tiltakozását is figyelmen kívül hagyják.

Az elmúlt években, számtalan alkalommal kértem a Bizottságot, hagyjon fel végzetes tervével. Ez számomra az egyetlen lehetséges megoldás. Ráadásul, itt olyan ügyről van szó, amely a tagállamok, és nem az Európai Unió hatáskörébe tartozik. Támogatom a Visser úr és a többi felszólaló által feltett kérdéseket, az általuk elfoglalt álláspontokat.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, biztos asszony! Amint azt a szóbeli kérdést igénylő válasz aláíró képviselőtársaim hangsúlyozták, és amint azt más, tiszteletre méltó felszólalók a múlt heti brüsszeli meghallgatás során még inkább részletekbe menő módon kinyilvánították: mindannyiunknak olyan médiumként kell a közszolgálati televízióra néznünk, mint amely polgárainknak tesz szolgálatot, és amelyet jelentős mértékben ez a kötelezettség terhel is.

A nyilvános párbeszéd, a független felügyeleti hatóság, valamint az egyes tagállamok történelmével és kultúrájával összhangban álló programok változatossága, az új technológiák fejlődésének és a naponta jelentkező társaságok tömegének fényében, védelmet igényel.

Az egészséges verseny keretében a közösségi érdekek és a közszolgálati műsorsugárzás védelmének új módjait kell a Bizottságnak előmozdítania.

Igen fontos, hogy a műsorszolgáltatók közérdekű küldetésének fogalmát egyértelművé tegyünk, az állami támogatás hatását hatékonyabban felmérjük, de – az átláthatóság szabályát illetően – a Bizottság által kivitelezendő előzetes értékelés révén ne kényszerítsünk a tagállamokra és a közszolgálati műsorszolgáltatókra értelmetlen adminisztratív és pénzügyi terheket.

Az új tömegkommunikációs környezetben hatékonyabb ellenőrzési mechanizmust kell működtetnünk. Tekintve továbbá, hogy a közszolgálati műsorszórás meghatározó szerepet játszik a kulturális és nyelvi sokszínűség fenntartásában, valamennyi, ide sorolható média, a közszolgálati társaságok és köztelevíziók arra kötelezettek, hogy minőségi programokat sugározzanak, miközben a hasonló vállalkozásokkal való versenyükben képesnek kell lenniük arra is, hogy olyan, globális érdeklődésre számot tartó műsorok sugárzásával, mint az Olimpiai játékok, a világkupa és egyebek, sikeresen reagáljanak az idők szelének változásaira. Sajnos, napjainkban éppen ez tűnik egyre kevésbé megvalósulónak azon egyszerű ok miatt, hogy a magántársaságoknak több a pénze, és a közszolgálati televíziók nem engedhetik meg maguknak e programok finanszírozását. Következésképpen, a polgárok nem láthatják ezeket az eseményeket, egy sor egyéb programmal egyetemben.

Befejezésül, szeretnék arra is rámutatni, hogy a jelenlegi piaci kínálat, valamint mindenek tetejébe a kereskedelmi alapon működő média érdekeltsége a hatáskörök kiterjedésének és a közszolgálati tevékenységnek meghatározásában – természetesen néhány kivétellel – nem segíti elő a szélesebb társadalmi érdekek érvényesülését, és a Bizottságnak komolyan számolnia kell ezzel a ténnyel.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Elnök úr, biztos asszony! Hadd kívánjak én is Kroes asszonynak mielőbbi felépülést!

Szeretnék néhány általános észrevételt tenni a műsorsugárzásról szóló közlemény felülvizsgálatával összefüggésben. Először is szeretném elmondani, hogy ezt, a Bizottság kezdeményezte felülvizsgálatot kedvezően értékelem, hiszen módot nyújt a 2001-es közlemény tartalmának a technológiák és a közösségi jog terén bekövetkezett változásokhoz való igazítására.

Ugyanakkor megőrzi a 2001-es közlemény alap gondolatát, amely elismerte a közszolgálati műsorszolgáltatók meghatározó jelentőségét a demokrácia és pluralizmus minőségének garantálásában. Lényegében azokra az elvekre gondolok itt, amelyek szerint a tagállamoknak meg kell határozniuk és körül kell határolniuk az illetékes állami testületek által kiadott közszolgálati engedélyek számát és tartalmát, továbbá rendelkezniük kell a finanszírozási modellek megválaszthatóságának szabadságával, amely révén elkerülhető lesz a szabad verseny torzulása.

Az engedélyt formális határozat révén egy meghatározott vállalkozásnak vagy csoportnak kell adni, és az engedély felhasználását külső, független felügyeletnek kell ellenőriznie. Szeretném kiemelni a szabályozó hatóságok rendkívüli jelentőségét az audiovizuális szektor számára.

Ami a javaslatához fűzött legfontosabb kiegészítéseket illeti, üdvözlöm a közszolgálati műsorszolgáltatók új szolgáltatásainak felvállalásához kapcsolódó előzetes ellenőrzést, de csak abban az esetben, ha megfelelő rugalmassággal viszonyulunk ehhez az ellenőrzéshez, engedjük, hogy az igazodjék az egyes államok intézményi modelljéhez, és fokozatosan kerüljön kiigazításra.

Végül, úgy gondolom, igen alaposan át kell gondolnunk annak lehetőségét, hogy bizonyos, a közszolgálati audiovizuális rendelkezések hatálya alá tartozó egyes szolgáltatásokért díjfizetés, esetleg az ezeket igénybe vevő állampolgárok részéről értékarányos díjfizetés járjon, figyelembe véve mind a hagyományos audiovizuális közszolgálati műsorszórás szabad és egyetemes jellegét, mind a kirekesztődés kockázatát azon esetre, ha az itt javasolt finanszírozási modell elfogadásra kerülne. Remélem, hogy a Bizottság e megjegyzéseket figyelembe is veszi!

Ieke van den Burg (PSE). - Elnök úr! Nyilvánvaló, hogy itt a központi kérdést a közérdekek, illetve ezek társadalmi szerepe, valamint a szabad versenyre gyakorolt hatása és belső piaci működése közötti feszültség jelenti. A közszolgálati műsorsugárzás és a magán műsorszórás, de egyéb médiatevékenységek közötti határok is mind inkább elmosódnak. Különösen érvényes ez a megállapítás az új médiaeszközök, így az internet, az iPod, az SMS-ek stb. esetében.

Amint azt már néhányan kifejtették, a közszolgálati műsorszórás gyakran vállal úttörő szerepet a szolgáltatások megújításában, és ennek hatása határokon és médiaszektoron keresztül is érvényesül. Fontos tehát, hogy a műsorsugárzási közlések és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások általános keretein belül összhangot teremtsünk. Ezzel a fontos kérdéssel a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságában már foglalkoztunk. A bizottság PSE-s tagjai voltak azok, akik fontosnak tartották aláhúzni a nagyobb jogbiztonság jelentőségét az általános gazdasági érdekű szolgáltatások tekintetében. Szeretnék látni, hogy politikai szinten elhatározva sor kerül egy keretirányelv és az ágazati szabályozás kidolgozására.

A Bizottság által előterjesztett, előttünk fekvő közleménytervezetről folyó konzultációval kapcsolatban január 15-ig lehet észrevételeket tenni. Fontos ismét egyértelműen jelezni, hogy ez az alapvetően horizontális, általános keretdokumentum fontos eszköz lehet a közszolgálati műsorsugárzásról szóló, a most folyóhoz hasonló viták szélesebb összefüggések közé helyezéséhez.

Fontos látnunk azt, ki határozza meg a szabályokat, milyen egyensúly áll fenn a piaci érdekeltségek és a közérdekek közötti szabályokban. Nekem az a benyomásom, hogy a közleményben említett piaci vizsgálat során a piaci és kereskedelmi megfontolások nagyobb jelentőségre tesznek szert, mint a közérdek. És ez volt a célunk az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat érintő új, horizontális szabályozással.

Némileg meglepett, hogy a PPE-DE képviselőcsoport oly kiemelten foglalkozik ezekkel a specifikus kérdésekkel, miközben igencsak habozott támogatni a mi, általánosabb keret meghatározása iránti igényünket. Itt, amint a műsorszórás esetében is, egyértelmű példáját látjuk annak, hogy amennyiben nincs szélesebb és egyértelmű, a közösségi érdekekkel kapcsolatos elemekre erőteljesebben összpontosító, azoknak meghatározó hangsúlyt biztosító keret, akkor mindenkor a piaci érdekek dominálnak majd az ilyen vitákban.

Szeretném ezt az alkalmat is megragadni, hogy megismételjem az általános gazdasági érdekű szolgáltatások kapcsán azt a felhívásunkat, amelynek elfogadásával – horizontálisan – az érdekek között új egyensúly jönne létre, a közérdekek javára.

Emine Bozkurt (PSE). - (NL) Elnök úr, a közszolgálati műsorszórás a pluralizmust, a sokszínűséget, a kulturális sokszínűséget erősíti Európában, a demokrácia lényegét jelenti – ezt nem én találtam ki, és ezt a Bizottság megerősítheti – és a közszolgálati műsorszolgáltatók nemzeti jelentőséggel bírnak. Tervek vannak most, előzetesen lefolytatandó piaci vizsgálatok bevezetésére, különösen az új médiatevékenységekre vonatkozóan. Ezt magam nem tartom jó elképzelésnek, mert Brüsszel ne hozzon előzetes döntést arról, hogy a tagállamok miként is szervezzék közszolgáltatásaikat. Véleményem szerint, a közérdek szolgáltatát nemzeti szinten kell értékelni, és semmiféle kötelező erejű piaci vizsgálatra nincs szükség ehhez.

Szeretnék pár szót szólni a bürokráciáról is. Miközben támogatom az alapos ellenőrzést, azt is szavatolnunk kell, hogy nem szaporítjuk a szabályok számát, és nem növeljük az egyes tagállamok költségeit.

Ami a kínálatot illeti, úgy gondolom, nem kellene megkülönböztetést tennünk a régi és új szolgáltatások között, mert a gyakorlatban a kettő közötti kontúrok elmosódnak. Ez nem az „egyik vagy másik” kérdése: a televíziós programok gyakran kapcsolódnak új szolgáltatásokhoz, és ez fordítva is igaz. E két elem tehát Európában is egymásba kapcsolódik. Itt nemcsak a piacról van szó, hanem az általánosan, nem utolsó sorban a Bizottság által ugyancsak elismert közszolgálati műsorszolgáltatóink közösségi jelentőségéről is. Szeretném megtudni a Bizottságtól, hogy ezt az elemet beépítik-e a közlemény kiigazított változatába, és vajon a felelősséget arányosan osztják-e meg, mindenekelőtt a tagállamok között, azzal együtt, hogy azokhoz még az általános érdekű szolgáltatásokra vonatkozó, az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal való konzultációk révén kialakítandó szabályok is csatlakoznak.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Elnök úr! A közszolgálati műsorsugárzás több mint pusztán gazdasági tényező. A múlt héten, Brüsszelben, részt vettem az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoportja által szervezett meghallgatáson. Ott megállapították az információk, és az európai kultúra és oktatás sokszínűségének jelentőségét. Amennyiben 22 tagállam, azon az alapon, hogy eltérő feltételrendszerekkel és eltérő piacokkal rendelkeznek, ellenzi a szabályozás felülvizsgálatát vagy fokozását, akkor meglehetősen hibás az adminisztráció kiterjesztésére törekedni, egy előzetes vizsgálatot jelentő, időrabló eljárást bevezetni, vagy egy nehezen kezelhető bürokratikus elv révén a folyamatokba európai szinten beavatkozni.

A közszolgálati műsorszórás ellenőrzésére már léteznek megfelelő testületek, a műsorszolgáltató tanácsok. Nyomon követjük a technológiai változásokhoz való alkalmazkodást, a tisztességes verseny biztosítása érdekében pedig az alkalmazott intézkedéseket. Az Európai Föderalisták Uniója képviselőjeként, a Hessian Broadcasting [Hessischer Rundfunk] műsorszolgáltatónál, magam is tagja vagyok egy ilyen testületnek. Függetlenségünket a törvény szavatolja. Bennünket viszont teljes mértékben – és jogosan – a közvélemény ellenőriz. Így érvényesül a hatékony médiapolitika.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Elnök úr, az állam egyetért képviselőtársaimmal abban, hogy a közérdekű műsorsugárzásnak biztosított állami támogatás egyértelmű jogi háttérrel igényel. Az Európai Parlament részéről már régóta sürgetjük ennek kidolgozását. Emellett, szeretném még néhány sürgős ügyre felhívni figyelmüket, amelyekben a Bizottságnak a lehető leggyorsabban megoldást kellene találnia. A sok kérdés közül hármát emelek ki. Először is, szükség van arra, hogy a közös televíziós antennákhoz a digitális műsorszórás is csatlakoztassuk. Ez különösen fontos – a tájékoztatási iránymutatások 5. cikkében említett kivételeknek megfelelően – a lakásszövetkezetek tulajdonában álló lakótömböknél, mivel ez polgárok millióit érinti az új tagállamokban, így a Cseh Köztársaságban is. Másodszor, a közszolgáltatások nyújtása hatékonyabb alkalmazásának elérése érdekében támogatnunk kell a rádiós és televíziós műsorszolgáltatókkal foglalkozó nemzeti tanácsok és az európai intézmények közötti együttműködés szorosabbá tételét. Harmadszor, a gyermekek és fiatalok erkölcsi fejlődését veszélyeztető, nem megfelelő műsorokkal kapcsolatos büntetések vonatkozásában javítanunk kell a koordinációt a televíziós műsorsugárzást ellenőrző nemzeti hatóságok között.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. - Elnök úr, mindannyiuknak köszönöm ezt a gyümölcsöző vitát, amelyről természetesen beszámolok kollégámnak, Kroes asszonynak.

Hadd válaszoljak némely észrevételükre! Az Amszterdami Jegyzőkönyv rámutat arra, hogy egyensúlyt kell teremteni az állami támogatással történő finanszírozás és a versenyre gyakorolt hatások között. Azt kívánjuk, hogy ezen a területen a tagállamok vállaljanak vezető szerepet, mert ellenkező esetben – a beérkező panaszok miatt – erre magunk kényszerülünk, itt Brüsszelben.

Mi arra törekszünk, hogy – mindaddig, amíg a Szerződésben szereplő versenyjogi rendelkezéseket tiszteletben tartják – szélesebb lehetőségeket teremtsünk a tagállamok számára a közszolgálati műsorszórás fejlesztésére.

A közszolgálati műsorsugárzás továbbra is legyen innovatív, oktató jellegű, és – természetesen – szórakoztató. A Bizottság egyetért ezekkel a célokkal.

A tagállamokra tartozik annak eldöntése, miként valósítják meg a közszolgálati műsorsugárzás finanszírozását. Ezt egyértelműen kimondja az Amszterdami Jegyzőkönyv. A közszolgálati műsorszolgáltatók bátran kísérletezhetnek új projektekkel. A közlemény-tervezet világossá teszi, hogy a kísérleti projektekre a jelzett vizsgálatok nem vonatkoznak. Mi mindenkor elismertük annak lehetőségét, hogy egy közszolgálati kísérlet finanszírozható legyen, és ebbe beleértettük a közszolgálati műsorszolgáltatók különféle és kiegyensúlyozott programjainak széles körét. Ez érvényes marad a jövőre nézve is.

A Bizottság biztosítani szeretné a közszolgálati és magán műsorszórás elegyét. A Bizottság támogatni kívánja azt, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók, a társadalom szociális, demokratikus és kulturális igényeinek szolgálatában, szintén élhessenek az új technológiák adta előnyökkel.

Az amszterdami vizsgálat lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy forrásokat biztosíthassanak a közszolgálati műsorszolgáltatók új médiaszolgáltatásaihoz. Védemezi utóbbiak képességét, hogy lépést tartanak a gyorsan átalakuló médiakörnyezet változásaival. Ugyanakkor közérdek az is, hogy fenntartsuk a magánműsorszolgáltatókra irányuló ösztönzőket. A lisszaboni célkitűzések megvalósítását tekintve, szükség van mind a közszolgálati, mind a magán műsorszolgáltatók innovatív magatartásának fenntartására. Aligha kell arról beszélnem, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók a jövőben is szabadon, előzetes értékelés nélkül kezdeményezhetnek – kereskedelmi alapon is – bármiféle új szolgáltatást.

Szeretném Önöket biztosítani arról, hogy a konzultációkat mi igen komolyan vesszük. A tervezet szövegét áttekintjük, és minden jogos aggodalmat megfontolunk. Felszólítom szolgálatainkat, hogy a tervezet felülvizsgálatakor vegyék figyelembe a Parlament és a tagállamok javaslatait.

Elnök. – A vitát berekesztem.

17. Kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok a Nyugat-Balkánnal (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Belder

úr által a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság nevében benyújtott, „A kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok a Nyugat-Balkánnal” témájában (2008/2149(INI) című jelentése (A6-0489/2008).

Bastiaan Belder, előadó. – (NL) Elnök úr, szeretném az alkalmat megragadva ismertetni a „Kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok a Nyugat-Balkánnal” című jelentésemet.

Nem véletlen, hogy a jelentést az érintett országok európai távlatainak ismételt megerősítésével kezdem. Az Unió nem teheti meg azt, hogy továbbra is csak múltbeli ígéreteit szajkózza. Azokat, amelyeket 2003-ban az Európai Tanács thessaloniki ülésén tett a nyugat-balkáni államoknak az Európai Unióhoz történő csatlakozást illetően. Nem, a szinte köteleességszerűen ismételtgetett retorikával szemben, a nyugat-balkáni országokat sokkalta jobban segítenék érdemi lépések, és az egyénre szabott csatlakozási eljárások.

Jogosan felvethető a kérdés, miért tartom oly fontosnak az adott országok csatlakozási kilátását. Mindenekelőtt teljes meggyőződésem, hogy az Uniónak itt becsületbeli adósságot kell törlesztenie. Ennek kapcsán, a remélhetőleg e hét szerdáján, a Parlamentben megrendezésre kerülő, Srebrenicáról folytatandó vita jut eszembe. Továbbá, e térség kiemelkedő stratégiai jelentőséggel bír Európa számára. A jelentésemben megfogalmazott tényleges javaslatok a következők: a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodás (CEFTA) további megerősítése mellett érvelek. A CEFTA fontos eszköze a térségben a regionális integráció kibontakoztatásának, amely viszont komoly eszköz az érintettek felkészülésében, ha integrálódni akarnak az európai piacba, és – három szakaszban – csatlakozni kívánnak az Unióhoz. Az Európai Uniónak az előcsatlakozási alapok széles ívű alkalmazásával kellene segítséget nyújtani az érintett országok reformfolyamatainak előmozdításához. A tagállamok is fontos szerephez juthatnak a helyi tisztviselők célirányos felkészítésében. Így erősödhet az említett országok hivatalos köreinek képessége az EU által támogatható, ambiciózus projektek kidolgozására.

Elnök úr, amikor nekifogtam e jelentéshez, az első dolgom az volt, hogy felkerestem Hágában országom Gazdasági Minisztériumát. Ott örömmel hallottam, hogy a holland kormány a kormányok közötti közvetlen kapcsolatok módszerét követi. Ez az, amelyet követendő példaként írtam le jelentésemben. Nem azért mert ez a holland megközelítés, hanem mert ez jelenti a nyugat-balkáni országokhoz igazodó, azoknak a csatlakozási folyamathoz kötődő, aktív és felelősségteljes segítség iránti felhívását meghalló politikát.

Szeretném jelentésemnek egy elemét külön is kiemelni. Ez a nyugat-balkáni országokkal való energiaügyi együttműködés, amelyet igen időszerű témának tartok. Stratégiai helyzeténél fogva e térség alkalmas arra, hogy jelentős szerephez jusson a kőolaj- és földgáztranzitban. Az Uniónak a energetikai külpolitika elfogadására kell törekednie. Magam a Külügyi Bizottságnak is tagja vagyok. Pár évvel ezelőtt egy alapos, az energiaügyi területén összehangolt európai külpolitikát megcélzó jelentést fogadtunk el. Nézzék csak a mostani helyzetet, amely újból megerősíti az Európai Parlamentnek akkori, a Bizottsághoz és Tanácshoz intézett felhívását. Egyértelmű, hogy Brüsszel nem engedheti ráfázni saját tagállamait, sem szó szerint, sem képletesen!

Azzal szeretném zárni felszólalásomat, hogy elmondom, mint egykori újságíró, gyakran kerestem fel a Balkánt. Ennek köszönhetően sok bennem az empátia és kötődés a térség iránt. Jelentésem írásával összefüggésben utazási költségkeretemet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsággal, mindenekelőtt annak tagjával, Roberto Bendinivel, illetve saját stábom tagjával, Dick Jan Diepenbroekkel közös tanulmányutakra használtam fel. Igen tartalmas látogatásokat bonyolítottam le Szerbiában és Koszovóban, és jövő héten – reményeim szerint – Albániába látogatok. Röviden, talán ma este lezárom e jelentést, de a munka még távolról sem ért véget, sem a számomra, sem az európai intézmények számára. Amennyiben valóban szeretnénk Brüsszelhez közelebb hozni e térséget, és ezt a törekvésünket elkötelezettségünkkel és aktív támogatásunkkal kifejeznünk, akkor viszont minden jogunk megvan ahhoz, hogy a reformfolyamathoz, a csatlakozáshoz partneri eltökéltség kapcsolódjon, és ez egyértelműen meg is mutatkozzon. Igazi örömet jelentett számomra e jelentésen dolgozni, és remélem, hogy jelentésemet az egyes nyugat-balkáni országokról szóló külön jelentések követik majd.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is hadd gratuláljak Belder úrnak ezért az igen jó jelentésért! Jelentése akkor született, amikor a Nyugat-Balkán államai mind közelebb kerülnek az Unióhoz. Az anyag átfogó értékelést adja az EU–Nyugat-Balkán gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokban felvetődő kérdéseknek. Engedjék meg, hogy kiemeljek néhány, a jelentésben is középpontba állított témát.

A Nyugat-Balkán, mint térség, kulcsfontosságú és értékes partnere az Uniónak. A Nyugat-Balkánról szóló utolsó, 2008. márciusi bizottsági közlemény megismétli az EU markáns elkötelezettségét a térség európai kilátásai mellett, és – többek között – ugyancsak megerősíti a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodás jelentőségét a térség gazdasági fejlődése tekintetében. A Bizottság egyetért az előadóval, hogy az uniós tagság lehetősége ösztönző hatást gyakorolhat a régióban a fenntartható gazdasági fejlődés, valamint a béke és stabilitás biztosítása tekintetében. A Bizottság egyetért azzal is, hogy a koppenhágai kritériumoknak az érintettek általi egyenkénti teljesítése kiemelkedően fontos ahhoz, hogy a térségbeli országoknak az Unióhoz való csatlakozásra való felkészültségét értékelni lehessen. Az EU a Nyugat-Balkán legfőbb kereskedelmi partnere. Az EU és a térség közötti gazdasági kapcsolatok elmélyítése tehát létfontosságú a térség gazdasági növekedésének előmozdításához.

Amint jelentésében ez helyesen megfogalmazódik, a kereskedelem liberalizációja és az integráció a stabilizációs és a társulási folyamat sarokköve. Az Unió ezt a célkitűzést a Nyugat-Balkánnal három szinten keresztül törekszik megvalósítani.

Először is, a kétoldalú kapcsolatokon keresztül – az exporttermékek uniós piacra való bejutását elősegítendő – az EU 2000 óta egyoldalú kereskedelmi kedvezményeket biztosít a Nyugat-Balkánnak. A Bizottság, a stabilizációs és társulási megállapodások részeként, szabadkereskedelmi megállapodásokat tárgyal ki az érintett országokkal. Mindez a politikai és gazdasági reformok feltételeinek megteremtését, továbbá a Nyugat-Balkán Európai Unióba való integrációja alapjainak lefektetését szolgálta, például a vívmányokhoz való igazodás előmozdítása révén.

Másodszor, regionális szinten, a Bizottság a pozitív közvetítő szerepét vállalta fel a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodás-tárgyalásokon, pénzügyi támogatásban és technikai segítségnyújtásban részesítette a CEFTA Titkárságot, és segíti a feleket a megállapodásban foglaltak végrehajtásában. Az Európai Bizottság egyben nagyra értékeli a megállapodás regionális jellegét, és elismeri, hogy a CEFTA meghatározó a regionális gazdasági integráció elmélyítésénél, azon alapok letételéért, hogy a nyugat-balkáni államok majdan teljes körűen bekapcsolódhassanak az EU egységes piacába. A CEFTA létrehozta mindazon struktúrákat, amelyek keretet teremtenek a regionális és kétoldalú kereskedelmi jellegű kérdések megvitatásához. Ez viszont alapvető a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok megkönnyítése és elmélyítése tekintetében. Az Európai Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri a CEFTA-megállapodások végrehajtását, erről a csatlakozási és előcsatlakozási folyamatról készített éves jelentéseiben beszámol.

Harmadszor, multilaterális szinten, a Bizottság támogatta a térségbeli országoknak a Kereskedelmi Világszervezetbe való felvételét, miután ez létfontosságú lépés a globalizált gazdaságban való hatékony

részvételükhöz. Az EU minden lehetséges politikai eszközt bevetett a nyugat-balkáni országok reformokhoz és regionális együttműködéshez kötődő törekvéseinek támogatására. Az előcsatlakozási támogatási eszköz fontos a térség hosszú távú fejlesztési igényeinek kielégítése tekintetében. A 2007–2013-as pénzügyi időszakon belül 11,5 milliárd eurót tesz ki a teljes támogatási keret. Végül, de nem utolsósorban, az Európai Bizottság párbeszédet folytat a térség valamennyi érintett országával a vízumrendszer felszámolásához vezető útiterv megállapítása érdekében.

Az elmondottak fényében, biztosíthatom Önöket arról, hogy a Bizottság minden szükséges lépést megtesz a kereskedelmi kapcsolatok erősítése érdekében, és hogy a nyugat-balkáni országok gazdaságát a lehető legközelebb hozza az Unióhoz. Végezetül, ismét szeretnék gratulálni az előadónak jó jelentéséért, és örömmel jelezhetem, hogy a Bizottság osztja annak általános irányvonalát.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra kedden 12.00 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Szeretném támogatásomat és elismerésem kifejezni a Belder úr által előterjesztett jelentéséért, miután az konkrét gazdasági intézkedéseket javasol a Nyugat-Balkán népeinek európai jövőjének erősítése érdekében. Három szempontra hívnám fel figyelmüket:

1. Reálisan el kell ismernünk, hogy Szerbia kulcsszereplő a stabilizációs és társulási folyamat sikere tekintetében, az Uniónak pedig továbbra is erőfeszítéseket kell tennie a szerb nép bizalmának és hosszú távú barátságának elnyerése érdekében.

2. Az elkövetkezőkben az etnikai elszakadási folyamatok és egyoldalú függetlenségi nyilatkozatok elfogadhatatlannak tekintendő olyan területek esetében, mint Koszovó, Dél-Osszétia, Abházia, Transznisztria, Észak-Ciprus stb. Az államok területi épségének elve szent, és azt a jövőben azt tiszteletben kell tartani.

3. Ugyanakkor, a nyugat-balkáni államokban, határozottan támogatásban kell részesítenünk azt a politikát, amely biztosítja azt, hogy a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek esetében is az európai normák érvényesülhessenek. Gondolok itt a román-nyelvű lakosságra Valea Timoculiban, Vojvodinában, Isztrián, és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban. Ezeket a jogokat is tiszteletben kell tartani, elkerülve bármely etnikai alapú területi autonómia-folyamatot, vagy kollektív etnikai jogokra törekvést, amelyek már bizonyították, hogy képesek konfliktusokat és véres háborúkat generálni.

18. A közös agrárpolitika és a globális élelmiszerbiztonság (rövid ismertetés)

Elnök. – Következő napirendi pontunk a McGuinness asszony által a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében benyújtott „A közös agrárpolitika és a globális élelmiszerbiztonság” témájában (2008/2153(INI)) című jelentése (A6-0505/2008).

Mairead McGuinness, előadó. – Elnök úr! Amikor e jelentést kezdeményeztem, a globális élelmiszer-biztonság kérdése igen előkelő helyen állt a politikai prioritások között. Napjainkra e téma valamelyest kikerült a figyelem középpontjából. Ezzel együtt egyértelmű, hogy ez aggodalomra okot adó kérdés, hiszen globálisan még mindig egy milliárdnál többen szenvednek az éhségtől vagy alultápláltságtól. Naponta harminc ezer gyermek hal meg az éhség vagy a szegénységhez köthető betegség következtében. Ezek elborzasztó statisztikák, de jelzik, miért is tekintendő kulcskérdésnek az, hogy miként állítunk elő elegendő élelmiszert és biztosítjuk az embereknek a táplálékhoz való hozzájutást.

Szeretném megköszönni a Bizottságnak a jelentés elkészítésénél nyújtott közreműködését, továbbá a Ház számos bizottságának – így különösen a Fejlesztési Bizottságnak – a munkáját, amelyeknek természetesen szerepük volt a jelentés megszületésében.

Négy percben lehetetlen a jelentésben foglalt minden tételt igazolni, de engedjék meg, hogy néhány, általam fontosnak tartott kérdésre kitérjek. Először is, az a tény, hogy én a közös agrárpolitikát és a globális élelmiszerbiztonságot közös címbe foglaltam, jelzi azt, hogy a közös agrárpolitikát a fejlődő világ minden bajáért felelőssé tévő korábbi gyakorlat módosulni látszik, valamint hogy ma már tudatosul bennünk, hogy a közös agrárpolitika élelmiszerbiztonságot teremtett az európai polgárok számára, és modellként, tapasztalatokkal szolgálhat arra, hogy mit is kell tennünk a fejlődő világban az élelmiszertermelés tekintetében.

Igen egyértelmű, hogy az elmúlt évtizednyi idő során megengedtük, hogy a mezőgazdaság fejlesztésének kérdése hátrébb kerüljön politikai és fejlesztési prioritásaink listáján. Volt idő, amikor fejlesztési segélyeink nagyobbik részét fordítottuk a mezőgazdaság ösztönzésére és élelmiszertermelésre irányuló projektekre. Ma nem ez a helyzet, noha magam úgy gondolom, hogy az élelmiszerárak emelkedése óta mind az Unióban, mind globálisan, ismét nagyobb figyelmet szentelünk a mezőgazdaságnak.

Ez azt jelenti, hogy lehetővé tesszük az élelmiszertermelési adottságokkal rendelkező országban e képességek kibontakoztatását, segítjük őket és kistermelőiket, hogy helyi szinten állítsák a saját igényeik kielégítéséhez szükséges táplálékot. Ez nemcsak arra terjed ki, hogy biztosítjuk az élelmiszertermelés alapvető összetevőit – mint a vetőmagot, műtrágyát –, de szakmai és egyéb tanácsadói szolgáltatást is biztosítunk a mezőgazdasági termelő családoknak, így mozdítva elő a saját igényeik kielégítéséhez szükséges élelmiszer előállítását.

Ez kivitelezhető. Ezt Malawi és más országok példázzák, amelyek a rendkívüli éhínségtől eljutottak az élelmiszertermelésig. Állami politikai kezdeményezés kell ehhez. Továbbá az Európai Unió, hogy a fejlődő világbeli fajsúlyos közreműködését felhasználva, rávegye az országokat arra, fordítsanak figyelmet mezőgazdaságukra és kezdjék otthon ösztönözni az élelmiszertermelést

Igen kényes a kereslet-kínálat kérdése. Hiszen a világ népessége növekszik – 2050-re 40%-kal – és ez nem téveszthető szem elől. Megtapasztaltuk, hogy az élelmiszertermelés, a takarmány- és fűtőanyag termelés terén kibontakozó verseny nyilvánvalóan kulcskérdés. Úgy vélem, hogy mindezek által is vezérelve, ki kell tekintenünk a kutatás-fejlesztés ügyére is.

Úgy gondolom, nem tettünk meg minden tőlünk telhetőt a kutatásban és fejlesztésben. Mi itt, Európában, a kevesebb élelmiszer előállítására összpontosítottunk, és talán emiatt szem elől tévesztettük azt az igényt, hogy a mezőgazdasági termelés hatékonyságával, a majdani termelés fokozása igényével foglalkozzunk.

Amit a rendelkezésemre álló rövid idő alatt üzenetként továbbítani szeretnék, az az, hogy a mezőgazdasági termelők akkor állítanak elő élelmiszert, ha ez által jövedelemre tesznek szert, így tehát a politikusokra nehezedik most az a nyomás, hogy e téren rendet tegyenek, biztosítsák azokat a politikákat, amelyek révén a termelőknek tartós bevételek származhatnak. Miként érhetjük ezt el? Stabil árak biztosításával, az élelmiszertermelés költségeinek figyelembevétele mellett. Ha a termelők nem kapnak ösztönzést a jövedelmek oldaláról, leállnak.

Figyelmeztetek arra, egy évvel ezelőtt a magas nyersanyagárakról beszéltünk. Ma pedig, például, felesleg mutatkozik gabonából, az raktárakban áll, és nincs piaca. Az érintett termelők kevesebbet termelnek a következő időnyben, és ez bonyolíthatja a globális élelmiszerbiztonság hosszú távú gondjait.

A jelentésben ennél jóval többről is szó van, és remélem, képviselőtársaim támogatni tudják azt. Ismét köszönöm mindazoknak, akik nagy érdeklődést mutattak a téma iránt!

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság üdvözlöi a McGuinness asszony által készített jelentést, továbbá a különböző parlamenti bizottságokban ezen igen időszerű téma kapcsán lezajlott heves vitákat. Maga a témakör igen széles, hiszen a kereskedelemről a bioüzemanyagokon, az árak nyomom követésén, a befektetési politikán, a pénzügyi válságon, az éghajlatváltozáson át egészen a mezőgazdasági vízfelhasználásig terjed.

A Bizottság egyetért a 2008 első felében számos fejlődő országot érintő élelmiszerválság okainak átfogó elemzésében foglaltakkal, és folytatja az élelmiszerárak és az energiaárak közötti összefüggések elemzését. Az oksági összefüggések kérdése igen összetett, hiszen itt számos keresleti és kínálati tényező egymásra hatása érvényesül. Az energiaárak csak egyikét jelentik e tényezőknek, ez azonban olyan faktor, amely mind közvetlen, mind közvetett hatásokkal jár. A bioüzemanyagok kérdésénél a különböző EP-ülésszakok alkalmával már részletesen megvitattuk. E téren világos különbségek mutatkoznak az EU és az USA politikája között azt illetően, hogy a gabonatermesztés milyen mértékben álljon át bioüzemanyag előállításra. Az EU bioüzemanyag-politikája nem csökkenti a rendelkezésre álló élelmiszerek mennyiségét, mivel a felhasznált nyersanyag mennyisége – globális szinten – igen alacsony.

Még ha az Unió közelebb is kerül kitűzött, 10%-os célja eléréséhez, ennek az élelmiszerárakra gyakorolt hatása korlátozott lesz, legfőképpen két ok miatt: először is, mind több bioüzemanyagot fognak nem élelmiszer jellegű nyersanyagból, illetve azokat maradáknak vagy hulladékból állítják elő. Másodszor, a bioüzemanyag előállítási technológiájának hatékonysága tovább javul, és az éves terméshozamok is várhatóan tovább emelkednek.

A fenntartható bioüzemanyag-politika egészében szegénypárti politika. Újabb lehetőségeket teremt a világ szegényeinek vidéki területeken élő és a mezőgazdasági ágazat növekedésétől függő kétharmada számára. Ugyanakkor nem minden csoport jár egyformán jól. A Bizottság elkötelezte magát, hogy közelebbről figyelemmel kísérik az élelmiszerbiztonságot és az élelmiszerárakat befolyásoló hatásokat.

Az Unió – a KAP-nak a megváltozott piachoz és globális helyzethez való igazításával – már tett lépéseket a globális élelmiszerbiztonsággal való foglalkozás terén. A közelmúltban elfogadott egészségügyi ellenőrzés korszerűsíti, egyszerűsíti, és akadálymentesebbé teszi a KAP-ot, a termelőkre vonatkozó korlátozásokat megszünteti és ezzel segíti őket abban, jobban válaszoljanak a piaci jelzésekre és az újabb kihívásokra.

Az egészségügyi ellenőrzésről szóló megállapodás megszünteti a szántóföldi növényeknél az ugaroltatást, növeli a tejkvótát, hogy majd 2015-re egészében megszüntesse azt, és a piaci intervenciót valóságos biztonsági hálójával váltsa fel.

A megállapodás az olyan, a fejlődő országokra is hatást gyakorló új kihívásokkal, mint az éghajlatváltozás, a vízgazdálkodás, a megújuló energia és a biodiverzitás, szintén foglalkozott.

A KAP nem marad változatlan 2013-at követően. Az előzetes viták az agrárminiszterek szeptemberi, Annecy-i informális találkozásán már megkezdődtek. A KAP jövőjét az összefüggések szélesebb rendszerében kell szemlélni, olyanban, amelyben a fenntartható fejlődés, a versenyképesség, és a globális élelmiszerrendszerek alkotó részeit jelentenek.

Különböző felsőszintű rendezvények a globális élelmiszerbiztonság kérdését a nemzetközi problémák élére állították. Nemzetközileg egyértelműen megmutatkozik annak felfogása és elismerése, hogy a mezőgazdasági- és vidékfejlesztést a politikai napirenden belül – nemzeti, regionális, és lehetőség szerint kontinentális szinten is – előrébb kell sorolni. Például, a mezőgazdaság és az élelmiszerbiztonság témáját részletekbe menően megvitattuk az Afrikai Unió kollégiumával lebonyolított októberi, bilaterális találkozónkon. Ezt a párbeszédet az év folyamán szeretnénk felerősíteni.

Végül, de nem utolsó sorban, a Bizottságnak követnie kell a G8-as vezetőknek a globális élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos nyilatkozatában foglaltakat. Az élelmiszeri eszköznek a Tanács által – december 16-i – elfogadásához közeledve, az Európai Bizottság már gyümölcsöző megbeszéléseket folytatott az ENSZ magas szintű munkacsoportjával.

Az Európai Bizottság várakozásokkal tekint az átfogó akcióprogram végrehajtása elé. A Bizottságnak meggyőződése, hogy a fokozatosan kialakuló, a mezőgazdaságot és élelmiszerbiztonságot érintő globális partnerség kulcsszerephez jut a jelentésben foglalt különböző javaslatok végrehajtása során. Utóbbiak közé sorolva azt, hogy milyen támogatásban részesüljön a kisgazdák termelése, milyen típusú kereskedelempolitika érvényesüljön az élelmiszerbiztonságnak, különösen a legsebezhetőbb közösségek esetén történő erősítése érdekében.

Nyilvánvaló, az exportkorlátozásokat és tilalmakat el kell kerülni, és inkább a több mint a kevesebb liberalizáció jelenti az előrevivő utat. A kereskedelmi folyamatok kibővítése részét képezi az élelmiszerbiztonsági probléma megoldásának.

A Bizottság reméli, hogy az európai intézmények által megtett bátor lépést, az élelmiszerválságra való válaszadás részeként elkülönített pénzügyi forrásokat kiegészítő, rövid-, közép- és hosszú távú támogatást egyaránt tartalmazó 1 milliárd eurós megajánlást, más támogatók is követik.

Az élelmiszerbiztonsággal foglalkozó, január 26-27-i madridi konferencia kulcsfontosságú eseményt jelentett a vitának egy más szintre emelése tekintetében. Itt a felek már a globális élelmiszer-éhség kezelésének kulcselemeit, prioritásait kísérik meg beazonosítani.

Az Európai Bizottság továbbra is proaktív szerepet játszik a globális élelmiszerbiztonság kezelésében, és a McGuinness-jelentés elemzései feltétlenül rámutatnak olyan megoldásokra, amelyeket az EK és a szélesebb nemzetközi közösség is fontolóra vehet.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra kedden déli 12.00 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Kader Arif (PSE), írásban. – (FR) A Parlament által az élelmiszerlázasadások nyomán hozott intézkedés lehetővé tette 1 milliárd euró felszabadítását az élelmiszerválság leküzdésére. E kényszerintézkedés mellett is, szeretném kiemelni egy hosszú távú, a helyi és önellátó mezőgazdaságra építő, a lakosság igényével és az érintett területek lehetőségeivel összhangban álló nemzetközi stratégia kialakításának szükségességét.

A világ népessége növekszik, a globális felmelegedés, a bioüzemanyagok korlátok nélküli előállítása, és a durva spekuláció az agrárpiacon feszültséget növelő tényezők. Ezek az elemek azt sejtetik, hogy a válság nem cseng le gyorsan, és a termelési módszerek és a nemzetközi piacok szabályozásának erősítése érdekében a kormányzati politikák egészükben újragondolásra szorulnak.

Úgy vélem, a KAP, amennyiben túlhajtásaitól és hibáitól megszabadítjuk, a hatékony, tisztességes és felelős, az élelmiszer keltette kihívásoknak megfelelő, a gazdaságot, a társadalmat és a környezetet egyidejűleg összekötő képes politika példájául szolgálhat. A KAP-nak, az európai technikák, ismeretek, és tapasztalat megosztása révén segítenie kell a fejlődő országokat. Európának azonban mindenekelőtt azon kell munkálkodnia, hogy a nemzetközi kereskedelmi szabályok reformja révén biztosíthassa azt, az egyes országoknak legyen joguk élni – az élelmiszerbiztonság garantálása érdekében – mezőgazdaságuk támogatásával.

Katerina Batzeli (PSE), írásban. – (EL) A nemzetközi és regionális megállapodások mindmáig alkalmatlanok voltak a piaci ellátás és kereskedelem normalizálására, a mezőgazdasági termékek átlátható és biztos árainak védelmére.

A mezőgazdasági piacok szabályozásának hatékony intézkedéseket tartalmazó hosszú távú stratégián, a termelőknek a piaci állapotokhoz és kilátásokhoz igazodó szervezésén és tájékoztatásán kell alapulnia.

Egy ilyen politika központi eleme az, hogy jövedelmi biztonsági hálót képez a hátrányos természeti jelenségek, vagy a piaci torzulások és az árak szokatlanul hosszú és széleskörű esése miatt jelentkező kockázatokkal és válságokkal szemben.

Olyan integrált és hatékony politikák kellenek, mint:

- a termelési folyamatok irányát felismerni képes, előrejelző rendszerként működő, a termelést és a piacot követő európai és nemzetközi rendszer;
- egy globális élelmiszer és élelmiszertartalék leltár;
- egy, a piacot figyelő, a mezőgazdasági termékek árváltozásait és a ráfordításokat jegyző európai rendszer, amely a FAO égisze alatt akár össze is kapcsolódhatna egy hasonló nemzetközi rendszerrel;

Ugyancsak jó elgondolás volna, ha a Doha-forduló során kidolgozandó megállapodás kiterne azon rendkívüli helyzetekre, amikor élelmiszersegély volna adható, mivel a jelenlegi rendelkezések nem kötelező érvényűek.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) A asszony McGuinness által jelentésében, a globális élelmiszerbiztonság témájában levont következtetések ma egyértelműen megmutatkoznak Romániában. Ma, a nemzeti valuta leértékelődése, a nyersanyagárak és a feldolgozó vállalatok hitelei költségeinek emelkedése nyomán, az alapvető élelmiszerek mindegyikének ára emelkedett.

Ez kiegészül azzal, hogy a globális felmelegedés következtében mind gyakrabban fordul elő, hogy a természeti katasztrófák pusztítják el. Ezen feltételek között az új tagállamok agrárvállalkozói vannak a leghátrányosabb helyzetben, hiszen a nekik járó segélyek szintje alacsonyabb, mint a többi tagállamban.

Ezért, a javasolt módosítások alapján, felszólítottam a Bizottságot, hogy – szem előtt tartva a globális felmelegedés hatásainak megelőzését és az e hatások elleni küzdelmet – vizsgálja meg bizonyos, közösségi szintű, minden más terménybiztosítási támogatástól független, intervenció mechanizmus létrehozásának lehetőségét.

Az élelmiszertermelők vonatkozó közösségi szabványok szigorúak. Ez magyarázza az élelmiszerek magas árát az Unióban. Mély meggyőződésem azonban hogy a mezőgazdaság a globális válság által sújtott európai gazdaságok talpraállításának kiindulópontja lehet, továbbá a megújítható energiaforrások fejlesztése kedvező hatást gyakorolhat az agrár-élelmiszeripari ágazatra.

A szükséges elővigyázatossági intézkedések mellett, úgy is fokozhatjuk a bioüzemanyagok termelését, hogy közben nem veszélyeztetjük sem a környezetet, sem a globálisan megkívánt élelmiszertartalékokat.

Roselyne LeFrançois (PSE), írásban. – (FR) Ez, a KAP-ról és a globális élelmiszerbiztonságról szóló jelentés hihetetlen lehetőséget teremtett számunkra, hogy elgondolkozzunk azon, miként is biztosíthatjuk azt, az európai mezőgazdaság teljes mértékben kivegye részét a globális élelmiszeregyensúly megteremtésében. Miközben a világban a táplálék iránti igény folyamatosan emelkedik, a mezőgazdaságnak szánt fejlesztési segélyek aránya az 1980-as évek óta folyamatosan mérséklődik. Ezért is nyújtottam be számos módosítási javaslatot a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságban, amelyek révén a jelentést még ambiciózusabbá kívántam tenni, és kiemelten felvettem azt, hogy az Európai Bizottság dolgozzon ki egy átfogó élelmiszerbiztonsági stratégiát, azzal is biztosítva az Unió közösségi politikái közötti még erőteljesebb összhang érvényesülését.

Miközben örömmel tölt el, hogy a jelentés kiemeli a KAP létfontosságú szerepét az élelmiszerbiztonsági célkitűzés elérésében, sajnálom, hogy az előadó az agrárpolitikának a piachoz való erőteljesebb igazítását pártolja, és a környezetvédelmi kezdeményezéseket teszi felelőssé a mezőgazdasági termelés európai visszaeséséért. Ez a megállapítás, véleményem szerint, teljesen hibás. Magam, ellenkezőleg, azt tartom szükségesnek, hogy éppen az éghajlatváltozási problémát is megragadva alakítsunk ki több és jobb termelést biztosító új modelleket.

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) Most az Uniónak sürgősen javítania kell élelmiszerbiztonságán és fel kell nőnie a legfőbb kihívásokhoz. Először is, az elkövetkező 30 évben a mezőgazdasági termelésnek meg kell duplázódnia, hiszen a világnépesség 2050-re eléri a 9 milliárd főt. Tény az, hogy 860 millió ember továbbra is éheznek. Ennek a fejlődésnek fenntarthatónak kell lennie, és mindenekelőtt a helyi mezőgazdaságra kell támaszkodni.

Az élelmiszerek világpiaci árainak nagy hullámzásai, és a globális tartalékok megfelelő kezelésének kérdése további kihívást jelentenek. Az európai mezőgazdasági termelők tisztességes jövedelmének garantálása érdekében, támogatom az elképzelést egy olyan biztosításpolitikai alkalmazására, amely magasabb szintű védeltséget biztosít a termelőknek az árhullámzásokkal szemben. Ugyancsak támogatom a kezdeményezést egy globális élelmiszernyilvántartási rendszer felállítására.

Végül, az állati és növényi eredetű termékek növekvő kereskedelme okán, az EU-nak kötelessége egy olyan hatékony stratégia végrehajtása, amely Európában kizár bármiféle egészségügyi válságot. Ennek a stratégiának a megelőzésen, a nyomon követhetőségen, és az alkalmazkodási képességen kell alapulnia. Ebben a tekintetben a Miniszteri Tanácsnak közelmúltbeli, az importellenőrzési intézkedések megerősítésére és összehangolására vonatkozó döntése azt jelenti, hogy polgáraink jobb élelmiszerminőségi garanciákban részesülnek.

Most, a mezőgazdaságnak minden korábbinál markánsabb szerep jut a növekedés és fejlődés terén. Emiatt minden áron védelmeznünk kell azt!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) A kukorica, a búza, és az energiaárak folyamatos emelkedésével, a világ népességének növekedésével, és az éghajlatváltozással indokolható globális élelmiszerválság, lázongások sorozatát és társadalmi nyugtalanságot hozott magával, és – ha a közeljövőben ez nem nyer megoldást – a világ különböző részein országok és régiók destabilizálódhatnak. Különösen riasztó a 2050-re kilenc milliárd főre emelkedő népesség szaporodási üteme, és a globális élelmiszerkészletek csökkenése közti szakadék. Az ilyen helyzet nagy valószínűséggel konfliktusokat gerjeszt az olaj birtoklásáért, amelyet majd megelőz az ivóvízért és élelmiszerekért folyó küzdelem, vagy a túlélésért folyó harc. Jelenleg az Európai Unió a humanitárius segélyek legfőbb forrása, de az élelmiszerkészletek kezdenek kimerülni, és a fejlődő országok, különösen Afrikában, még nagyobb támogatásra szorulnak a szegénység és krónikus éhínség elleni küzdelemben. A mezőgazdaságnak a fosszilis energiaforrásoktól való függésének szerves termékek felhasználása révén való mérséklése, a termékeny talajok megőrzése, és a közös agrárpolitikának az élelmiszerválság adta helyzethez történő igazítása, néhány olyan kulcselem, amelyet figyelembe kell venni a patt-helyzet feloldásához.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), írásban. – (HU) Az európai agrárszektor legnagyobb kérdése 2009-ben, hogy miként befolyásolja a gazdasági világválság a mezőgazdasági termékek termelési feltételeit és a fogyasztást. A kérdés központi témája lesz a II. Magyar Agrárakadémiának is, amelyet Gógös Zoltán FVM államtitkárral közösen szervezek 2009. április 17-én, Pápán. 2006 óta a kukorica ára háromszorosára, a búza világpiaci ára pedig 180%-al nőtt, miközben az élelmiszerárak összességében 83%-al emelkedtek. 2050-re a világ népessége 9 milliárd főre gyarapszik, ellátásukhoz meg kell duplázni a jelenlegi mezőgazdasági termelési szintet, az olcsó élelmiszer korszakának tehát vége szakadt. Ezért kiemelten fontos, hogy megőrizzük, és lehetőség szerint növeljük az Európai Unió mezőgazdasági potenciálját. Elfogadhatatlan, hogy a KAP ágazati reformjainak következtében csökkent az Európai Unió mezőgazdasági termelése. Ezt jól példázza a magyar

cukoripar eltűnéséhez vezető cukorreform, a szőlőtőkék kivágására adott támogatás a borreform keretében, és ebbe az irányba hat a közvetlen mezőgazdasági támogatások termeléstől való elválasztása is.

Meg kell találnunk a megfelelő egyensúlyt az élelemtermelés és a bioüzemanyag-előállítás között, utóbbi nem veszélyeztetheti a globális élelmiszerbiztonságot. Az Egyesült Államok bioetanol programja jelentős szerepet játszott a 2008-as élelmiszerár-robbanásban, a tapasztalatokból okulva az Európai Uniónak felül kell vizsgálnia a bioüzemanyagok arányára tett korábbi vállalását. Végül sürgetem az uniós szintű cselekvést az élelmiszer-kiskereskedelmi monopóliumok kialakulása ellen, a termelők védelmében. <BRK>

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Az energiaárak emelkedése, a kedvezőtlen meteorológiai változások, és a világnépesség szaporodásának betudható energia iránti megnövekedett kereslet, magas élelmiszerárakat eredményezett. Felszólítom a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a magas élelmiszerárak és a növekvő energiaárak közti összefüggéseket, különös figyelemmel a most hasznosított fűtőanyagokra.

A mezőgazdaság igényli az energiahatékonyság javítását. A bioüzemanyagként hasznosított növények arányának, továbbá a megújítható energia felhasználásának növelése kedvező hatást gyakorolhat a műtrágyák és növényvédőszer árainak, valamint a feldolgozási és szállítási költségeknek emelkedése révén kedvezőtlenül érintett agrár-élelmiszeripari ágazatra. Arra szólítom a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel mind az Európai Unióban, mind harmadik országokban, a megnövekedett bioüzemanyag-termelésnek a földhasználatra, az élelmiszertermékek árára és az élelmiszerhez való hozzájutásra gyakorolt hatását.

Az energia-növények fenntartható termesztését bátorító ösztönzőkkel azonban nem veszélyeztethetjük az élelmiszertermelést. Úgy vélem, a mezőgazdasági kutatásokra kell támaszkodnunk a termelékenység fokozása érdekében. Egyben felszólítom a tagállamokat is, teljes mértékben éljenek a kutatási- és technológiafejlesztési Hetedik Keretprogram adta lehetőségekkel, és dolgozzanak ki olyan intézkedéseket, amelyek fenntartható és energiatakarékos módon segítik elő a mezőgazdasági termelést fokozását.

19. A civil párbeszéd fejlesztésének perspektívái a Lisszaboni Szerződés keretében (rövid ismertetés)

Elnök. – Következő napirendi pontunk a Grabowska asszony által az Alkotmányügyi Bizottság nevében benyújtott, „A civil párbeszéd fejlesztésének perspektívái a Lisszaboni Szerződés keretében” című (2008/2067(INI)) jelentése (A6-0475/2008).

Genowefa Grabowska, előadó. – (PL) Elnök úr, biztos asszony! Módosítunk a témán, amennyiben tárgyunk az Európai Unió intézményei és polgárai közötti kapcsolatok lesz. E kapcsolatok nem megfelelőek. Éles a szakadék az Unió és polgárai között, miközben Jean Monnet arra mutatott rá, hogy az Unió az állampolgárokért, és nem az országokért vagy kormányokért létezik.

Az Unió bővül, mind több polgára lesz, de intézményeinek továbbra is nehezebbé esik a polgárokkal való kapcsolatok létesítése. Ez vált nyilvánvalóvá a Lisszaboni Szerződésre adott fájdalmas francia és holland „nemek” fényében. Igaz persze az is, hogy az Unió intézményei foglalkoznak a polgárokkal ápoltságok erősítésének kérdésével. Megnyílnak előttük, és egyértelműen elismerik a civil társadalom szerepét. Mind szélesebb körben érvényesül e területen az Unió kommunikációs politikája. Az új fogalom, a civil párbeszéd, is ennek a politikának leírására született. Ennél azonban többre van szükség. Az Európai Parlament törekszik megfelelni az itt jelentkező kihívásnak, és megpróbál egy, a célkitűzéseinek megvalósítását elősegítő mechanizmust kialakítani, törekszik a fenti szellemiségnek megfelelő kapcsolatok megteremtésére az uniós intézmények és a polgárok között. Ezzel válhat feloldhatóvá a demokrácia hiánya, és nyerhet igazolást, hogy a polgárok is jelentős szerephez jutnak az európai uniós döntéshozatalban.

A Lisszaboni Szerződés 10. cikke kimondja, hogy „(M)inden polgárnak joga van ahhoz, hogy részt vegyen az Unió demokratikus életében. A döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni.” Egy másik rendelkezés lehetővé teszi, hogy az Európai Unió egymillió állampolgára jogalkotási kezdeményezéssel éljen. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően egymillió polgár jogosulttá válik arra, hogy az Európai Bizottsághoz forduljon, és felkérje a polgárok számára fontos témában jogalkotási javaslat előterjesztésére.

Ezért is utalok a civil párbeszédre a jelentésben. Ez utóbbin olyan párbeszédet értek, amelyet a jog maga nem definiál. Ezzel együtt alapvető jelentőségű, és azt szeretném, ha ezt a dialógust a következőkben jelzett alapelvek kormányoznák, vagy pontosabban, önmagát ezen elvek által formálná. Először is, a jelentésben bevezettem a civil társadalom képviselője elvét. Azt szeretném, ha a civil társadalom megfelelő képviselővel

rendelkezne európai uniós szinten. Azaz szeretném, ha a civil társadalmat olyanok képviselnék, akik adott kérdésekben annak érdekeit helyesen tükröztetnék és képviselnék.

Szeretném, ha a civil párbeszéd kölcsönös, kétoldali folyamat lenne. Ezen azt értem, hogy nem elegendő, ha az Európai Unió közeledik a polgárok felé, majd az utóbbiak válaszolnak. Az Uniónak tájékoztatnia kell a polgárokat arról is, ha nézeteiket figyelembe vették, amint el kell magyaráznia azt is, hogy ezek a nézetek milyen kihatással is bírtak. Ezért is van szükségünk arra, hogy az EU visszacsatolással éljen a polgárok felé.

Szeretném, ha a civil párbeszéd az egyértelműség és átláthatóság elvére alapozódna. Irányítsanak bennünket világos szabályok akkor, amikor a társadalom képviselőit párbeszédre hívjuk. Rendszeresen közzé kell tennünk a konzultációban részt vevő szervezetek listáját. Bölcs volna az Unió részéről egy felelős személy kijelölése erre a területre, tehát a párbeszédre.

Nem könnyű az e területet irányító szabályok meghatározása. Az Európai Bizottság már 2002-ben szövegbe foglalta a konzultációs kultúrát és a párbeszédet erősíteni hivatott elveket, én pedig remélem, hogy ennél fogva kész lesz a megfelelő elvek tervezetbe foglalására is. Ezek közös elvekké válnának valamennyi intézmény számára. Szeretném hozzáfűzni, hogy a tagállamoktól is el kell várnunk a civil párbeszéd erősítését. Nem tudtam a jelentés minden részletére kitérni. Szeretném azonban, ha a jelentés tartalmát a lehető leggyorsabban, azaz a 2009-es európai választási kampányban már próbára tennénk. Szeretném, ha élnénk a választások adta eshetőséggel, és megtennénk az első lépéseket az európai polgárokkal való kapcsolatok kiépítésére, tudatosítva bennük mindazon jót, amit az Unió érdekében tehet, illetve megismerve azt, hogy miért is kell küzdenünk e Parlamentben.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is, a Bizottság szeretné köszönetét kifejezni az előadónak, Grabowska asszonynak, valamint az Alkotmányügyi Bizottságnak kitűnő jelentésükért.

Egyetértünk abban, hogy a civil társadalom fontos szerepet játszik az európai integrációban. Ez jelenti az egyik kulcsfontosságú eszközt az európai intézmények, az uniós társadalom és az uniós polgárok közötti kommunikációban. Ez segíti a polgárokat, hogy élhessenek az Unió demokratikus életében való részvételhez fűződő joguk gyakorlásában.

A Bizottságnak régi és sikeres hagyományaként tekinthetünk a civil társadalom szervezeteivel való összekapcsolódásra. A Bizottság és a civil társadalom együttműködése kiszélesedett, és széles területet ölel fel a politikai párbeszédétől a projektkezelésig, mind az EU-n belül, mind a partnerországokban.

A Lisszaboni Szerződés a már érvényesülő gyakorlatot még hivatalosabb alapokra helyezi, és újabb ösztönzést ad a kapcsolatok elmélyítéséhez. Egy további eszközt is teremt a civil társadalom hangjának: még hallhatóbbá tétele érdekében a „polgárok kezdeményezése” intézményén keresztül.

Az érintettek feleknek az aktív párbeszédbe való bevonása azt igényli, hogy a civil társadalom megfelelő eszközökkel rendelkezzen véleményének kifejtéséhez, szavai hallatásához. Az EU intézményeinek ugyancsak megfelelő eszközökkel kell bírniuk annak biztosításához, hogy a civil társadalom és a polgárok részéről elmondottakat megfelelően meghallják és beillesztik a rendszerbe. A Bizottság üdvözli azt, hogy e jelentés támogat számos olyan elképzelést, amelyet maga már a gyakorlatban érvényesít.

Megbízatásának időszakában a mostani Bizottság egy sor kezdeményezést tett annak érdekében, hogy a civil társadalom szervezeteit és az egyes polgárokat bevonja az Uniót érintő kérdések nyilvános vitáiba. Ilyen jellegű erőfeszítéseink egyik újszerű példáját jelentik a polgárok konzultációi, a tanácsadói véleményfelmérésekkel való próbálkozásunk, és a szemtől szembeni konzultációk.

Az emberek igényeinek és elvárásainak megértésére törekedve, az elmúlt 35 évben az Eurobarometer nagyon értékes eszközzé vált az európai közvélemény nyomon követése tekintetében. Azonban sem a Bizottság, sem a Parlament nem vállalkozhat egyedül egy egész Európára kiterjedő, nyilvános vita megrendezésére. Ez csak akkor lesz lehetséges, ha az európai intézmények és a tagállamok összefognak. Ez a célja a Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2008. október 22-én aláírt, „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” elnevezésű politikai nyilatkozatnak.

Ebben az összefüggésben, az irányítási partnerségen keresztül, a Bizottság és a Parlament a tagállamokkal már összehangolja erőfeszítéseit. E partnerség kiterjed az egyes konkrét kérdésekről folyó, a helyi hatóságok és nem kormányzati szervezetek által tett lépésekhez kapcsolódó regionális és helyi kampányokra. 2009-ben tizenegy új irányítási partnerség révén ez a megközelítés még hatékonyabban érvényesül majd.

A Bizottság osztja azt a nézetet, hogy a gyümölcsöző párbeszéd valamennyi félnek, így az uniós intézmények, a tagállamok és a civil társadalom mindegyikének aktív részvételétől függ. A Bizottság reméli, hogy a Lisszaboni Szerződés hatályba lép, és maga készen áll az ahhoz szükséges lépések megtételére, hogy annak rendelkezéseit átültesse a gyakorlatba és folytassa a civil párbeszéd fejlesztését.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra kedden, 12.00 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), írásban. – (PL) Ahhoz, hogy az Európai Unió valóban demokratikus legyen, és közel kerüljön a polgárokhoz, helyi, regionális és nemzeti szinten egyaránt szoros együttműködést kell kialakítani az egyik oldalon az uniós intézmények és a tagállamok, illetve – a másik oldalon – a civil társadalom között.

A civil társadalom számos, a polgárok által, azok szabad akaratából létrehozott nem kormányzati szervezeteket és nem nyereségorientált szervezetet foglal magába. Miután ez a társadalmi közeg közvetíti az európai intézmények felé az uniós polgárok nézeteit és kívánságait, szerepe létfontosságú az európai integráció folyamatában. Ennélfogva igen fontos, hogy a polgárokat hasznos és megbízható információval lássuk el, a civil párbeszédet pedig még népszerűbbé tegyük. Ez különösen igaz az Európai Unió lépéseire és törekvéseire, az európai együttműködési hálózat fejlesztésére, valamint az európai identitás civil társadalmon belüli erősítésére vonatkozóan.

Nagyobb politikai tudatosság, hatékonyabb civil párbeszéd, és szélesebb körű társadalmi vita szükséges ahhoz, hogy az Unió megvalósíthassa politikai céljait és törekvéseit.

A Lisszaboni Szerződés, megkönnyítve a polgároknak, valamint a civil társadalmat képviselő szervezeteknek az ún. „polgárok Európájáról” folyó vitákba való bekapcsolódását, megerősíti a polgároknak az Unióval kapcsolatos jogait.

Az Európai Unió intézményeinek szorosabban együtt kell működniük annak érdekében, hogy az európai civil párbeszéd fejlődjön, az uniós polgároknak az európai ügyekbe történő bekapcsolódása ösztönzést nyerjen. Alapvető a polgárok európai vitákban és eszmecserékben való szélesebb körű részvételének bátorítása. A polgároknak aktív szerepet kell vállalniuk az elkövetkező európai parlamenti választásokban is. Végül is – mint Jean Monnet kifejtette – nem az országok, és nem a kormányok, hanem a polgárok számára hozzuk létre az Uniót.

Zita Gurmai (PSE), írtásban. – (HU) Egy civil szervezethez való tartozás azt a lehetőséget teremti meg egy európai polgár számára, hogy aktívan részt vegyen a politikaformálásban. Az uniós célok elérése tekintetében igazi kihívást jelent a polgárok aktív bevonása e folyamatba, illetve az, hogy konkrét, kézzelfogható lehetőséget teremtsenek számukra a kezdeményezésekre, visszajelzésre, kritikára és ellenvélemények kifejtésére. Mivel azonban nincs egységes és pontos jogi definíció a civil szervezetekre, ez nehézségeket okozhat.

Annak érdekében, hogy az Unió állampolgárai felismerjék az Unió őket érintő előnyeit, tovább kell szélesíteni a demokráciát, növelni az átláthatóságot és javítani a hatékonyságot az Európai Unió működésében. A demokratikus deficit ugyanis a legtöbb esetben abból adódik, hogy a polgárok nem minden esetben jutnak hozzá az érdemi információkhoz. A közösségi döntéshozatal tekintetében a dokumentumok egy része továbbra sem hozzáférhető, így folytatni kell azt a folyamatot, amely a közösségi munkadokumentumok hozzáférhetőségének további szélesítésére irányul.

A konzultációs mechanizmus az európai intézmények tevékenységének szerves részét képezi. Rögzíteni kell a konzultáció általános alapelveit és minimális szabványait, létre kell hoznunk a konzultáció kereteit, amely koherens, de mégis elég flexibilis ahhoz, hogy alkalmazkodjon az érintett felek speciális elvárásaihoz.

Jo Leinen (PSE), írásban. – (DE) Ez a jelentés világos jelzést küld: az Uniót közelebb kell vinnünk polgáraihoz, emellett konkrét lépéseket is javasol e cél megvalósítása érdekében.

Felszólítjuk az európai intézményeket, hogy politikai munkájuk során kezeljék a civil társadalommal folytatott párbeszédet általános feladatként.

Az emberek csak akkor támogatják az EU-t, ha tájékoztatást kapnak a politikai projektekről és tevékenységekről, és – például a konzultációk révén – képesek részt venni a döntéshozatalban. A Lisszaboni Szerződés írszági elutasításával, megtapasztalhattuk az európai integráció számára negatív következményeit

annak, ha valaki tudatosan hamis információkat terjeszt. A jövőben ennek pro-aktív tájékoztatással és párbeszéd-politikával kell elejét venni. Ez ugyancsak egyértelműen vonatkozik a Tanácsra, valamint a tagállamok kormányaira, hiszen azoknak még célorientáltabb erőfeszítéseket kell tenniük az EU-ról szóló jobb tájékoztatás biztosítása terén.

Valamennyi uniós intézmény esetében a dokumentumokhoz való hozzájutást meg kell könnyíteni és javítani kell, hogy minden polgár ismeretekhez jusson ezek munkájáról.

Célunk az, hogy – az európai közsféra fejlesztésének alapvető feltételeként – erős európai civil társadalmat hozzunk létre. Ezzel összhangban követeljük, hogy végre teremtsék meg az ehhez szükséges keretfeltételeket, azaz, először is, egy európai egyesülési chartát, továbbá európai szinten az aktív polgárok fellépéséhez szükséges, alapvető infrastruktúrát.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Grabowska asszony jelentése „A civil párbeszéd fejlesztésének perspektívái a Lisszaboni Szerződés keretében” címmel, példa az idő és a források pocsékolására. Felvetődik egy alapkérdés: miről is szól ez a vita? Hiszen a Lisszaboni Szerződés halott. Írország népszavazáson vetette el. Ebből következik, hogy az említett dokumentumnak nincs jogi ereje. Bármit is arra építeni annyit tesz, mint alapzat nélkül homokra építkezni. Egy visszautasítás révén lényegében nem létező szerződésre építkezni, ez a demokrácia és a szabad nemzetek egyenjogúságának megsértésével ér fel. Mindez elvezet bennünket a demokrácia fogalmának kérdéséhez. Az én értelmezésemben a demokrácia a szabad választással, nem pedig a rákényszerítéssel, a nép akaratának a figyelmen kívül hagyásával egyenlő. A demokráciában a nép szuverenitása érvényesül, nem valamely érdekcsoporté. A népakarat legfőbb kifejeződését a népszavazás testesíti meg, nem pedig egy uralkodói klikknek a népakarral ellentétes döntése. Valóban olyan nehéz ezt megérteni?

Dushana Zdravkova (PPE-DE), írásban. – (BG) Szeretnék gratulálni Grabowska asszony csodálatos jelentéséhez, amely – biztos vagyok benne – hozzájárul a civil párbeszéd erősítéséhez és fejlesztéséhez. Sok minden elmondható az Európai Unió polgárai és intézményei közötti párbeszéd fejlődéséről. Egy bulgáriai civil szövetség elnökeként határozottan úgy vélem, hogy ez az egyik legfontosabb eleme a sürgős reformokra és javításra szoruló Európa jövőbeni fejlődésének.

Úgy gondolom, hogy ez a jelentés lehetővé teszi, hogy az Európai Parlament kijelölje a többi intézmény, de a civil szervezetek számára is a követendő irányvonalakat és ajánlásokat, hiszen a civil szervezetekkel való együttműködés, és azoknak a munkánkban való részvétele nélkül, tehetetlenül állnánk kitűzött céljaink megvalósítása előtt.

A jelentés – figyelembe véve a szövetségek közötti különbségeket, azok függetlenségének mértékét – kiegyensúlyozott párbeszédet javasol. Annak érdekében, hogy kezelje a politikai folyamatban a súlyos, nemzeti és európai szinten egyaránt jelentkező kihívásokat, elő fogja mozdítani az abban való civil közreműködést. Ezért is létfontosságú, hogy testre szabott megközelítéseket alkalmazzunk az eredmények helyi szintű elérése érdekében, hiszen a fejlettség eltérő szintjeivel találkozunk mind az egyes országokban, mind az egyes ágazatokban.

Számítok arra, hogy a többi intézmény és a tagállamok is a lehető leghamarabb figyelembe veszik javaslatainkat, még akkor is, ha a Lisszaboni Szerződés nem lép hatályba a közeljövőben.

20. Államháztartások a gazdasági és monetáris unióban – 2007-2008 (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Gottardi asszony által a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében benyújtott, „Az államháztartások a gazdasági és monetáris unióban – 2007-2008 címmel (2008/2244(INI)) című jelentése (A6-0507/2008).

Donata Gottardi, előadó. – (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Pontosan egy évvel ezelőtt hoztunk döntést az államháztartásokról szóló 2007. és 2008. évi jelentések összevonasáról. Ennek akkor legalább két oka volt: a folyamat felgyorsításának igénye és a végbemenő változások figyelembe vétele. Akkor nem voltunk tudatában a változások teljes méretének, de már nyilvánvaló volt, hogy a két év egyidejű elemzésével átfogóbb és pontosabb értékelést nyerhetünk. És igazunk volt! A holnap szavazásra kerülő jelentés ugyanis folyamatosan frissítésre került.

Az államháztartások és a pénzügyi és gazdasági válság közötti szoros kapcsolat világos. Vegyük pusztán azokat a forrásokat, amelyeket a kisegített bankoknak és nagyvállalatoknak nyújtottunk, az iparnak adott támogatást, illetve vegyük figyelembe a főként kis- és közepes vállalkozásoktól érkező kéréseket és a polgárok védelmét a recesszió hatásaival szemben. Mindezen intézkedésekről az európai intézmények és az egyes tagállamok tájékoztatást kaptak, de ezzel együtt nem áshatják alá illetve nem gyengíthetik meg szemléletmódunkat és a jövőbeni nemzedékekkel kapcsolatos elkötelezettségünket.

A jelentés legalább két szintet érint: azt, amely általános, tartós, és minden helyzetben egyaránt érvényes; és azt, amelyen a jelenlegi válságra adott vészhelyzetben adott reakciónk megjelenik. Az alapelv továbbra is érvényes, sőt, megerősítést nyert: a jó minőségű, fenntartható államháztartások elengedhetetlenek nemcsak az egyes országok, de a gazdaság megbízhatósága és az európai szociális modell tekintetében is. A bevételeket illetően, lépéseket kell tenni az adóalap kiszélesítésére anélkül, hogy lazítanánk a progresszív adózás elvének gyakorlatán, illetve mérsékelnünk kell a munkára nehezedő adó-nyomást, mindenekelőtt a közép- és alacsony szintű fizetések, valamint a nyugdíjak esetében. A kiadások terén lépéseinknek ki kell terjedniük a lakosság kontextusának, igényeinek és összetételének értékelésre, miközben megfelelő figyelmet kell fordítani a nemek közti egyenlőségre és a demográfiai változásokra. Ahelyett, hogy átgondolatlan csökkentéseket vezetnénk be, arra kell törekedni, hogy részben a költségvetési tételek átcsoportosításával, és a közigazgatás korszerűsítésével alakítsuk át a kiadásokat.

A fentiek megvalósításának egyik járható útját az esélyegyenlőségen alapuló költségvetés jelenti, ami egy, az Európai Parlament által már hosszabb ideje támogatott és szorgalmazott módszer, amely azonban normává még nem vált. E módszer révén fokozható az átláthatóság és összehasonlíthatóság, a polgárok könnyebben felismerik, így pedig bizalmat ébreszt és a tulajdonlás érzetét is kelti.

Napjaink példátlan gazdasági instabilitása határozott fellépést követel. Ha már a közszféra beavatkozása ismét központi és alapvető jelentőségűvé vált, akkor nem ismételhetjük meg ugyanazokat a hibákat, mert az még megbocsáthatatlanabb lenne. Inkább a válságot egy új – mind környezetvédelmi, mind társadalmi szempontból – fenntartható fejlődési modell felé kell fordítani.

Amikor európai koordinációról beszélünk, akkor saját, a ciklikusság hatásait ellensúlyozó irányítási modellünkre kell gondolnunk, amely az együttes, egyazon irányba történő fellépésre, az adókiírtás és az adóparadicsomok elleni fellépés fokozására, valamint a nemzeti tervek összekapcsolására épül. A vállalkozásokat támogató beavatkozásunk során, fel kell mérnünk lépésünknek a versenyre, az egyenlő versenyfeltételekre, és a belső piac működésére gyakorolt hatását, szavatolva a felügyeletet, az elszámoltathatóságot, a korlátozásokat, és a következetes magatartást. A Stabilitási és Növekedési Paktum felülvizsgálata kontrolált rugalmasságot tesz lehetővé, amelyet megfontoltan, a hosszú távú szempontok szerint kell alkalmazni.

A stratégiai, előre meghatározott ágazatokban újra be kell indítani a makrogazdasági politikákat és a közös beruházásokat. Ennek során támaszkodhatunk olyan eszközökre, mint az euró-kötvények, miközben szorosan szem előtt tartjuk a nemzeti szint alatti és regionális stabilizálási terveket. A jelentést a Gazdasági és Monetáris Bizottság széles körben támogatta, miután a képviselőcsoportok többsége egyetértett annak szemléletével. Nagyon remélem, hogy e dokumentum a holnapi sikeres szavazás nyitányaként kezelhető.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr! A Bizottság üdvözlöi a Gottardi-jelentést, hiszen annak tartalma egybevág a Bizottságnak két korábbi, „Államháztartások a gazdasági és monetáris unióban” témájú, 2007-ben, illetve 2008-ban közzétett jelentésével. A Bizottság ugyancsak egyetért az előadó legutóbbi, január 7-én benyújtott módosításaival is.

Az Európai Parlament jelentése megerősíti azt, hogy a módosított Stabilitási és Növekedési Paktum eddig az elvárások szerint működik. Sok tagállam tett tekintélyes erőfeszítéseket a Paktumban foglalt kötelezettségek teljesítésére. A Stabilitási és Növekedési Paktum reformja óta mind a korrekciós, mind a megelőzési eszközök teljes mértékben a reformpaktum rendelkezéseivel összhangban kerültek alkalmazásra, és a végrehajtás során pedig nem merült fel gyengeség.

A jelentés azonban kiemeli azt is, hogy 2009-re mind az EU-ra, mind az euró-zónára nézve nagyon kedvezőtlenek a gazdasági kilátások. A növekedés jelentős mértékben lelassult, idén lényegében egyértelműen recesszióba torkolva. 2010-re az általános gazdasági kilátások ugyancsak nem bátorítóak, így a Bizottság egyetért az Európai Parlamenttel abban, hogy most alapvető feladat a kereslet diszkrécionális pénzügyi eszközökkel való támogatása.

Mindazonáltal a fiskális politikát fenntartható keretek között kell tartani, erősítve azokat az elvárásokat, hogy a válságot sikerül rendezett körülmények között leküzdőnk. E tekintetben a Bizottság osztja a Parlament aggodalmait az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságát illetően, és továbbra is hangsúlyt fektet azok értékelésére.

A Bizottság 2009 őszén teszi közzé az uniós államháztartások hosszú távú stabilitásával foglalkozó új jelentését. A Bizottság ugyancsak azonosítja magát az Európai Parlament azon álláspontjával, hogy az állami kiadások minőségének – a lisszaboni stratégiával összhangban álló – javítása érdekében, az állami kiadásokat új irányokba kell terelni. A költségvetési politikának ez az irányváltása tulajdonképpen illeszkedik az Európai Tanács által elfogadott integrált politikai iránymutatásokba. A Bizottságnál folyik az államháztartási folyamatok minőségének még rendszeresebb értékelésével kapcsolatos munka, amelynek során szem előtt tartjuk a teljesítményalapú költségvetés-készítés szempontjait is.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra kedden, 12.00 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) 2006 tavaszán 12 tagállamot érintett a túlzott hiány esetén követendő eljárás. A Tanács által, a túlzott költségvetési hiánnyal rendelkező országokkal kapcsolatban kiadott ajánlások és határozatok végrehajtásának következtében, most, két és fél évvel később, a túlzott hiány esetén követendő eljárás alá vont tagállamok száma a nullához közelít. Ez a 2006-os és 2007-es kedvező gazdasági környezetnek köszönhetően volt elérhető. A 2008–2009-es időszakban olyan gazdasági válsággal nézünk szembe, amely számos tagállamban már a gazdasági recesszióhoz, a munkanélküliség emelkedéséhez, sok vállalat – és különösen sok KKV – csődjéhez vezetett. Az európai gazdaságélénkítési terv jelentős, közlekedési és energiaipari infrastrukturális fejlesztésekhez kötődő állami beruházásokat ír elő. A tagállamok programokat dolgoznak ki a KKV-k támogatására, hogy tevékenységeiket folytathassák. E feltételek között az euróövezet tagállamai, amint a többi tagállam is, csak nehezen tudja majd teljesíteni a konvergenciakritériumokat. Úgy gondolom, hogy európai szinten kell fellépni annak érdekében, hogy a tagállamok megfelelhessenek napjaink olyan kihívásainak, mint az előregedő népesség, a migráció, az éghajlatváltozás stb., hogy a konkrét állami politikák hasznosnak bizonyuljanak az uniós gazdaságfejlesztés kulcsterületein, így a mezőgazdaságban, az oktatás- és egészségügyben, a közlekedésben, de az európai polgárok életminősége tekintetében is.

21. A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK irányelv, valamint a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló 2006/114/EK irányelv átültetése, alkalmazása és végrehajtása (rövid ismertetés)

Elnök. – Következő napirendi pontunk a Weiler asszony által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében benyújtott, „A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK irányelv, valamint a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló 2006/114/EK irányelv átültetése, alkalmazása és végrehajtása” című (2008/2114(INI)) jelentése (A6-0514/2008).

Barbara Weiler, előadó. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Mielőtt jelentésemre térnék, szeretném elmondani, hogy nem járunk el helyesen, amikor úgy döntünk, hogy saját kezdeményezésű jelentéseinket magunk vitatjuk meg. Amikor azt látom, hogy vitáink párbeszéd, ellentmondások, konfliktusok nélkül zajlanak, az az érzésem támad, hogy ez nem felel meg a tényleges parlamenti vita követelményének. Remélem, hogy e kérdés rögtön az európai választásokat követően napirendre kerül.

Ezzel együtt, szeretném köszönetemet kifejezni a most jelen nem lévő képviselőtársaknak. Kiválóan együtt tudtunk működni a jelentés elkészítésének folyamatában. Szeretném ugyancsak köszönetemet nyilvánítani a Bizottságnak és a bizottsági titkárságnak.

A bizottsági viták során számos új, közös felismerést tettünk. A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tudatosan, igen korán napirendre tűzte a végrehajtás vitáját, mivel a tagállamokban a végrehajtás határideje 2007 közepe és vége közé esett, ezzel nem hagyva túl sok időt egy olyan irányelv átvételére, amellyel összefüggésben rendkívül sok és jelentős elemre kellett a harmonizációt kiterjeszteni. Néhány tagállam nem is végezte el az átültetést. Ez bizonyára magyarázható a bonyolult eljárással is, de az érdekes, hogy ezek

között három alapító tagállamot is találunk. Aligha feltételezhetjük azt, hogy ők ne rendelkeznének elegendő ismeretekkel a közösségi jog terén. Három tagállam nem ültette át az irányelvet, négy hiányosan és elégtelenül, és három tagállam bizottsági figyelemztetésben részesült, sőt, előfordulhat, hogy ez az Európai Bíróság előtti eljárásához vezet. Igen nagy az elégtelen átültetéssel kapcsolatos ügyek száma. A meghallgatás során megállapítást nyert, hogy két ország – az Egyesült Királyság és Ausztria – nagy elkötelezettséggel és kreativitással ültette át az irányelvet. E szerint tehát ez lehetséges.

A belső piac előnyeinek a tagállamok érdekeivel kell egybeesnie. Ettől az irányelvtől azt kell elvárunk, hogy egyértelművé tegye a fogyasztók jogait, egyszerűsítse a határon átnyúló kereskedelmet, megbízható és tisztességes szabályozást vezessen be, és – természetesen – erősítse a jogbiztonságot.

Igen fontos kérdés volt számunkra, parlamenti képviselők számára, a polgárok és fogyasztók védelme a csalárd gyakorlatokkal szemben. Ez nemcsak a fogyasztókat, de a kisebb vállalkozásokat és kiskereskedőket is érinti. biztos asszony, talán arra kellene törekednünk, hogy középtávon e két irányelvet összevonjuk, mert rendkívül sok kisvállalkozás kerül szembe a belső piacon fogyasztóként ugyanazon bosszantásokkal. Sok olyan példát ismerünk, mint a bosszantó reklámok, a megtévesztő és agresszív üzleti praktikák. Mindannyian ismerjük a címjegyzékekkel elkövetett csalásokat, amelyek Európa-szerte gondot okoznak. Tudunk a szerencsejátékokkal elkövetett csalásokról, és egy sor másról.

Szeretném megköszönni a Bizottságnak azt a határozottságot is, amellyel a légitársaságok és a csengőhang-hirdetések esetében az új „sweep and search” rendszert alkalmazta. Bízunk abban, hogy továbbra is foglalkozik e kérdéssel. Elvárjuk, hogy a Bizottság határozottabban folytassa a nemzeti hivatalokkal való hálózatépítést, továbbá garantálja azt, hogy a feketelistákat senki sem gyengíti meg, és a szankciók ténylegesen elrettentésül szolgálnak, ami igen fontos kérdés számunkra, parlamenti képviselők számára.

Végül szeretném elmondani, hogy a sikeres átültetés igényli a tagállamok közötti, valamint a nemzeti és az európai parlamenti képviselők közötti együttműködést, továbbá teljes mértékben a már említett Lisszaboni Szerződéssel összhangban, szeretném amellel érvelni, hogy a nemzeti parlamentek képviselői gyakoroljanak szigorúbb felügyeletet nemzeti kormányaik felett. Ehhez e két jogszabály jó kiindulópontot jelent.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Mindenekelőtt, szeretném megköszönni az előadónak, Weiler asszonynak a jelentést, amelynek tartalmát – természetesen – a Bizottság igen gondosan tanulmányozza majd, köszönöm továbbá az eljárást érintő észrevételét is.

A Bizottság teljes mértékben egyetért azzal, hogy igen fontos az, hogy a tagállamok megfelelően ültessék át jogrendjükbe a tisztességtelen kereskedelmi praktikákról szóló irányelvben foglalt új elgondolásokat, a nemzeti hatóságok pedig szintén működjenek közre az irányelv EU-szerte azonos módon történő végrehajtásában.

Ami az átültetést illeti, két tagállam még késedelembe van: Luxemburg és Spanyolország. A Bizottság ezeke az ügyeket múlt júniusban a Bíróság elé terjesztette.

A Bizottság összehangolta az átültetéssel kapcsolatos együttműködést, hogy elejét vegye a helytelen átültetésnek. Ennek ellenére a tagállamok egy szűk csoportjánál bizonyos problémák fennmaradtak, főként azért, mert vonakodtak a teljes átültetést megvalósítani. Ilyen esetekben a Bizottság nem habozik a jogsértési eljárást megindítani.

A jelentés megemlíti, hogy nemcsak a fogyasztókat, de a KKV-ket is meg kell védeni a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szemben. E tekintetben a Bizottság emlékezteti a Parlamentet arra, hogy az üzleti-fogyasztói viszonylatban alkalmazott tisztességtelen gyakorlatok terén teljes körű átültetést előíró, igen ambiciózus irányelv kudarcba fulladt volna, ha annak hatályát kiterjesztettük volna a vállalkozások közötti viszonylatok tisztességtelen versenyjogi gyakorlataira.

A javaslat kidolgozásához vezető konzultációk, továbbá a Tanácsban folytatott meghallgatások során megállapítást nyert, hogy csekély támogatásra talált az irányelv hatálya vállalkozások közötti viszonylatokban előforduló tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra történő kiterjesztésének gondolata.

Ami – az uniós szinten, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatról szóló irányelv révén most először szabályozott – túlságosan rámenős gyakorlatokat illeti, az volt a meglátás, hogy ez a gyakorlat szinte kizárólag az üzleti-fogyasztói kapcsolatokban fordul elő. A vállalkozások közötti kapcsolatokban megmutatkozó, megtévesztő gyakorlatot már lefedi a megtévesztő és összehasonlító reklámozásról szóló irányelv. Az ilyen gyakorlatokat a továbbiakban is ennek az irányelvnek kell szabályoznia.

Ami a fogyasztóvédelmi jogok végrehajtását illeti, a Bizottság – a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózaton keresztül – a jövőben is összehangolja a jogérvényesítési lépéseket.

Ebben az összefüggésben a Bizottság észleli azt a támogatást, amelyet a Parlament a „sweeps”, a söprés, mint a jogérvényesítés eszköze iránt mutat. A Bizottság törekszik e mechanizmus továbbfejlesztésére, és újabb „söprést” ütemezett be az év későbbi szakaszára. A Parlament kérése mellett a Bizottság ugyancsak örömmel közli, hogy a fogyasztóvédelmi eredményjelző tábla rövidesen megjelenő második változata az eddig végrehajtott söprésék során összegyűjtött adatokat is tartalmazza majd.

Miután a jelentés megemlíti a tájékoztató kampányok szükségességét a fogyasztói jogok tudatosítása érdekében, a Bizottság szeretné a képviselőket tájékoztatni legutóbbi, „Tisztességes ez?” elnevezésű weboldaláról, amely például oktatási anyagokat is tartalmaz a betiltott gyakorlatok feketelistájáról.

Végezetül, a Bizottság biztosítani kívánja a Parlamentet arról, hogy a továbbiakban is szorosan együttműködik a tagállamokkal a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal és a megtévesztő összehasonlító hirdetésekkel foglalkozó irányelvek megfelelő és hatékony kikényszerítésének biztosítása érdekében.

A nemzeti átültetési intézkedésekre és esetjogra vonatkozó adatbank idén megszületik, és hasznos eszköznek bizonyulhat e tekintetben.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra kedden, 12.00 órakor kerül sor.

(Weiler asszony hozzászólását követően az elnök felolvassa az eljárási szabályzat 45. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit.)

Írásbeli nyilatkozat (142. cikk)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), írásban. – (SK) Az európai fogyasztók gyakran esnek tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok és csalárd, megtévesztő reklámok áldozatául. A gyermekeket és az idősebb korosztály tagjait is magában foglaló, sebezhető fogyasztók kategóriája van leginkább a csalásnak kitéve.

Üdvözlöm a Bizottságnak a tagállamok megsegítésére irányuló erőfeszítéseit egy olyan irányelv átültetése kapcsán, amely mind a fogyasztók, mind a határon átnyúló kereskedelmet folytatók körében növeli majd a bizalmat. Nagyobb mértékű jogbiztonságot fog biztosítani a fogyasztók számára, és egyidejűleg védi majd a kis- és középvállalkozásokat az agresszív, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szemben.

Ez az irányelv létfontosságú a fogyasztóvédelmi jogok jövőbeni, uniós fejlesztése és a belső piac lehetőségei teljes körű kibontakoztatása tekintetében. Miután az irányelv átvételével összefüggésben bizonyos kérdések még tisztázatlanok, üdvözlöm Weiler asszony jelentését, amely ráirányítja a figyelmet az irányelv nemzeti jogba való ültetése során keletkező gondokra.

Hogy sikeresek lehessünk, ahhoz az igazságszolgáltatási hatóságoknak meg kell erősíteniük a határon átnyúló együttműködést a megtévesztő adatbázisokhoz kapcsolódó szolgáltatások terén. Nagy fontosságot tulajdonítok a fogyasztók körében a jogaikkal kapcsolatos tudatosságot mélyítő tájékoztató kampányoknak, mivel ezek kulcselemei egy erőteljesebb fogyasztóvédelemnek. Kizárólag a jól informált fogyasztó képes a megtévesztő reklámokat felismerni, és az azok által kelthető csalódást elkerülni.

Úgy vélem, a „feketelisták” segítenek bennünket a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok feltárásában, és teljesen kizárni a megtévesztő reklámozást.

22. A közös halászati politika és ökoszisztéma-alapú megközelítés a halászati gazdálkodásban (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pontunk a Guerreiro úr által a Halászati Bizottság nevében benyújtott „(A) közös halászati politika és ökoszisztéma-alapú megközelítés a halászati gazdálkodásban” tárgyban (2008/2178(INI)) című jelentése (A6-0485/2008).

Pedro Guerreiro, előadó. – (PT) Ez a bizottsági közlemény a közös halászati politika 2012-es lehetséges reformjával kapcsolatos vita részeként, különféle kérdések sorát veti fel.

Jelentésem, amelyet a Parlament Halászati Bizottsága elfogadott, néhány olyan tényezőt említ, amelyet a vitával összefüggésben fontosnak ítélnék.

A halászat alapvető tevékenység az emberi táplálék és túlélés biztosításának szempontjából, és ez központi célkitűzése bármely halászati politikának.

Ebben az összefüggésben érdemes kiemelni a halászat jelentőségét a tagállamok kizárólagos gazdasági övezetéhez tartozó vizeken a szuverenitás és a függetlenség tekintetében, különös tekintettel az élelmiszerellátásra.

A közös halászati politikának (KHP) elő kell mozdítania a halászati ipar korszerűsítését és fenntartható fejlesztését, védelmeznie kell annak társadalmi-gazdasági életképességét és a halállományok fenntarthatóságát, szavatolnia kell a lakosság hallal való ellátását, az élelmiszer terén a szuverenitást és biztonságot, a munkahelyek megtartását, és a halászok életkörülményeinek javítását.

Számításba véve saját célkitűzéseit, a KHP-t nem szabad más, azóta meghatározott, közösségi politikáknak alárendelni.

Más szóval: a halászati politika nem azonos és nem is lehet azonos az óceánokra, vagy éppen a tengeri környezetre vonatkozó politikákkal.

Mivel a halászat egy önmagát megújító forrás kihasználásán alapuló tevékenység, és ennél fogva a halászat kezelésének első és legfontosabb feladata a halászati erőfeszítések teljes körű ellenőrzésének oly módon történő megvalósítása, hogy eközben biztosítsa a halfogások fenntartható maximumát.

Egy halászati politikának abból a feltételezésből kell kiindulnia, hogy egymásrautaltság létezik a halászati közösségek jóléte és az ökoszisztémaek fenntarthatósága között, miközben az előbbi az utóbbinak szerves része, ezt pedig különösen a parthoz közeli és kisipari halászat egyedi jellemzőinek és jelentőségének elismerésével kell elérni.

Egy, az ökoszisztémával összefüggő megközelítésnek a tengeri irányításra történő alkalmazása szükségszerűen több területet átfedő és ágazatközi jellegű lépéseket követel meg a tengeri ökoszisztémákra hatást gyakorló különböző intézkedések között, messze túllépve a halászat területén már elfogadottakon, vagy éppen ellentétben azokkal.

A halászati források értékelésének ökoszisztéma alapú elemzésére vonatkozó javaslatnak tudományosan alátámasztott adatokra, és nem előítéleteken alapuló feltevésekre kell támaszkodnia.

Azt is fel kell ismerni, hogy jelentős különbségek mutatkoznak az egyes tengeri területek, az ott található források, továbbá a különböző halászflokták, illetve az azok által használt felszerelések, végül azok ökoszisztémákra gyakorolt hatásai között. Mindez azt igényli, hogy a halászat kezelésekor meghozott intézkedések diverzifikáltak, egyediek legyenek és mindig az adott esethez igazodjanak, és amikor azok a halászokra nézve társadalmi-gazdasági következményekkel járnak, a halászok szükség szerinti kompenzációban részesüljenek.

A források, a halászati tevékenység és az érintett közösségek fenntarthatóságának biztosítása érdekében létfontosságúnak tartjuk, hogy a tagállamok érvényesítsék szuverenitásukat a 12-mérföldes felségvizek fölött, továbbá a legkülső régiók esetében is kijelölt kizárólagos gazdasági övezeteket tekintsék kizárólagos hozzáférési övezetnek.

Ezzel összefüggésben aggodalmakat váltanak ki azok, a forrásokhoz való hozzáférést érintő javaslatok, amelyek az egyéni kvóták átruházhatóságán alapuló rendszer előmozdítását szorgalmazzák, ami súlyos következményekkel járhat a halászati tevékenység és a halászati jogok egyéni felhasználásának koncentrációja tekintetében.

Arra is rá kell mutatni, hogy hibás és indokolatlan az a politika, amely bátorítja a halászhajók válogatás nélküli bontását, amely nem veszi figyelembe a flottáknak, a forrásoknak, az egyes tagállamok fogyasztási igényeinek sajátosságait, és a társadalmi-gazdasági hatást.

Végül szeretném hangsúlyozni, hogy a jövedelmek drasztikus csökkenése ebben az ágazatban nemcsak a halászati tevékenység korlátozásából fakad, hanem mindenekelőtt az első értékesítési árak stagnálásából/eséséből, amely a termelési költségek (gázolaj és benzin) emelkedésével párosul.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr! A Bizottság üdvözlí az előterjesztett jelentést, továbbá az ökoszisztéma alapú megközelítésünkhöz kapcsolódó elképzeléseinknek támogatását.

A Bizottság közleményének egyik legfőbb üzenete az, hogy miközben a halászat az egészséges tengeri ökoszisztémáktól függ, a halászat kezelése önmagában nem vállalhatja fel az óceánok átfogó kezelésének szerepét. Az egészséges tengeri ökoszisztéma csak olyan politikával tartható fenn, amely felöleli mindazon szektorokat, amelyek hatással vannak az ökoszisztémákra.

Ezért is tekint az ökoszisztéma alapú megközelítés végrehajtásának kulcsaként a Bizottság a tengerrel kapcsolatos politikára, és különösen annak környezetvédelmi pillérére, a tengeri stratégiáról szóló irányelvre. Ez a megközelítés nyújt majd garanciákat a halászati ipar számára is, hogy a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt bármiféle – és nemcsak halászati jellegű – emberi hatásokat arányos és következetes módon kezelik majd. Ezt követi egyébként a jelentés általános irányvonala is, és nagyra értékeljük, hogy e pontban egyetértésre jutottunk.

Hangsúlyozom, ez nem jelenti azt, hogy az egyik politikát a másik alá rendeljük, hogy ezt a megközelítést alkalmazva fontossági sorrendet állítunk fel – például – a tengeri stratégiáról szóló irányelv és a közös halászati politika között.

A tengeri stratégiáról szóló irányelv azzal szolgálja ki a közös halászati politikát, hogy megkerülhetetlen, egységbe rendező eszközként védelmezi a halászat jövője tekintetében fontos forrás-bázist, a közös halászati politika viszont a tengeri stratégiáról szóló irányelvet egészíti ki oly módon, hogy gondoskodik az egészséges tengeri ökoszisztémákkal kapcsolatos célkitűzések támogatásához szükséges irányítási intézkedések életbe léptetéséről.

Amint azt a jelentés is megállapítja, az élelmiszerigények kielégítése, a halászati ipar és a halászati közösségek védelme, valamint a tengeri ökoszisztémák fenntarthatóságának megőrzése nem összeegyeztethetetlen. Ellenkezőleg, hosszútávon szinergia mutatkozik e célkitűzések között.

A jelentés számos kérdést érint a jövőben alkalmazandó, konkrét eszközökkel összefüggésben. Ezek fontos és helyénvaló kérdések, amelyekkel a közös halászati politika reformjával kapcsolatos vita során foglalkozunk majd. Ennélfogva most itt nem térek ki külön e kérdésekre.

Arra viszont rámutatnék, hogy van néhány pont, ahol nézeteink nem találkoznak. Utalás történt arra, hogy támogatni és kompenzálni kell azokat a halászokat, akiket az ökoszisztéma védelmében elfogadott irányítási tervek és intézkedések érintenek. Magunk nem gondoljuk, hogy a közvetlen támogatások előrelépést jelentenek, ehelyett azt tartjuk követendőnek, hogy segítsük az ágazatot gazdaságilag életképesebbé válni, a parti közösségek gazdasági tevékenységét sokszínűbbé, más gazdasági tevékenységre is alkalmassá tenni.

Utalás történik arra, hogy akvakulturális pótlásokkal lehetne a vadon élő halállományt helyreállítani. Noha ez – igen kevés számú esetben – lehetségesnek mutatkozik, általános megközelítésben nem tartjuk járható útnak. A halállományt a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt emberi hatások – többek között a halászat és más ágazatok által kifejtett hatások – megfelelő kezelésével lehet helyreállítani.

A közös halászati politika reformjával kapcsolatos vitával és annak fejlesztésével összefüggésben – amelynek nyitányaként áprilisban zöld könyvet teszünk közzé – mi magunk egy részletesebb párbeszéd keretében még visszatérünk a halászat kezelése eszközeinek kérdéséhez. Ezzel együtt, köszönöm a Parlamentnek az általunk alkalmazott megközelítésnek e jelentésben is kifejezett támogatását.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra kedden, 12.00 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozat (142. cikk)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) Az uniós vizekben fellelhető halállomány, részben a túlzott halászásnak és a nem megfelelő eszközök használatának, részben az egyéb ágazatokból – például az idegenforgalomból – átglyűrűző hatásoknak betudhatóan, folyamatosan csökken. A tengeri ökoszisztémákra hatást gyakorló tényezőket, ezen belül az éghajlatváltozás hatásait is beazonosító tudományos vizsgálatok elősegítik a halászati források fejlesztésének meghatározását, és biztosítják elővigyázatossági intézkedések foganatosítását a halállomány gyors, folyamatos kimerülésének megakadályozására.

Miután a halászat meghatározóan fontos tevékenység az élelmiszer és az emberi túlélés biztosítása tekintetében, a halászati források fenntarthatósága kérdésének kezelése létfontosságúvá válik egy olyan korban, amikor a tengeri biológiai sokféleség állapota romlik. Ezért szociális, gazdasági, és környezetvédelmi

szempontokat is figyelembe kell venni minden olyan kezdeményezésnél, amely az Európai Unió tengerparti területeinek fenntartható fejlesztését érinti.

23. A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 2002/73/EK irányelv átültetése és alkalmazása (rövid ismertetés)

Elnök. – Következő napirendi pontunk a Riera Madurell asszony által a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság nevében benyújtott, a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2002/73/EK irányelv átültetéséről és alkalmazásáról szóló (2008/2039(INI)) jelentés (A6-0491/2008).

Teresa Riera Madurell, előadó. – (ES) Elnök úr! A jelentésben említett irányelv egy azonos tárgyú, 1978-as irányelv módosított változata, amely az Amszterdami Szerződés, az Európai Közösségek Bíróságának ítélkezési gyakorlata, és az új társadalmi realitások fényében született. Ez olyan változat, amely tartalmazza a nők jogaiban bekövetkezett pozitív változások e jelentésben is értékelt, fontos elemeit.

A jogi szöveg megadja a közvetlen és közvetett megkülönböztetés, az erőszak és a nemi erőszak fogalmát. Megköveteli továbbá a tagállamoktól, hogy a munkáltatókat olyan intézkedések elfogadására ösztönözzék, amelyek kizárják a nemek közti megkülönböztetés minden formáját; a szöveg védi továbbá a munkavállalók jogait az anyasági vagy apasági szabadság után is.

Ezen irányelv végrehajtásával a tagállamok nemcsak olyan jogegyenlőségi testületek létrehozása mellett kötelezik el magukat, amelyek erősítik, értékelik, végrehajtják és segítik az egyenlő elbánást, de – megtervezetten – felvállalják a munkahelyi egyenlő elbírálás kollektív szerződések általi előmozdítását célzó szociális párbeszédre ösztönzést is. Ugyancsak elkötelezik magukat a nem kormányzati szervezetek által az egyenlőség előmozdításában játszott szerep megerősítése, az irányelv rendelkezéseit figyelmen kívül hagyók szankcionálását célzó hatékony intézkedések megállapítása, valamint az áldozatoknak segítséget nyújtókhoz kapcsolódó védelmi intézkedéseknek végrehajtása mellett.

Amennyiben a Bizottság képes lett volna összeállítani azt a jelentést, amelyre az irányelv szerint is minden negyedik évben kötelezett lenne, akkor a mi értékelő munkánk is viszonylag egyszerű lett volna. Mindehhez az is kellett volna, hogy valamennyi tagállam a megadott határidőkön belül átültesse az irányelvet, tegye ezt megfelelően, és adjon meg minden információt a Bizottságnak. Mi viszont nem ilyen helyzetben találtuk magunkat munkánk kezdetekor.

Amikor lejárt az irányelv átültetésének határideje, kilenc tagállam nem adott tájékoztatást az általuk az átültetés tekintetében elfogadott intézkedésekről. Ekkor a Bizottság jogsértési eljárást kezdeményezett, tavaly májusban pedig az eljárás még nem zárult le két tagállam esetében. Ezen túlmenően az irányelv összetettsége és az abban szereplő új elemek miatt a Bizottság 22 tagállamban észlelt gondokat az átültetéssel összefüggésben, noha remélte, hogy a kérdések többsége párbeszéd útján megválaszolható.

Egy alapos, hasznos, és a lehető legteljesebb jelentésre törekedve magunk is több adatra kívántunk támaszkodni, és ezért úgy döntöttünk, tájékoztatást kérünk a tagállamoktól. A Bizottság által nyújtott, a tagállamoktól – jogegyenlőségi testületeiken és nemzeti parlamentjeiken keresztül – érkezett információkkal, valamint a különböző munkacsoportokban tevékenykedő kollégáktól kapott hozzájárulások segítségével tudtuk ezt, az egyes tagállamokban az átültetési folyamat előrehaladásáról világos képet festő jelentést összeállítani.

A tapasztalatok fényében hangsúlyozom, hogy a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti együttműködés alapvetőnek bizonyult munkánk megfelelő színvonalon történő elvégzése tekintetében. A parlamentek és a jogegyenlőségi testületek által közölt információk nélkül nem lettünk volna képesek összeállítani e jelentést, vagy legalábbis nem olyan alaposan, mint végül is ezt tehattük; amint a Bizottsággal kialakított kölcsönösségre épülő együttműködés nélkül, továbbá a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság szolgálatait, saját irodám, és parlamenti képviselőcsoportom segítségével nélkül sem vált volna ez lehetségessé. Szeretném kifejezni köszönetemet az így érintett összes hölgynek. Ugyancsak köszönöm az árnyékelőadónak hozzájárulásukat és fáradozásukat.

Kezdetektől fogva az volt a célunk, hogy munkánk során ne csak alaposak, és hasznosak legyünk, de a lehető legszélesebb alapon nyugvó egyetértésre is törekedtünk, mert pontos képet akartunk kapni az átültetési

folyamat előrehaladásának mikéntjéről. Maga az irányelv igen fontos, hiszen ez vértézi fel az Európai Uniót olyan hatékony eszközökkel, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára a munkahelyi egyenlő bánásmóddal kapcsolatos jogszabályaik megerősítését, ami viszont alapvető ahhoz, hogy elérjük az általunk, mint európaiak által kitűzött célokat.

Nem feledhetjük, hogy az Európai Unióban még ma is 28,4%-os különbség mutatkozik a férfiak és nők foglalkoztatottsága között, hogy messze vagyunk attól a lisszaboni céltól, hogy 2010-re elérjük a 60%-os női foglalkoztatást, ezenfelül pedig a nők – átlagosan – 15%-kal keresnek kevesebbet, mint a férfiak.

Amennyiben e jelentéssel sikerül a tagállamokon belül tovább erősíteni az emberek ez irányú gondolkodását, akkor kétszeresen is elégedettek lehetünk.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr! A Bizottság üdvözlí a Parlamentnek ezzel a fontos kérdéssel foglalkozó jelentését, és köszönjük Madurell asszony állhatatos munkáját.

A 2002/73/EK irányelv fontos eszköz a nemek között a foglalkoztatáshoz, a szakképzéshez, az előléptetéshez való hozzáférés, a munkafeltételek javítása tekintetében meglévő megkülönböztetés elleni küzdelemben. A megkülönböztetés típusainak egyértelműbb meghatározásával, számos újszerű jogi megoldással, az irányelv jelentős mértékben hozzájárult a kérdéskört érintő közösségi jog megerősödéséhez. Olyan intézkedések köszönhetők annak, mint a várandós és a szülési szabadságon lévő nők védelme, a szociális partnerek és nem kormányzati szervezetek bevonása a nemek közötti egyenjogúságnak a munkahelyen való biztosításába, vagy a jogegyenlőséget vizsgáló testületek létrehozása.

E jelentés különös jelentőséggel bír azért is, mert a foglalkoztatás területén még tekintélyes egyenlőtlenség érvényesül a férfiak és nők között. Felhívja a tagállamok és a Bizottság, a szociális partnerek és a civil társadalom figyelmét az irányelv kulcsfontosságú rendelkezéseire, és kiemeli ezek teljes körű végrehajtásának szükségességét. Így képes hozzájárulni az irányelv magasabb fokú betartásához, a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmóddal foglalkozó közösségi jogszabályokkal kapcsolatos erőteljesebb tudatossághoz.

A Szerződések őreként a Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri az irányelv tagállamokbeli végrehajtását. A jogsértési eljárásokkal összefüggésben az irányelv megfelelő végrehajtásának biztosítása céljából folytatja a párbeszédet a tagállamokkal.

Az irányelvben előírt jelentési kötelezettsége teljesítéseként, a Bizottság ez év első felében tervezi az irányelvnek a tagállamok mindegyikében történő alkalmazásával foglalkozó jelentésének elfogadását, és azt közölni fogja a Parlamenttel és a Tanáccsal.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Az Ír Esélyegyenlőségi Hatóságot a helyes gyakorlat modelljének tekintik. Mégis az ír kormányzat a közelmúltban mintegy 43%-kal csökkentette annak költségvetését, és vitte véghez gyorsított eljárással a Hatóság decentralizálását akkor, amikor a kormány köztestületi decentralizációs programját éppen felfüggesztették.

Niall Crowley úr, az Ír Esélyegyenlőségi Hatóság vezérigazgatója lemondott posztjáról, mondván: „az Esélyegyenlőségi Hatóság életképtelenné vált azon döntés következtében, hogy forrásait 43%-kal megkurtították, és folytatódott munkatársi gárdájának decentralizálása”, továbbá, mert „(A)z Esélyegyenlőségi Hatóság tevékenységét végzetes módon ellehetetlenítették”. Emellett a Hatóság testületének további hat tagja nyújtotta még be lemondását.

Ez a jelentés arra buzdítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a 2002/73/EK irányelvben előírt, az egyenlő elbánás és a nemek közötti esélyegyenlőség előmozdításával foglalkozó testületek kapacitásait, és biztosítsanak azok számára megfelelő forrásokat. Megerősíti az irányelv azon követelményét, hogy e testületek függetlenségét garantálják.

Az ír kormány nyíltan jogsértést követ el, hiszen nyilvánvalóan nincs szándékában sem megfelelő forrásokkal ellátni, sem függetlenségét biztosítani egy olyan hatóságnak, amelynek költségvetését már szinte megfizette, és ezzel vezető testülete tagjainak felét lemondásra kényszerítette.

Louis Grech (PSE), írásban. – A férfiak és nők között a foglalkoztatottság mértékében, a bérekben, és a vezetői posztokhoz való hozzájutás lehetőségeiben megmutatkozó, tartósnak bizonyuló szakadékok láttán, felszólítom a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a 2002/73/EK irányelv végrehajtását, biztosítva mindeközben azt, hogy annak rendelkezéseit maradéktalanul és hatékonyan átültetik a nemzeti jogszabályokba. A kibontakozó válság aggodalommal tölti el azt illetően, hogy az irányelv lassú és alacsony szintű végrehajtása csak fokozza a nemek közötti egyenlőtlenséget, veszélyezteti a lisszaboni stratégia céljainak teljesítését, és ellehetetleníti az EU gazdasági képességeinek teljes körű kibontakoztatását.

Ugyancsak sajnálatos, hogy egyes tagállamok csak korlátozzák a megkülönböztetés tiltott fajtáinak alkalmazási területeit, és így csupán részlegesen tesznek eleget a 2002/73/EK irányelvben foglaltaknak. Kiábrándító, hogy számos, e tárggyal foglalkozó tanulmány ellenére, egyes nemzeti jogalkotók még mindig figyelmen kívül hagyják a megkülönböztetésnek, és a szexuális zaklatásnak a munkavállalói morálra és termelékenységre gyakorolt, romboló hatásait.

A megkülönböztetésellenes és erőszakellenes gyakorlatok megfelelőbb végrehajtásához az kell, hogy az érintetteket a legalsóbb szinten bevonjuk ebbe tájékoztató kampányok, a nem kormányzati szervezetek közreműködése, és a kollektív szerződésekbe építendő különleges rendelkezésekhez hasonló formálisabb jogi eszközök, továbbá a nemek közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó nemzeti jogszabályok révén.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Egy európai jogszabály elfogadása automatikusan elindítja az irányelv átültetésének és alkalmazásának folyamatát az összes tagállamban. Az Európai Parlament pedig közelről figyeli az irányelvek átültetését, amint erre példát szolgáltat a Teresa Riera Madurell képviselőtársunk által készített, a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének vizsgálatáról és alkalmazásáról szóló jelentés.

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság fáradhatatlanul arra törekszik, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy a társadalmi és politikai élet számos területén érvényesül még a nemek közötti megkülönböztetés gyakorlata. A 2002/73/EK irányelv lassú és alacsony színvonalú végrehajtása veszélyezteti a lisszaboni stratégia eredményeit, és az EU társadalmi és gazdasági kapacitása teljes körű potenciáljának kibontakoztatását.

Felszólítom a Bizottságot és a tagállamokat, alkalmazzanak világos, részletes, és mérhető egyenlőségi mutatókat és normákat, hogy értékelni lehessen a nemek közötti kapcsolatokat. Úgy hiszem, hogy a tevékenységét hamarosan megkezdő, a nemek közötti témákkal foglalkozó intézet, tevékenységén keresztül nagyban elősegíti majd a nemek közötti egyenlőséget.

Határozottan úgy vélem, hogy ennek az irányelvnek sikeres átültetése úgy érhető el, ha megosztjuk egymással a legsikeresebb gyakorlatokat, illetve pozitív intézkedéseket hozunk azokon a területeken, ahol a megkülönböztetés fellelhető.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Örömmel olvastam az Európai Parlament weboldálán, hogy a nők és férfiak egyenlő kezelésének kérdése 2008-ban az előkelő harmadik helyet foglalta el a legolvasottabb hírek között. A téma iránti hatalmas érdeklődés azonban azt is jelzi számunkra, hogy még sok a teendőnk, főként a nők és férfiak között a foglalkoztatáshoz, a szakképzéshez és az előléptetéshez való hozzáférés tekintetében az egyenlő bánásmód terén. E tekintetben Teresa Riera Madurell jelentése sikerként könyvelhető el, és köszönet illeti, mert egyértelművé teszi a munkáltatók és a civil társadalom szerepét az esélyegyenlőség előmozdításában.

Úgy gondolom, a Bizottságnak rendkívül fontos szerep jut abban a küzdelemben, amely azért folyik, hogy a munkahelyeken a férfiak és nők egyenlő elbírálásban részesüljenek. Elsősorban azokat a módszereket kell vizsgálnia, amelyek révén az uniós tagállamok pozitív lépéseket tettek azokkal a hátrányokkal kapcsolatban, amelyeket a nők szakmai pályafutásuk során tapasztaltak. Egyben utalok arra is, hogy az esélyegyenlőség elvének elfogadását és követését, a tagállamoknak a közigazgatási és politikai döntéseknél is érvényesíteni kell.

Ugyanakkor, amikor négyévente benyújtják jelentésüket a Bizottsághoz, valamennyi tagállamnak koherens módon be kell mutatnia azokat a konkrét szankciókat is, amelyeket az irányelv megsértőivel szemben alkalmaz, mivel ez segítheti jelentősen a tapasztalatcserét, és a helyes gyakorlatok megismerését!

24. A következő ülés napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

25. Az ülés berekesztése

(Az ülést 22.25-kor berekesztik)